

ความรู้ การรับข้อมูลข่าวสาร และพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ :

โครงการสำรวจประสิทธิผลของสื่อสาร
เรื่องโรคเอดส์ ต่อพฤติกรรม และค่านิยม พ.ศ. 2536

วรัญ หงษ์ไทย
อรพินทร์ พิทักษ์พานิช

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย จากสำนักนายกรัฐมนตรี

ความรู้ การรับข้อมูลข่าวสาร และพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ :

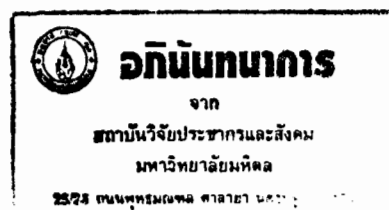
โครงการสำรวจประสิทธิผลของการสื่อสาร
เรื่องโรคเอดส์ ต่อพฤติกรรม และค่านิยม

พ.ศ. 2536

วรชัย ทองไทย
อรพินทร์ พิทักษ์มหาเกตุ

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย
จาก สำนักงานนายกรัฐมนตรี

เอกสารทางวิชาการหมายเลข 179

มีนาคม 2537

ISBN 974-583-880-2

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการพิมพ์จาก The William Flora Hewlett Foundation

ข้อมูลบัตรรายการ

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

25/25 ต.ศาลายา กิ่ง อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์ 441-9964, 4419666

โทรสาร 441-9333

E-mail : prvt @ mucc. mahidol. ac. th

จำนวน 2,000 เล่ม

Library of Congress Catalogue Publication Data

วรชัย ทองไทย

ความรู้การรับข้อมูลข่าวสารและพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ : โครงการสำรวจ
ประสิทธิผลของการสื่อสารเรื่องโรคเอดส์ต่อพฤติกรรมและค่านิยม พ.ศ. 2536/
วรชัย ทองไทย, อรพินทร์ พิทักษ์มหาเกตุ.

(มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันวิจัยประชากรและสังคม เอกสารทางวิชาการ;
หมายเลข 179)

ISBN 974-583-880-2

1. โรคเอดส์-พฤติกรรม 2. โรคเอดส์-วิจัย (1.) อรพินทร์ พิทักษ์มหาเกตุ (2.) ชื่อเรื่อง
(3.) ชื่อชุด : มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันวิจัยประชากรและสังคม เอกสารทางวิชาการ;
หมายเลข 179

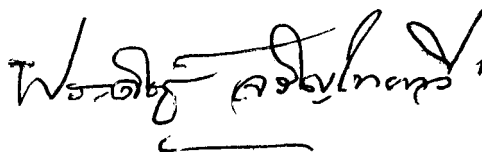
RC 607.A26 ว191ค 2537

ปฐมกถา

จากการที่สำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ประสานนโยบาย และแผนการปฏิบัติงานในการรณรงค์ต่อต้าน และ ควบคุมโรคเอดส์ ซึ่งมีทั้งในรูปแบบของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ ชักชวน ประชาชนให้ตระหนักถึงภัยจากโรคเอดส์ และให้ความเห็นใจ ช่วยเหลือแก่ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์นั้น เป็นการกระทำที่มีค่ายิ่งต่อสังคม

มหาวิทยาลัยมหิดล มีความภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับการสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับโรคเอดส์ จาก สำนักนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ได้รับการสนับสนุนจากสำนักนายกรัฐมนตรีมาโดยตลอด บุคลากรของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ได้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม โดยพยายามที่จะติดตามความเคลื่อนไหวของการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ งานวิจัยในครั้งนี้ จึงเป็นงานวิจัยทางสังคมศาสตร์เกี่ยวกับโรคเอดส์ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศของเราอีกงานหนึ่ง

มหาวิทยาลัยมหิดล มีความภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีส่วนร่วมในการนำเสนอแนวทางเพื่อรณรงค์ ต่อต้าน และควบคุมโรคเอดส์แก่บุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ และบุคคลทั่วไป และขอขอบพระคุณสำนักนายกรัฐมนตรีมาไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี

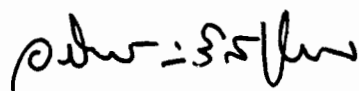
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล

คำนำ

ปัจจุบันพบว่ามีผู้ติดเชื้อเอดส์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากกว่า 500,000 คน องค์การของรัฐบาลและเอกชน จึงได้ร่วมมือกันรณรงค์ ต่อด้านและควบคุมโรคเอดส์ ในลักษณะของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ ชักชวนประชาชน ให้ตระหนักถึงภัยจากโรคเอดส์ และให้ความเห็นใจช่วยเหลือแก่ผู้ติดเชื้อเอดส์ด้วย รัฐบาลได้จัดทำแผนป้องกัน และควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ(พ.ศ.2535-2539) ขึ้น ในแผนดังกล่าวมี "โครงการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์ ของโครงการป้องกันโรคเอดส์แห่งชาติ วิเคราะห์ โครงสร้างการบริหาร การกระจายอำนาจ และการจัดสรรทรัพยากรในงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ" เพื่อศึกษาผลจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่โครงการป้องกัน และควบคุมโรคเอดส์ ได้ดำเนินการมาแล้วว่า มีผลกระทบต่อประชาชนทั่วไปอย่างไร "โครงการสำรวจประสิทธิผลของการสื่อสาร เรื่องโรคเอดส์ต่อพฤติกรรมและค่านิยม" นี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการประเมินผลงานดังกล่าว ได้ดำเนินการศึกษาและติดตามประเมินผลจากสื่อที่ได้มีการเผยแพร่ออกไป และได้ศึกษาในรายละเอียดถึงพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องโรคเอดส์ พฤติกรรมทางเพศ และปัจจัย ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นผู้ดำเนินการวิจัยในช่วงเวลา 6 เดือน (ก.ค.-ธ.ค.2536) โดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานนายกรัฐมนตรี

งานวิจัยนี้นับว่าเป็นงานวิจัยที่มีประโยชน์แก่ประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะให้แนวทางในการผลิตสื่อ ที่สามารถเผยแพร่ความรู้ที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างแท้จริง หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาล และเอกชน สามารถนำข้อค้นพบจากโครงการวิจัยนี้ไปใช้ในการสร้างและปรับปรุงสื่อที่เหมาะสม

สถาบันฯ ใคร่ขอขอบพระคุณสำนักงานนายกรัฐมนตรี ที่ได้สนับสนุนทุนการวิจัย และการพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยมา ณ ที่นี้ด้วย

รองศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ จำรัสสุทธิรงค์
ผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สภากาชาดไทย

และนักวิจัยที่มีรายนามดังต่อไปนี้

ผศ.ดร.วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์

Dr. Tim Brown

คุณมาลี สบายยิ่ง

คุณดวงประภา จิตตางกูร

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ให้ทุนสนับสนุนโครงการวิจัยนี้ รวมทั้งขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์ สำหรับคำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการวิจัย คุณมาลี สบายยิ่ง และคุณดวงประภา จิตตางกูร ที่กรุณาเป็นวิทยากรในการอบรมพนักงานสัมภาษณ์

ขอขอบพระคุณ กองวิชาการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเลือกตัวอย่าง เลือกชุมรุมอาคาร พร้อมแผนที่ และแบบนับจุดของชุมรุมอาคารที่ตกเป็นตัวอย่าง

ขอขอบพระคุณ องค์การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการสาธารณสุข (PATH) สภาการศึกษาไทย (TRC) สมาคมวางแผนครอบครัว และสมาคมพัฒนาประชากร (PDA) ที่ได้อนุเคราะห์สื่อประชาสัมพันธ์โรคเอดส์สำหรับแจกในงานสนาม

ขอขอบพระคุณ สถาบันราชภัฏเชียงราย ศูนย์ฝึกอบรม และพัฒนาสาธารณสุขมูลฐานภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดศรีสะเกษ เจ้าอาวาสวัดตโปทาราม และ คุณไพศาล พันพื้ง นายช่างชลประทาน ที่ให้ความอนุเคราะห์ที่พักในการปฏิบัติงานวิจัยภาคสนามแก่คณะวิจัย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่านในหน่วยงานดังกล่าว ที่ได้อำนวยความสะดวก ให้ความร่วมมือด้วยอัธยาศัยอันดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และชาวบ้านทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการให้ข้อมูล เพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ จำรัสฤทธิรงค์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการวิจัย และกรุณาให้การสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณอรพรรณ หันจางสิทธิ์ เลขานุการสำนักงานผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากร และสังคม ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ในสถาบันฯ ทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณเยาวลักษณ์ เจียรนัย คุณนิตยา พิริยะธรรมวงศ์ คุณวันทนี ศรีมหาไชยกุล คุณอุมาภรณ์ ภัทรวาณิช ผู้ควบคุมงานสนาม พนักงานสัมภาษณ์ พนักงานลงรหัส ตรวจรหัส บันทึกข้อมูลทุกท่าน ที่ได้ทำงานกันอย่างเต็มความสามารถ

วรชัย ทองไทย

อรพินท์ พิทักษ์มหาเกตุ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

จากรายงานการวิจัยเรื่อง โครงการสำรวจประสิทธิผลของการสื่อสารเรื่องโรคเอดส์ต่อพฤติกรรมและค่านิยม พบว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ยังเป็นที่ต้องการอยู่อีกมาก จึงควรมีการเผยแพร่ ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุ การติดต่อ อาการ และการรักษาโรคเอดส์ โดยใช้โทรทัศน์เป็นสื่อ และหาทางงบประมาณในการเผยแพร่ น้อยก็อาจจะใช้วิทยุได้

การโฆษณาทางโทรทัศน์ จะเข้าถึงประชาชนได้กว้างขวางกว่าวิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตาม กว่า 1 ใน 4 ของผู้ที่เคยดู หรือฟังโฆษณาจากโทรทัศน์ หรือวิทยุ จะจำไม่ได้ว่าเป็นโฆษณาเรื่องอะไร อาจแสดงว่าโฆษณานั้นไม่น่าสนใจ หรืออาจจะดูไม่สมจริงก็ได้ เพื่อให้เห็นว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่เกิดขึ้นจริง ๆ จึงควรมีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ตายด้วยโรคเอดส์ จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ ในขณะเดียวกันการผลิตรายการโฆษณา ถ้าเป็นไปได้ ผู้แสดงในทุกรายการควรเป็นผู้ที่ติดโรคเอดส์จริง เพื่อให้ประชาชนเห็นว่าโรคเอดส์ไม่ใช่เรื่องที่รัฐบาลสร้างขึ้นเพื่ออู้อี้ให้ประชาชนกลัว แต่เป็นโรคที่เกิดขึ้นจริง จึงไม่ควรใช้ดารา หรือนักแสดง เพราะยังมีชาวบ้านที่ไม่เคยเห็นคนเป็นโรคเอดส์อีกจำนวนมาก และคิดว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่รัฐบาล หลอกให้ประชาชนกลัว โดยเฉพาะประชาชนในภาคใต้

เพื่อให้การรณรงค์เรื่องการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ได้ผล ประเด็นในการรณรงค์ควรเพิ่มเรื่อง กลุ่มผู้ที่ติดเอดส์ โดยชี้ให้เห็นว่าทุกคนมีสิทธิ์ติดเอดส์ ถ้าไม่รู้จักป้องกันตนเอง

ควรให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์โดยละเอียด เพื่อไม่ให้คนกลัวโดยไม่มีเหตุผล คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีความรู้ในเรื่องโรคเอดส์น้อยกว่าคนในภาคอื่น ๆ ควรมีการเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และควรเป็นภาษาอีสานด้วย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ พฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (โดยพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในที่นี้ หมายถึง เฉพาะพฤติกรรมการเที่ยวหญิงบริการ หรือการสำส่อนทางเพศ หรือการใช้ถุงยางอนามัย หรือการระมัดระวังตัวในการใช้เข็มฉีดยา การใช้มีดโกน แม้กระทั่งการทำเล็บตามร้านเสริมสวย) ทำการเก็บข้อมูลภาคสนามในระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2536 โดยประชากรที่อยู่ในข่ายคือ ผู้ชายและผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 15-49 ปี ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 4,090 คน โดยเป็นตัวอย่างที่เคยได้ยินเกี่ยวกับโรคเอดส์ 4,037 คน (99%) การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการให้ความน่าจะเป็นในการสุ่มเป็นสัดส่วนกับจำนวนประชากร และการสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้ตัวอย่างที่สามารถวิเคราะห์ได้ในระดับภาค ระดับเมืองและชนบท รวมทั้งระดับประเทศ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่ามัธยฐาน นำเสนอข้อมูลด้วยตารางร้อยละ และตารางไขว้ แสดงภาพรวมของประเทศ พร้อมทั้งจำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย และภาค

ผลการวิจัย

ตัวอย่างที่ศึกษามีอายุระหว่าง 15-49 ปี ส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 31 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในขณะที่คนในเขตเมืองกว่าครึ่ง ทำงานในสำนักงาน ตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 3,700 บาทต่อเดือน 3 ใน 4 คน แต่งงานแล้ว มีเพียง 3% เป็นหม้าย หย่า แยก ที่เหลือเป็นคนโสด ตัวอย่างเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

โทรทัศน์เป็นสื่อที่นิยมที่สุด ในการรับรู้ข่าวสารทั่ว ๆ ไป มีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้นที่ไม่เคยดูโทรทัศน์เลยในช่วง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์ 7 ใน 10 คน ดูโทรทัศน์ทุกวัน และอีก 1 ใน 10 คน ดูโทรทัศน์เกือบทุกวัน วิทญูเป็นสื่อที่มีความนิยมเป็นอันดับสอง โดยตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่งฟังวิทญูทุกวัน หรือฟังเกือบทุกวัน สื่ออื่น ๆ ที่รองลงไปคือ หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน และนิตยสาร

โทรทัศน์เป็นสื่อที่มีความแพร่หลายเป็นอันดับหนึ่ง ในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ รองลงไปคือวิทญู หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ตามลำดับ รายการโฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่จำได้มากที่สุดทั้งทางวิทญู และโทรทัศน์ คือ "ไม่สำส่อน

ทางเพศ (ไม่มั่วเซ็มฉิดยา)" และ "ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์" ประมาณ 1 ใน 3 คนจำโฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่ได้เลย

ประมาณ 3 ใน 4 ของตัวอย่างยังอยากได้รับข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม ในเรื่องสาเหตุการติดต่อ อาการ และการป้องกันโรคเอดส์ โดยมากกว่าครึ่งต้องการให้ใช้โทรทัศน์เป็นสื่อ มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ที่แนะนำให้ใช้วิทยุ

ตัวอย่างเกือบทั้งหมดเคยได้ยิน หรือรู้จักโรคเอดส์ และเกือบ 2 ใน 3 มีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อ อาการ และการรักษาของโรคเอดส์ถูกต้อง กว่า 1 ใน 3 คน ยังมีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อ อาการ และการรักษาโรคเอดส์ไม่ถูกต้อง แต่ยังมีอยู่บ้างที่ยังไม่รู้อย่างแท้จริง

7 ใน 10 คน คิดว่าตนเองไม่อยู่ในกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์เลย มีเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น ที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง ในทางกลับกันกว่า 6 ใน 10 คน จะกลัวการติดโรคเอดส์มาก มีเพียง 1 ใน 5 คน เท่านั้นที่ไม่กลัวติดโรคเอดส์เลย

หลังจากที่รู้จักโรคเอดส์แล้ว 2 ใน 3 คน (64%) ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ในกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหลังจากรู้เรื่องโรคเอดส์ซึ่งมีเพียง 1 ใน 3 คน (36 %) นั้น พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงคือ "เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือเลิกสำส่อนทางเพศ" และ "ระมัดระวังตัวมากขึ้น"

ผู้ที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูงกว่า มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่คิดว่าตนเสี่ยงน้อยกว่า อิทธิพลของความเสี่ยงจะมีผลต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ความเสี่ยงทำให้กลุ่มที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหลังจากได้ยินเรื่องโรคเอดส์แล้ว ที่เป็นชายเลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือเลิกสำส่อนถึง 3 ใน 5 คน และที่เป็นหญิงในกลุ่มเสี่ยงสูงใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ แสดงว่าความเสี่ยงในการติดโรคเอดส์ของผู้หญิงมีสาเหตุมาจากผู้ชาย

ความกลัว ก็มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเช่นกัน ในกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ผู้ที่กลัวมากมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าผู้ที่กลัวน้อย ความกลัวทำให้ผู้ชายที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกว่าครึ่งเลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือเลิกสำส่อน และทำให้ผู้หญิง 1 ใน 3 เพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น

สารบัญ

บทที่	หน้า
ปฐมกถา	
คำนำ	
กิตติกรรมประกาศ	
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	
บทคัดย่อ	
สารบัญ	
สารบัญตาราง	
1 บทนำ	1
1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.2 กรอบแนวความคิด	2
1.3 คำนิยาม	2
2 ระเบียบวิธีวิจัย	4
2.1 ประชากรเป้าหมาย	4
2.2 การสุ่มตัวอย่างในการวิจัย	4
2.3 การเก็บข้อมูล และการบันทึกข้อมูล	5
2.4 แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	6
3 ลักษณะทั่วไป และพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร	8
3.1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง	8
3.2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของตัวอย่าง	14
3.3 สรุป	16
4 ความรู้ และความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์	19
4.1 การติดต่อของโรคเอดส์	19
4.2 อาการ และการรักษาโรคเอดส์	21
4.3 ระยะเวลาที่โรคเอดส์ปรากฏอาการ	22
4.4 การแพร่กระจายของโรคเอดส์	24
4.5 ความเสี่ยง และความกลัวต่อโรคเอดส์	25
4.6 สรุป	27

บทที่	หน้า
5 พฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์	29
5.1 ลำดับความแพร่หลายของสื่อ	29
5.2 ความนิยมในสื่อระหว่างวิทยุ และโทรทัศน์	31
5.3 โฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์	32
5.4 ความต้องการความรู้เพิ่มเติม	34
5.5 สรุป	37
6 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	39
6.1 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	39
6.2 เหตุผลในการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	41
6.3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	42
6.3.1 อิทธิพลของความเสี่ยงในการติดโรคเอดส์ต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	43
6.3.2 อิทธิพลของความกลัวติดโรคเอดส์ต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	48
6.4 สรุป	51
7 บทสรุป และข้อเสนอแนะ	53
7.1 ผลการวิจัย	53
7.2 ข้อเสนอแนะ	56
หนังสืออ้างอิง	57
ภาคผนวก ก ตาราง	58
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	92
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ทำงานในโครงการวิจัย	116

สารบัญตาราง

บทที่	หน้า
3.1 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และอายุ	9
3.2 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และการศึกษา	10
3.3 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และอาชีพ	11
3.4 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และรายได้	12
3.5 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค ศาสนา และสถานภาพสมรส	13
3.6 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามความถี่ ในการรับข่าวสาร และชนิดของสื่อ	14
3.7 ร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และสื่อที่ครอบครอง	16
4.1 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตาม ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นเอดส์	20
4.2 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตาม ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาการ และการรักษาโรคเอดส์	22
4.3 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และระยะเวลาปรากฏอาการของโรคเอดส์	23
4.4 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และความรู้จักผู้ที่เป็นโรคเอดส์	24
4.5 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และความคิดว่าตนเองเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	25
4.6 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาคและความกลัวติดโรคเอดส์	26
4.7 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์จำแนกตามความเสี่ยง ในการติดโรคเอดส์ และความกลัวติดโรคเอดส์ (จำนวน 4037)	27

ตาราง	หน้า
5.1 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามสื่อที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์และลำดับที่ของการได้รับสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์	29
5.2 ร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ ตามชนิดของสื่อ และการถามนำ	31
5.3 ร้อยละของตัวอย่างที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และอยากรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มเติม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเรื่องโรคเอดส์ที่อยากรู้เพิ่มเติม	35
5.4 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และอยากรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มเติม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และสื่อที่ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มเติม	36
5.5 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และไม่อยากรู้เรื่องโรคเอดส์ เพิ่มเติม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเหตุผลของการไม่อยากรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มเติม	37
6.1 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และพฤติกรรมหลังจากรู้จักหรือได้ยินเรื่องโรคเอดส์	39
6.2 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง	40
6.3 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	42
6.4 ร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	44
6.5 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง	45
6.6 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	46
6.7 ร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย และความกลัวติดโรคเอดส์	48

ตาราง	หน้า
6.8 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ และความกลัวติดโรคเอดส์	49
6.9 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ ความกลัวติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	50
ผ 2.1 จำนวนและการกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ยังไม่ได้วงน้าหนักและถ่วงน้ำหนักแล้ว จำแนกตามจังหวัด	58
ผ 3.11 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร และชนิดของสื่อ	59
ผ 3.12 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร และชนิดของสื่อ	60
ผ 3.13 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามภาค ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร และชนิดของสื่อ	61
ผ 4.11 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นเอดส์	62
ผ 4.12 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นเอดส์	63
ผ 4.13 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามภาค ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นเอดส์	64
ผ 4.21 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาการ และการรักษาโรคเอดส์	65
ผ 4.22 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาการ และการรักษาโรคเอดส์	66
ผ 4.23 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามภาค ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาการ และการรักษาโรคเอดส์	67

ตาราง	หน้า
ผ 4.31 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความกลัวติดโรคเอดส์ และความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	68
ผ 4.32 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความกลัวติดโรคเอดส์ และความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	69
ผ 4.33 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความกลัวติดโรคเอดส์ และความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	70
ผ 5.11 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ สื่อที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ และลำดับที่ของการได้รับสื่อ ที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์	71
ผ 5.12 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเขต ที่อยู่อาศัย สื่อที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ และลำดับที่ของการ ได้รับสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์	72
ผ 5.13 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามภาค สื่อที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ และลำดับที่ของการได้รับสื่อที่ให้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์	73
ผ 5.2 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค ชนิดของสื่อ และการถามนำ	75
ผ 5.3 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้ยินจากวิทยุ	76
ผ 5.4 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้ดูจากโทรทัศน์	77
ผ 5.5 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และสื่ออื่น ๆ ที่เคยได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์	78
ผ 5.6 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และความต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคเอดส์	79

ตาราง	หน้า
ผ 6.11 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง	80
ผ 6.12 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง	81
ผ 6.21 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรม	83
ผ 6.22 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	84
ผ 6.31 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย และความกลัวติดโรคเอดส์	86
ผ 6.32 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค และความกลัวติดโรคเอดส์	87
ผ 6.41 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความกลัวติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	89
ผ 6.42 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความกลัวติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	90
ผ ง.1 การกระจายร้อยละของปฏิกิริยาที่ผู้ตอบมีต่อการให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ ที่อยู่อาศัย	120
ผ ง.2 การกระจายร้อยละของปฏิกิริยาที่ผู้ตอบมีต่อการให้สัมภาษณ์ จำแนกตามภาค	121

ตาราง	หน้า
ผ.ง.3 การกระจายร้อยละของความร่วมมือในการตอบคำถาม จำแนกตามเพศ และที่อยู่อาศัย	121
ผ.ง.4 การกระจายร้อยละของความร่วมมือในการตอบคำถาม จำแนกตามภาค	122
ผ.ง.5 การกระจายร้อยละของความเต็มใจในการตอบคำถาม จำแนกตามเพศ และที่อยู่อาศัย	122
ผ.ง.6 การกระจายร้อยละของความเต็มใจในการตอบคำถาม จำแนกตามภาค	123
ผ.ง.7 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดต่อความเข้าใจในคำถาม จำแนกตามเพศ และเขตที่อยู่อาศัย	123
ผ.ง.8 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดต่อความเข้าใจในคำถาม จำแนกตามภาค	124
ผ.ง.9 การกระจายร้อยละเหตุผลของผู้ที่ต้องทวนคำถามใหม่ จำแนกตามเพศ และเขตที่อยู่อาศัย	124
ผ.ง.10 การกระจายร้อยละเหตุผลของผู้ที่ต้องทวนคำถามใหม่ จำแนกตามภาค	125
ผ.ง.11 ร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีปัญหา จำแนกตามส่วนของคำถาม	125

บทที่ 1

บทนำ

จากการที่โรคเอดส์ได้แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วในทุกพื้นที่ รัฐบาลจึงได้จัดทำแผนป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ (พ.ศ.2535-2539) ขึ้น เพื่อให้มีแนวทางเดียวกันในการจัดทำแผนปฏิบัติการ และการเสนองบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากนี้ยังได้จัดโครงการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์ของโครงการป้องกันโรคเอดส์แห่งชาติ : วิเคราะห์โครงการบริหาร การกระจายอำนาจ และการจัดสรรทรัพยากรในการป้องกัน และควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติด้วย โดยมีสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นฝ่ายประสานนโยบายและประสานแผนปฏิบัติการจากกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่จัดทำแผนงานและงบประมาณเสนอขึ้นไป โครงการวิจัยความรู้ การรับข้อมูลข่าวสาร และพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์นี้ มีขึ้นเพื่อตอบสนองตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อศึกษาผลจากการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ที่โครงการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ว่ามีผลต่อประชาชนทั่วไปอย่างไร สื่อชนิดไหนมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดีกว่า สื่อใดที่ควรปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งศึกษาถึงความต้องการรับรู้สื่อของประชาชนด้วย ซึ่งมีโครงการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์ ของโครงการป้องกันโรคเอดส์แห่งชาติ วิเคราะห์โครงสร้างการบริหารการกระจายอำนาจ และการจัดสรรทรัพยากรในงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ โดยแบ่งเป็น โครงการวิจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) โครงการวิเคราะห์โครงสร้าง นโยบาย แผนงาน และการบริหารงบประมาณในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ
- 2) โครงการวิเคราะห์สื่อ และการสำรวจการเปลี่ยนแปลงค่านิยม และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์
 - 2.1) การสำรวจประสิทธิผลของสื่อ (คือรายงานการวิจัยฉบับนี้)
 - 2.2) การศึกษา การพัฒนาของสื่อ
 - 2.3) การวิเคราะห์สื่อ
 - 2.4) การวิเคราะห์องค์การ

รายงานการสำรวจประสิทธิผลของสื่อ หรือความรู้ การรับข้อมูลข่าวสาร และพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ : รายงานวิจัยการสำรวจประสิทธิผลของการสื่อสาร เรื่องโรคเอดส์ ต่อพฤติกรรม และค่านิยม ฉบับนี้ จะนำเสนอเฉพาะการวิเคราะห์เชิงบรรยาย เพื่อให้เกิดความรู้ และความเข้าใจในปรากฏการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยวิเคราะห์จำแนกตามเพศ (ชาย-หญิง) เขตที่อยู่อาศัย (กทม-เมือง-ชนบท) ภาค (กทม-กลาง-เหนือ-อีสาน-ใต้) และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศด้วย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการสื่อสารเรื่องโรคเอดส์ต่อพฤติกรรมของประชาชนทั่วไป ในเรื่องต่อไปนี้

- 1 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร
- 2 ความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์
- 3 พฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์
- 4 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

1.2 กรอบแนวความคิด

ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ และเขตที่อยู่อาศัย น่าจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ ความกลัวโรคเอดส์ และความเสี่ยงต่อโรคเอดส์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

1.3 คำนิยาม

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ หมายถึง พฤติกรรมต่างๆ เช่น พฤติกรรมการเที่ยวหญิงบริการหรือการสำส่อนทางเพศ หรือการใช้ถุงยางอนามัย เมื่อเที่ยวหรือมีเพศสัมพันธ์ หรือการระมัดระวังตัวไม่ให้ติดเอดส์ หรือการเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว หรือการระวังในการใช้เข็มฉีดยา หรือระวังในการใช้มีดโกน แม้กระทั่งการทำเล็บตามร้านเสริมสวย

ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ได้แก่ เพศ ความรู้สึกเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และความรู้สึกกลัวติดโรคเอดส์ โดยมีความคิดว่าผู้ชายและผู้หญิงที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ หรือกลัวโรคเอดส์ ย่อมจะต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปนั้นย่อมแตกต่างจากผู้ที่ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง หรือไม่กลัวติดโรคเอดส์

บทที่ 2

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงประชากร การสุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บข้อมูล วิธีที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งตัวอย่างที่ศึกษาสามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งประเทศได้ สามารถจำแนก ตามเขตที่อยู่อาศัยเป็นเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและเขตชนบทและจำแนกตามภาคเป็น กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ได้ด้วย

2.1 ประชากรเป้าหมาย

การสำรวจครั้งนี้ ได้ศึกษากลุ่มประชากรเฉพาะในวัยที่มีความสนใจทางเพศสูงคือ มีอายุระหว่าง 15-49 ปี ทั้งเพศหญิงและเพศชาย โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพสมรส หรือลักษณะอื่น ๆ กล่าวคือ ข้อจำกัดอยู่ที่อายุอย่างเดียวเท่านั้น ดังนั้นผลของการวิเคราะห์ จะเป็นตัวแทนของประชากรที่มีอายุ 15-49 ปีทั้งหมด

2.2 การสุ่มตัวอย่างในการวิจัย

เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบแบบแผน และแนวโน้มของพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน กับโครงการสำรวจความสัมพันธ์ทางเพศในประเทศไทย พ.ศ.2533 (Sittitrai et al. 1992) ได้ การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงได้ใช้กรอบการสุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกับการสำรวจเมื่อ พ.ศ. 2533 ทั้งในระดับภาค จังหวัด อำเภอ จนถึงตำบลหรือเขตเทศบาล ซึ่งในเขตเทศบาลตัวอย่าง หรือกรุงเทพมหานคร ได้ทำการสุ่มตัวอย่างเขต และชุมชนอาคาร โดยวิธีการให้ความน่าจะเป็นในการสุ่มเป็นสัดส่วนกับจำนวนประชากร (Probability Proportional to Size : PPS) ซึ่งได้รับความร่วมมือในการสุ่มตัวอย่างจากกองวิชาการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ในแต่ละตำบลตัวอย่าง ได้สุ่มหมู่บ้านตัวอย่างโดยวิธี PPS เมื่อได้หมู่บ้านตัวอย่าง หรือชุมชนอาคารตัวอย่างแล้ว การสุ่มครัวเรือนได้ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย และในแต่ละครัวเรือนประชากรที่อยู่ในข่าย (อายุระหว่าง 15-49 ปี) 1 คน จะถูกสุ่มเป็นตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างทั้งหมดที่ได้ เมื่อคัดเอาเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ได้จำนวน ตัวอย่างทั้งสิ้น 4,090 ราย เป็นชาย 1,893 คน และหญิง 2,197 คน โดยกระจายอยู่ตามจังหวัดและภาคต่างๆ ซึ่งจะแตกต่างจากการกระจายของประชากรของประเทศไทย ดังนั้นในการวิเคราะห์ได้ใช้ตัวอย่างที่ปรับแล้ว ซึ่งปรับโดยใช้สัมประสิทธิ์ถ่วงน้ำหนัก เพื่อให้โครงสร้างทางเพศ และการกระจายสอดคล้องกับของประเทศ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก ตารางที่ ผ 2.1)

2.3 การเก็บข้อมูล และการบันทึกข้อมูล

การเก็บข้อมูลในงานสนามกระทำในระหว่าง เดือนสิงหาคม ถึง ตุลาคม 2536 โดยแบ่งทีมสัมภาษณ์ออกเป็น 4 ทีม เก็บข้อมูลทีมละภาค ทั้ง 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ โดยเริ่มทำการเก็บข้อมูลพร้อมกันทั้ง 4 ภาค เมื่อเก็บข้อมูลในแต่ละภาคเสร็จสิ้นแล้ว ได้ช่วยกันเก็บข้อมูลในกรุงเทพมหานครเป็นที่สุดท้าย

ทีมสัมภาษณ์แต่ละทีม ประกอบด้วยพนักงานสัมภาษณ์ 4 คน ที่พูดภาษาท้องถิ่นได้ ผู้ควบคุมทีม 1 คน และผู้ช่วยผู้ควบคุมทีมอีก 1 คน พนักงานสัมภาษณ์และผู้ช่วยผู้ควบคุมทีม รับสมัครจากผู้จบปริญญาตรี ไม่จำกัดเพศ โดยจัดให้มีการฝึกอบรมในเรื่องโรคเอดส์ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่เกี่ยวกับโรคเอดส์ วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย แบบสอบถาม เทคนิควิธีการสัมภาษณ์ และทีมสัมภาษณ์ได้มีการฝึกทดลอง สัมภาษณ์ด้วยตนเองในชุมชนจริง ใช้เวลาในการอบรมทั้งสิ้น 5 วัน สำหรับผู้ควบคุมทีม ได้แก่ อาจารย์ และนักวิจัย ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

เมื่อเก็บข้อมูลแล้ว แบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ถูกตรวจ และบันทึกรหัสในสนามก่อน โดยผู้ควบคุมทีมและผู้ช่วยผู้ควบคุมทีม เสร็จแล้วจึงนำมาตรวจอีกครั้งที่สถาบันฯ ก่อนบันทึกข้อมูลลงแผ่นดิสเก็ต โดยใช้เวลายืนยันข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องสองเดือน

2.4 แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้พัฒนามาจากแบบสอบถามจาก 3 โครงการ ได้แก่

1) โครงการตัวกำหนด และผลกระทบของแบบแผนคุมกำเนิดในประเทศ ไทย พ.ศ. 2530 (Leoprapai and Thongthai 1989) ในส่วนที่ถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ ใน เขตกรุงเทพมหานคร

2) โครงการสำรวจความสัมพันธ์ทางเพศ ในประเทศไทย พ.ศ. 2533 (Sittitrai et al. 1992) ในส่วนที่ถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ และความสัมพันธ์ทางเพศ

3) โครงการวิจัยสำรวจแรงจูงใจ เรื่องความมั่นคงในวัยชรา กับภาวะ เจริญพันธุ์ ในส่วนที่ถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ในชนบท พ.ศ. 2535 (Archavanikul et al. 1992)

เมื่อได้ร่างแบบสอบถามตอนแรกแล้วได้ทดลองใช้ 1 ครั้งในกรุงเทพมหานคร แล้วปรับปรุงคำถามและการเรียงลำดับของคำถามให้เหมาะสม จึงได้แบบสอบถาม ที่ใช้ได้จริง ซึ่งมีทั้งหมด 8 ส่วน และแบบนับจุดครวเรือน โดยมีรายละเอียด แต่ละส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วยลักษณะทาง ประชากร เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทั่วไป

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ โดยรวมถึงการติดต่อ อาการ การรักษาการแพร่กระจาย และความตระหนักในความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และความกลัวการติดเอดส์ด้วย

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์ โดยถามถึงความนิยมในสื่อ ต่าง ๆ โฆษณาที่เคยได้ยินทางวิทยุและโทรทัศน์ ความต้องการข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับเอดส์เพิ่มเติม และสื่อที่ต้องการให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

ส่วนที่ 4 ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ โดยถามถึงทัศนคติ และการยอมรับ ในรสนิยมทางเพศทั้งเพศชาย และเพศหญิง

ส่วนที่ 5 สถานภาพสมรส จะถามถึงลักษณะทางประชากรของกลุ่มสมรส ซึ่ง รวมทั้งคู่นอนประจำด้วย

ส่วนที่ 6 ประสพการณ์ จะถามถึงประสพการณ์ทางเพศที่ผ่านมา รวมถึงประสพการณ์ในการใช้ถุงยางอนามัยด้วย

ส่วนที่ 7 พฤติกรรมปัจจุบันเป็นการถามถึงพฤติกรรมในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ก่อนวันสัมภาษณ์ โดยรวมถึงความสัมพันธ์ทางเพศกับชาย หรือหญิงบริการ และคู่นอนชั่วคราวด้วย

ส่วนที่ 8 ข้อสังเกตของพนักงานสัมภาษณ์ เกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องของความเข้าใจในคำถาม และความร่วมมือ ร่วมใจของผู้ให้สัมภาษณ์ (ดูรายละเอียดของแบบสอบถามได้ในภาคผนวก ข)

แบบนับจุดครัวเรือน ถามถึงลักษณะทางประชากรของผู้ที่อาศัยอยู่ประจำในครัวเรือนทุกคน รวมทั้งผู้ที่มาพักค้างคืนในคืนก่อนวันสัมภาษณ์ด้วย

บทที่ 3

ลักษณะทั่วไป และพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสาร

ในบทนี้จะกล่าวถึง ลักษณะทั่วไปในเชิงประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ ศาสนา สถานภาพสมรส รายได้ เขตที่อยู่อาศัย และภาค เพื่อให้ได้ภาพลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปของประชากร ซึ่งเขตที่อยู่อาศัยนี้ แบ่งเป็น 3 เขตได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองและชนบท ส่วนภาค แบ่งเป็น 4 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) ภาคใต้ โดยแยกกรุงเทพมหานครไว้ต่างหาก เมื่อนำเสนอข้อมูลที่เป็นเขตที่อยู่อาศัยและภาค จะมีคอลัมน์ข้อมูลของกรุงเทพมหานคร แสดงในตารางซ้ำกันอยู่ ทั้งของเขตที่อยู่อาศัย และภาค ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อมูล กรุงเทพมหานครเพียงคอลัมน์เดียว นอกจากนี้ได้วิเคราะห์พฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารโดยทั่ว ๆ ไป ว่าผู้ให้สัมภาษณ์นิยมที่จะรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อชนิดใด บ่อยครั้งแค่ไหน รวมทั้งการเป็นเจ้าของสื่ออื่น ๆ ด้วย

3.1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

3.1.1 อายุ

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แก่ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-49 ปี มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 30.8 ปี และอายุมัธยฐานเท่ากับ 31 ปี การกระจายด้านอายุของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งชายและหญิง ทั้งกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและชนบท และทั้ง 4 ภาค ในกลุ่มอายุต่าง ๆ ค่อนข้างใกล้เคียงกัน อายุเฉลี่ยและอายุมัธยฐานของทั้งสองเพศ ทั้ง 3 เขต และในทุกภาคก็ใกล้เคียงกัน คนกรุงเทพมหานครมีอายุมัธยฐานน้อยที่สุดคือ 29 ปี และคนในภาคเหนือมีอายุมัธยฐานมากที่สุดคือ 32 ปี

ตารางที่ 3.1 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภูมิภาค และอายุ

อาชีพ	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
15-19	15.5	10.2	16.6	12.2	14.7	12.8	11.5	12.8	13.5	12.8
20-24	14.5	16.4	17.1	14.8	19.0	16.1	12.6	15.2	16.1	15.4
25-29	15.3	19.6	16.2	17.5	18.0	17.3	15.3	18.1	18.7	17.5
30-34	16.3	18.9	16.8	17.7	17.5	18.4	18.2	16.8	17.3	17.6
35-39	17.1	17.3	15.5	17.7	14.7	15.3	19.9	18.4	15.3	17.2
40-44	12.5	11.3	10.3	12.4	9.7	10.8	15.2	11.6	11.4	11.9
45-49	8.8	6.3	7.6	7.7	6.4	9.2	7.2	7.0	7.6	7.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	2027	2063	325	3324	441	905	794	1428	522	4090
อายุเฉลี่ย	30.9	30.8	29.9	31.1	29.5	30.9	31.8	30.8	30.5	30.8
อายุมัธยฐาน	31.0	30.0	30.0	31.0	29.0	31.0	32.0	31.0	30.0	31.0

3.1.2 การศึกษา

เนื่องจาก ผู้ให้สัมภาษณ์อยู่ในช่วงที่ระบบการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยมีการเพิ่มการศึกษาภาคบังคับจาก 4 ปี เป็น 7 ปี และลดเหลือ 6 ปี ตามลำดับ ดังนั้นผู้ที่จบระดับประถมศึกษา (การศึกษาภาคบังคับ) จึงใช้เวลาอยู่ในโรงเรียนแตกต่างกันไป การแบ่งกลุ่มการศึกษาใช้จำนวนปีที่เรียน และใช้จำนวนปีที่เรียนจบ โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ไม่เคยเรียน กลุ่มต่ำกว่าชั้นประถมคือใช้เวลาเรียน 1-5 ปี กลุ่มจบประถมศึกษาคือใช้เวลาเรียน 6 ปี กลุ่มจบมัธยมต้นคือใช้เวลาเรียน 7-10 ปี กลุ่มจบมัธยมปลายหรืออาชีวศึกษา คือใช้เวลาเรียน 11-12 ปี และกลุ่มที่สูงกว่ามัธยมปลาย คือใช้เวลาเรียนมากกว่า 12 ปี ตามลำดับ

จากตารางที่ 3.2 พบว่า ครึ่งหนึ่งของผู้ให้สัมภาษณ์ มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา อย่างไรก็ตาม เกือบ 9 ใน 10 ของผู้ที่เรียนไม่เกิน 5 ปี ยังอ่านหนังสือได้ มีเพียง 3 % เท่านั้น ที่ไม่เคยเข้าโรงเรียน

ตารางที่ 3.2 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และการศึกษา

อาชีพ	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
ไม่เคยเรียน	0.9	4.3	1.6	2.8	1.9	1.6	4.0	3.0	1.7	2.6
ต่ำกว่าประถม	44.2	52.0	23.2	54.2	20.9	45.4	53.1	58.1	41.3	48.1
จบประถม	20.9	22.8	10.6	23.9	14.4	20.8	19.8	25.5	23.1	21.9
จบมัธยมต้น	15.5	9.8	20.7	11.0	18.8	15.3	13.8	7.3	15.5	12.6
จบมัธยมปลาย /อาชีวศึกษา	6.2	3.4	13.4	2.8	13.6	5.2	3.6	1.5	7.2	4.8
สูงกว่ามัธยม ปลาย	12.3	7.6	30.4	5.2	30.2	11.7	5.7	4.3	11.3	9.9
อื่น ๆ	0.1	-	-	0.1	-	-	-	0.2	-	0.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	2027	2063	325	3324	441	905	794	1428	522	4090
ร้อยละของผู้เรียน 1-5 ปี ที่										
อ่านหนังสือได้	91.6	84.8	89.1	87.6	91.3	90.6	88.0	84.3	93.8	87.7

ผู้ชายมีการศึกษาสูงกว่าผู้หญิง เห็นได้จากร้อยละของผู้ชายที่ไม่เคยเรียน มีน้อยกว่าร้อยละของผู้หญิงที่ไม่เคยเรียน และร้อยละของผู้ชายที่เรียนสูงกว่ามัธยมต้น มีมากกว่าร้อยละของผู้หญิงที่เรียนสูงกว่ามัธยมต้น อย่างไรก็ตามความแตกต่างนี้ก็มีไม่มากนัก และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อ่านหนังสือได้ ผู้ที่อยู่ในเขตเมืองมีการศึกษาสูงกว่าผู้ที่อยู่ในเขตชนบท คือมากกว่า 3 ใน 4 ของคนชนบท (78.1%) มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ในขณะที่เกือบ 3 ใน 4 ของคนในเมือง (64.5%) มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา คนในกรุงเทพมหานคร มีการศึกษาสูงกว่าคนในต่างจังหวัด โดยเฉพาะคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ (83.6%) มีการศึกษาระดับประถมศึกษา อย่างไรก็ตามผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ก็ยังอ่านหนังสือได้ โดยคนในภาคใต้อ่านหนังสือได้สูงที่สุด (93.8%) และคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออ่านหนังสือได้น้อยที่สุด (84.3) แต่ร้อยละของคนที่ยังอ่านหนังสือได้ก็ค่อนข้างสูง สรุปแล้วผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รู้หนังสือ ซึ่งทำให้การรับรู้ข่าวสารไม่จำกัดแต่เฉพาะภาพ และเสียงเท่านั้น

3.1.3 อาชีพ

จากตารางที่ 3.3 เมื่อพิจารณาในด้านอาชีพ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์มากกว่าครึ่งหนึ่งทำงานในภาคเกษตรกรรม 1 ใน 4 ทำงานในสำนักงาน ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพ พนักงาน และบริการเป็นต้น 1 ใน 10 ทำงานในภาคอุตสาหกรรม และที่เหลืออีก 1 ใน 10 เป็นผู้ทำงานบ้าน หรือนักเรียน โดยสัดส่วนผู้ชายที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรม มีสูงกว่าผู้หญิงเกือบ 3 เท่า โดยมีผู้หญิงประมาณร้อยละ 15 ทำงานบ้าน คนในชนบทกว่า 3 ใน 5 ทำอาชีพเกษตรกรรม ในขณะที่เกือบ 3 ใน 5 ของคนในเมืองทำงานในสำนักงาน คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำเกษตรกรรมมากที่สุด (79.8%) และคนในภาคกลางทำเกษตรกรรมน้อยที่สุด (37.2%) กว่าครึ่งหนึ่งของคนกรุงเทพฯ ทำงานในสำนักงาน ขณะที่เพียง 1 ใน 10 ของคนตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น ที่ทำงานในสำนักงาน

ตารางที่ 3.3 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และอาชีพ

อาชีพ	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
เกษตร	54.2	50.3	2.3	63.9	1.3	37.2	51.1	79.8	48.0	52.3
สำนักงาน	22.2	25.9	59.6	16.7	53.3	32.0	23.8	9.9	24.6	24.1
อุตสาหกรรม	16.2	5.7	12.7	9.8	18.1	16.8	16.8	3.1	7.3	10.9
หางาน	1.6	0.4	1.5	0.6	3.7	1.2	0.9	0.1	1.0	1.0
นักเรียน	5.5	2.8	12.8	2.4	10.8	4.8	2.3	2.6	4.6	4.2
แม่บ้าน/งานบ้าน	0.3	14.8	11.1	6.6	12.8	8.1	5.1	4.6	14.2	7.6
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	2027	2063	325	3324	441	905	794	1428	522	4090

3.1.4 รายได้

ตารางที่ 3.4 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และรายได้

รายได้ (บาท/เดือน)	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
ไม่มีรายได้	13.5	29.1	25.6	20.2	27.3	14.2	7.1	32.5	20.2	21.4
น้อยกว่า 2,000	41.3	40.2	13.5	47.2	11.3	21.8	54.5	56.3	34.2	40.7
2,001-5,000	26.7	21.6	32.4	22.7	28.9	40.5	28.7	6.3	33.6	24.1
5,001-9,000	9.4	4.9	14.3	5.4	15.0	11.6	5.4	2.6	8.1	7.2
9,001-80,000	8.7	4.0	13.4	4.4	16.0	11.6	4.2	2.3	3.8	6.4
มากกว่า 80,000	0.3	0.0	0.4	0.1	0.6	0.3	0.1	-	0.0	0.1
ไม่คงที่	0.1	0.1	0.4	-	0.8	0.1	-	-	-	0.1
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	2020	2060	322	3324	434	903	793	1428	522	4080
รายได้เฉลี่ย	4244	3064	7057	2899	8025	5456	2734	1708	3571	3707
รายได้มัธยฐาน	2400	2000	4200	1666	5000	3000	1667	625	2500	2000

จากตารางที่ 3.4 พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ให้สัมภาษณ์ อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,707 บาท (ไม่นับผู้ที่ไม่มีรายได้และผู้มีรายได้ไม่คงที่) ซึ่งจะสูงกว่ารายได้ของปี 2531 ซึ่งรายได้ต่อคนเป็น 1,026 บาท ต่อเดือน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2533 : 12) อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไป ผู้ชายมีรายได้มากกว่าผู้หญิง ถึง 39% คนในเมืองมีรายได้มากกว่าคนในชนบท ถึง 143% คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้น้อยที่สุด และคนในกรุงเทพ มีรายได้สูงที่สุด ซึ่งสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคกลางประมาณ 370% 194% 125% และ 47% ตามลำดับ

วิทยุ โทรทัศน์ มากที่สุด (๑๘%, ๑๔% ตามลำดับ) และคนในภาคอีสาน มีวิทยุ โทรทัศน์น้อยที่สุด (๘๖%, ๖๗% ตามลำดับ)

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า โทรทัศน์ และวิทยุ เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมและมีความสำคัญที่สุด ที่สามารถแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ

อายุใกล้เคียงกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ทั้งในเมืองและชนบท และในทุกภาครวมทั้งกรุงเทพมหานครด้วย

ในด้านการศึกษา อาชีพและรายได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพเกษตรกรกรรม และมีรายได้เฉลี่ย 3,700 บาทต่อเดือน ซึ่งยังถือว่ามีความยากจน โดยผู้ชายมีรายได้เฉลี่ยมากกว่าผู้หญิง คนในเมืองมีรายได้สูงกว่าคนในชนบท คนในกรุงเทพมหานคร มีรายได้เฉลี่ยสูงสุด ในขณะที่คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้เฉลี่ยต่ำสุด คนกรุงเทพ มีรายได้สูงกว่าคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือถึง 370% นอกจากนี้ผู้ชายยังมีระดับการศึกษาสูงกว่าผู้หญิง คนในเมืองมีการศึกษาสูงกว่าคนในชนบท คนในกรุงเทพมหานคร มีการศึกษาสูงกว่าคนในต่างจังหวัด คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ทำเกษตรกรรม คนในเมืองกว่าครึ่ง ทำงานในสำนักงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3 ใน 4 เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว มีผู้ที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกเพียง 3 % เท่านั้น ผู้ชายเป็นโสดมากกว่าผู้หญิงเกือบ 2 เท่า คนในกรุงเทพเป็นโสดมากที่สุด คนในภาคเหนือเป็นโสดน้อยที่สุด สำหรับศาสนานั้นผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โทรศัพท์เป็นสื่อที่แพร่หลายที่สุด โดยมีผู้ที่ไม่เคยดูโทรศัพท์เลย ในช่วง 1 เดือนก่อนสัมภาษณ์ มีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ 7 ใน 10 คนดูโทรศัพท์ทุกวัน และ 1 ใน 10 ดูโทรศัพท์เกือบทุกวัน

วิทยุเป็นสื่อที่มีความนิยมเป็นอันดับสอง กล่าวคือว่าครึ่งหนึ่งฟังวิทยุทุกวันหรือเกือบทุกวัน สื่ออื่น ๆ รองลงไป คือ หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน และนิตยสาร ผู้ชายใช้สื่อบ่อยครั้งกว่าผู้หญิงในทุก ๆ สื่อ คนในกรุงเทพฯ ใช้สื่อบ่อยกว่าคนในเขตเมือง-ชนบท และคนในต่างจังหวัด คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้สื่อน้อยที่สุด

แต่ในการเป็นเจ้าของสื่อต่าง ๆ นั้น สัดส่วนของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของสื่อมีมากกว่าผู้ชายในทุกสื่อ โดยสื่อที่มีผู้ครอบครองมากที่สุดคือ วิทยุ รองลงไปคือ โทรศัพท์ หนังสือการ์ตูน นิตยสารและหนังสือพิมพ์ตามลำดับ คนในภาคกลางมี

3.2.2 สื่อที่ครอบครอง

ตารางที่ 3.7 ร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าของสื่อต่างๆ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และสื่อที่ครอบครอง

สื่อ	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
หนังสือพิมพ์	40.8	55.9	64.6	38.9	62.5	49.5	40.0	39.0	39.5	46.8
นิตยสาร	54.3	67.6	67.5	55.9	72.4	66.3	54.2	56.5	47.7	60.6
หนังสือการ์ตูน	57.8	66.0	71.9	57.1	76.3	71.2	47.5	54.5	60.2	61.5
วิทยุ	91.4	93.1	93.3	92.0	92.8	98.0	94.2	86.3	91.6	92.2
โทรทัศน์	81.8	84.4	89.8	81.7	88.6	93.7	92.5	67.2	87.2	83.1
วิดีโอ	58.2	76.5	79.4	54.2	85.4	73.2	43.5	45.9	60.	66.2

จากตารางที่ 3.7 ในการเป็นเจ้าของสื่อนั้น วิทยุเป็นสื่อที่มีคนครอบครองมากที่สุดถึง 9 ใน 10 ของคนที่เคยฟังวิทยุในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา รองลงไปคือ โทรทัศน์ ซึ่งมีถึงร้อยละ 83 ส่วนวิดีโอ หนังสือการ์ตูน และนิตยสาร มีผู้ครอบครองราว 3 ใน 5 และน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคนที่เคยอ่านหนังสือพิมพ์ จะซื้อหนังสือพิมพ์อ่านเอง โดยผู้หญิงเป็นเจ้าของสื่อต่าง ๆ มากกว่าผู้ชาย คนในเขตเมืองเป็นเจ้าของสื่อต่าง ๆ มากกว่าคนในเขตชนบท คนในภาคกลางเป็นเจ้าของสื่อต่างๆ มากที่สุด คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเจ้าของสื่อต่าง ๆ น้อยที่สุด

อย่างไรก็ตามยังอาจกล่าวได้ว่า โทรทัศน์ และวิทยุ เป็นสื่อที่สำคัญที่สุดในการกระจายข้อมูลข่าวสารไปถึงประชาชนส่วนใหญ่ เพราะมีผู้ดูโทรทัศน์ทุกวัน และเกือบทุกวันมากกว่า 4 ใน 5 คน และมีผู้ฟังวิทยุทุกวัน หรือเกือบทุกวันมากกว่าครึ่ง

3.3 สรุป

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15-49 ปี ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ทั้งเขตเมืองและชนบท โดยกระจายอยู่ใน 4 ภาค รวมทั้งกรุงเทพมหานครด้วย ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคน โดยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 31 ปี ผู้ให้สัมภาษณ์มี

อ่านหนังสือพิมพ์มีร้อยละ 18 อ่านหนังสือการ์ตูนมีร้อยละ 9 และอ่านนิตยสาร มีร้อยละ 4 ที่น่าสังเกตคือผู้ให้สัมภาษณ์ ประมาณร้อยละ 12 ดูภาพยนตร์อย่างน้อยเดือนละครั้ง

พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารนี้ ผู้ชายจะปฏิบัติมากกว่าผู้หญิง กล่าวคือ ร้อยละของผู้หญิงที่ไม่ได้ดูโทรทัศน์ ไม่ได้ฟังวิทยุ ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร ไม่ได้ดูภาพยนตร์หรือวิดีโอ จะสูงกว่าผู้ชาย และในทางกลับกัน ร้อยละของผู้ชายที่มีพฤติกรรมการรับสื่อต่าง ๆ เช่น ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์หรืออื่น ๆ ทุกวัน หรือเกือบทุกวัน จะสูงกว่าผู้หญิง และร้อยละของคนในเขตเมืองก็จะมีพฤติกรรมในการรับสื่อต่าง ๆ ดังกล่าวมากกว่าคนในเขตชนบท ขณะที่คนในกรุงเทพฯ จะมีพฤติกรรมการรับสื่อต่าง ๆ สูงที่สุด และคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพฤติกรรมการรับสื่อต่าง ๆ น้อยที่สุด (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก ตารางที่ ผ 3.11 ผ 3.12 และ ผ 3.13)

ในกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบว่าเคยทำสิ่งเหล่านั้นในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา จะถูกถามต่อว่าสื่อเหล่านั้น เป็นของตนเองหรือไม่ เพื่อดูถึงโอกาสที่ผู้นั้นได้รับข่าวสารจากสื่อ ว่าได้สัมผัสในขนาดหรือไม่ กล่าวคือ ถ้าผู้นั้นเป็นของตนเอง ก็สามารถได้รับข่าวสารได้บ่อยครั้งเท่าที่ต้องการ แต่ถ้าผู้นั้นเป็นของผู้อื่น ก็ขึ้นอยู่กับเจ้าของสื่อจะให้โอกาสเขาได้รับข่าวสารนั้นอยู่หรือไม่ เช่น ในการดูโทรทัศน์ ถ้าเป็นโทรทัศน์ของตนเองจะดูได้ทุกวันตามที่ต้องการ แต่ถ้าต้องไปดูโทรทัศน์ของคนอื่น ในวันข้างหน้าอาจจะไม่ได้ดูโทรทัศน์ทุกวันก็ได้

3.2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของตัวอย่าง

ข้อมูลข่าวสารจะกระจายสู่ประชาชน โดยผ่านทางสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือวารสาร เป็นต้น ลักษณะนิสัยในการอ่าน ดู หรือฟัง ของผู้ให้สัมภาษณ์ย่อมจะบอกถึงการแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารที่จะสื่อถึงประชาชนได้ ในส่วนต่อไปนี้เป็นวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้ให้สัมภาษณ์ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ก่อนการสัมภาษณ์

3.2.1 ความถี่ในการรับข่าวสาร และชนิดของสื่อ

ตารางที่ 3.6 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามความถี่ในการรับข่าวสาร และชนิดของสื่อ

สื่อ	การรับรู้ข่าวสาร					รวม	จำนวน
	ทุกวัน	เกือบทุกวัน	1-2 ครั้ง	1-2	ไม่เคย		
		ต่อสัปดาห์	ต่อเดือน				
หนังสือพิมพ์	9.8	7.8	14.5	12.9	55.1	100.0%	4090
นิตยสาร	1.4	2.3	11.6	13.2	71.5	100.0%	4090
หนังสือการ์ตูน	2.9	5.6	12.5	10.6	68.4	100.0%	4090
วิทยุ	37.9	13.9	11.0	5.1	32.0	100.0%	4090
โทรทัศน์	73.5	11.9	7.6	1.7	5.3	100.0%	4090
วิดีโอ	1.9	1.6	5.7	8.1	82.7	100.0%	4090
ภาพยนตร์	0.0	0.1	1.5	10.6	87.8	100.0%	4090

จากตารางที่ 3.6 พบว่า การดูโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ทุกวัน กล่าวคือ 7 ใน 10 คน ดูโทรทัศน์ทุกวัน โดยผู้ที่ไม่เคยดูโทรทัศน์เลยมีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ผ่านทางโทรทัศน์ จะเข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด

วิทยุเป็นสื่อรองจากโทรทัศน์ ที่ประชากรกว่า 1 ใน 3 ฟังอยู่ทุกวัน โดยกว่า 1 ใน 10 จะฟังเกือบทุกวัน อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่เคยฟังวิทยุเลยในช่วงหนึ่งเดือนที่ผ่านมา มีเกือบ 1 ใน 3 ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ซึ่งมีมากกว่าผู้ไม่เคยดูโทรทัศน์ ส่วนสื่ออื่น ๆ มีผู้สนใจรับข่าวสารจากสื่อทุกวัน หรือเกือบทุกวันจากมากไปหาน้อย ดังนี้

3.1.5 ศาสนา และสถานภาพสมรส

ตารางที่ 3.5 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค ศาสนาและสถานภาพสมรส

ลักษณะ	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
ศาสนา										
พุทธ	95.2	95.7	98.8	95.0	96.0	99.1	99.1	99.2	72.5	95.4
อิสลาม	4.1	3.9	.3	4.4	3.0	0.6	-	0.0	27.5	4.0
คริสต์	0.6	0.5	0.6	0.4	1.0	0.3	0.9	0.5	-	0.5
อื่น ๆ	0.2	0.0	0.2	0.1	-	-	-	0.3	-	0.1
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	2027	2063	325	3324	441	905	794	1428	522	4090
สถานภาพสมรส										
โสด	30.8	17.9	35.0	21.7	36.1	26.9	18.5	22.9	22.2	24.3
แต่งงาน	67.8	77.3	61.4	75.4	59.6	70.3	76.8	74.7	75.4	72.6
หม้าย	0.1	1.8	1.4	0.9	1.2	1.3	0.8	0.4	2.0	1.0
หย่า	1.0	1.9	1.6	1.4	1.8	1.2	2.5	1.5	0.1	1.5
แยก	0.2	1.1	0.6	0.6	1.3	0.3	1.4	0.5	0.4	0.7
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	2027	2063	325	3324	441	905	794	1428	522	4090

สำหรับสถานภาพทางสังคมอื่น ๆ จากตารางที่ 3.5 พบว่า ศาสนา และสถานภาพสมรสนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ มีผู้ให้สัมภาษณ์เพียง 1 ใน 4 ที่ยังเป็นโสด ที่เหลือเกือบทั้งหมดสมรสแล้ว มีเพียงเล็กน้อย (3%) ที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่กับคู่สมรส โดยที่ผู้ชายมีร้อยละของคนโสดมาก เป็นเกือบสองเท่าของผู้หญิง คนในเมืองเป็นโสดมากกว่าคนในชนบทเกือบเท่าตัว คนกรุงเทพเป็นโสดมากที่สุด (36%) ในขณะที่คนในภาคเหนือเป็นโสดน้อยที่สุด (19%)

สรุปแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นวัยกลางคน มีอายุเฉลี่ย 31 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ทำงานในภาคเกษตรกรรม มีรายได้ปานกลาง นับถือศาสนาพุทธ และแต่งงานแล้ว

บทที่ 4

ความรู้ และความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์

โรคเอดส์ได้รับการประชาสัมพันธ์มากในช่วงเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา ทำให้คนส่วนใหญ่เคยได้ยินโรคนี้ แต่อาจมีคนจำนวนมากยังมีความรู้ที่ผิด ๆ เกี่ยวกับโรคนี้ อยู่ ในการสำรวจครั้งนี้ จึงได้ถามถึงความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ด้วย โดยเลือกถามเฉพาะคำถามที่คิดว่า คนส่วนใหญ่อาจจะยังเข้าใจผิดอยู่

จากข้อมูลที่ได้ ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดเคยได้ยินเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น ที่ตอบว่าไม่เคยได้ยินโรคนี้ ดังนั้นในส่วนต่อไปนี้จะวิเคราะห์เฉพาะผู้ที่เคยได้ยิน ซึ่งก็คือเกือบทั้งหมดของผู้ให้สัมภาษณ์

4.1 การติดต่อของโรคเอดส์

สำหรับคำถามที่ว่า โรคเอดส์สามารถติดต่อได้จากการกระทำเหล่านี้หรือไม่ ได้แก่ การถูกเนื้อต้องตัวผู้เป็นโรคเอดส์ การใช้ภาชนะร่วมกับผู้เป็นโรคเอดส์ การใช้ส้วมสาธารณะร่วมกับผู้อื่น การถูกยุง หรือแมลงกัด การเปลี่ยนเลือดของผู้เป็นโรคเอดส์โดยที่ผู้รับนั้นไม่มีบาดแผลตามร่างกาย และการใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้เป็นโรคเอดส์ ซึ่งในข้อเท็จจริงเป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถติดโรคเอดส์ได้ทั้งนั้น ผลจากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์มากกว่าร้อยละ 80 ตอบถูกต้อง ยกเว้นการถูกยุง หรือแมลงกัด ซึ่งตอบถูกเพียงร้อยละ 40 เท่านั้น

ตารางที่ 4.1 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เป็นเอดส์

พฤติกรรม	ความรู้เรื่องโรคเอดส์				รวม	จำนวน
	ติดต่อได้	ไม่ติดต่อ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ		
ถูกเนื้อต้องตัว	14.6	74.3	2.5	8.6	100.%	4037
ใช้ภาชนะร่วมกัน	17.2	69.4	5.2	8.1	100.%	4037
ใช้ส้วมสาธารณะ	21.6	63.9	6.8	7.7	100.%	4037
ถูกยุง หรือแมลงกัด	42.3	40.4	10.7	6.5	100.%	4037
เป็นแผลเลือดโดยไม่มียาบาดแผล	22.7	62.4	7.2	7.6	100.%	4037
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	22.8	64.6	6.3	6.2	100.%	4037

คำถามที่มีผู้ตอบมากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ การถูกเนื้อต้องตัวผู้เป็นโรคเอดส์ การใช้ภาชนะร่วมกับผู้เป็นโรคเอดส์ การใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้เป็นโรคเอดส์ การใช้ส้วมสาธารณะร่วมกับผู้อื่น การเป็นแผลเลือดของผู้เป็นโรคเอดส์โดยที่ผู้ผู้นั้นไม่มีบาดแผลตามร่างกาย และการถูกยุงหรือแมลงกัด ถ้าดูย้อนลำดับกลับไป จะเป็นผู้ที่ตอบผิดมากที่สุดเรียงกันไป

จากคำถามทุกคำถาม มีร้อยละของผู้ที่ไม่ทราบคำตอบไม่แตกต่างกันนัก คือ อยู่ระหว่าง 6% ถึง 9% ส่วนผู้ที่ตอบว่า ไม่แน่ใจมีร้อยละพอ ๆ กันคือระหว่างร้อยละ 5 ถึง 7 ยกเว้นการถูกเนื้อต้องตัวผู้เป็นเอดส์ที่มีเพียงร้อยละ 3 และการถูกยุงหรือแมลงกัดที่สูงถึงร้อยละ 11

ผู้ชายมีความรู้ที่ถูกต้องมากกว่าผู้หญิงในทุก ๆ คำถาม และผู้หญิงจะไม่แน่ใจในคำตอบหรือตอบว่าไม่ทราบมากกว่าผู้ชายอีกด้วย สำหรับลำดับที่ของคำถามที่ตอบถูกนั้น ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากที่กล่าวมาแล้วทั้งหญิงและชาย คนในกรุงเทพฯ และในเขตเมืองมีความรู้ที่ถูกต้องมากกว่าคนในเขตชนบท คนในภาคกลางมีความรู้ที่ถูกต้องมากที่สุด ในขณะที่คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความรู้ที่ถูกต้องน้อยที่สุด (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก ตารางที่ ผ 4.11 ผ 4.12 และ ผ 4.13)

จะเห็นได้ว่า ถึงแม้ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ แต่ก็ยังมีอีกประมาณ 1 ใน 3 ที่ยังรู้ไม่ถูกต้อง ซึ่งบุคคลเหล่านี้ควรที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง โดยเฉพาะในเรื่องการถูกยุงกัดหรือแมลงกัด ซึ่งเกือบครึ่งยังเข้าใจผิดอยู่ว่าสามารถติดโรคเอดส์ได้ ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนี้มีในกลุ่มผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย กลุ่มคนในชนบทมากกว่าคนในเมือง คนในภาคต่าง ๆ ทั้ง 4 ภาค ยังมีความรู้ไม่ถูกต้องสูงในเรื่องถูกยุง หรือแมลงกัด ใช้สวมสาหร่ายระดมกัน ใช้เสื้อผ้าวางกัน เรื่องเปื้อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล

4.2 อาการ และการรักษาโรคเอดส์

นอกจากความรู้ในเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์แล้ว ยังมีคำถามเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องอาการและการรักษาโรคเอดส์อีกด้วย เนื่องจากโรคเอดส์เป็นโรคที่ไม่ปรากฏอาการในระยะแรก ๆ และจนถึงปัจจุบัน ก็ยังไม่มียารักษา หรือวัคซีนป้องกันโรคนี้ได้ การมีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องนี้จะช่วยให้ตระหนักถึงความร้ายแรงของโรค และรู้จักป้องกันตนเองจากการติดโรคนี้ได้

จากตารางที่ 4.2 เมื่อถามว่า "ทำไมถึงมองไม่ค่อยเห็น ? คุณคิดว่าเป็นไปได้หรือไม่ ที่คนที่มีเชื้อเอดส์ในตัวไม่จำเป็นต้องมีอาการใด ๆ" นั้น คำตอบที่ได้มี 3 กลุ่ม เกือบเท่า ๆ กัน คือ เป็นไปได้ เป็นไปไม่ได้ และไม่แน่ใจ โดยที่กลุ่มที่ถูกต้องคือ เป็นไปได้นั้นมีมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เล็กน้อย แต่ถ้ารวม กลุ่มที่รู้ผิด ๆ กับกลุ่มที่ไม่รู้เข้าด้วยกันแล้ว จะมากเป็นเกือบ 2 เท่าของกลุ่มที่มีความรู้ถูกต้องเสียอีก ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ต้องแก้ไข

ส่วนการรักษานั้นมีสองคำถามคือ "คุณคิดว่า ปัจจุบันนี้โรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้หรือไม่" กับ "คุณคิดว่า ปัจจุบันมียารักษาโรคเอดส์ หรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์หรือไม่" ในคำถามแรกเกี่ยวกับการรักษาให้หายขาดนั้น 4 ใน 5 มีความรู้ที่ถูกต้องที่ว่า ปัจจุบันโรคเอดส์ยังไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ส่วนคำถามที่สองมีผู้ตอบถูก 3 ใน 5 ความแตกต่างของคำตอบจากสองคำถามข้างต้นเป็นเพราะมีคนส่วนหนึ่งคิดว่า โรคเอดส์ สามารถป้องกันได้โดยวัคซีน ถึงแม้จะยังไม่มียารักษาให้หายก็ตาม

ตารางที่ 4.2 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์
จำแนกตามความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาการ และการรักษาโรคเอดส์

ลักษณะของโรคเอดส์	ความรู้เรื่องโรคเอดส์				รวม	จำนวน
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ		
คนที่เอดส์ไม่จำเป็น						
ต้องแสดงอาการ*	37.7	31.3	31.0	-	100.0%	4037
โรคเอดส์ รักษาให้หายขาดได้	7.3	79.7	5.3	7.7	100.0%	4037
ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน						
ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	23.6	60.1	5.1	11.3	100.0%	4037

* รวมไม่ทราบด้วย

ความรู้ในเรื่องอาการและการรักษาโรคเอดส์ ไม่มีความแตกต่างกันนัก ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ความรู้ที่ถูกต้องว่าคนเป็นเอดส์ไม่จำเป็นต้องแสดงอาการมีอยู่ระหว่างร้อยละ 19 ถึง 61 โดยคนในภาคเหนือมีสัดส่วนผู้ตอบถูกต้องน้อยที่สุด และคนในภาคใต้มีสัดส่วนผู้ตอบถูกต้องมากที่สุด

ความรู้ที่ว่า โรคเอดส์รักษาให้หายขาดได้นั้น คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีร้อยละที่ตอบผิดน้อยที่สุดและคนในภาคกลางมีร้อยละที่ตอบผิดมากที่สุด ซึ่งอยู่ระหว่าง 5 ถึง 11 ส่วนความรู้เรื่องมียารักษา หรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์แล้วมีร้อยละที่ตอบผิด อยู่ระหว่าง 20 ถึง 28 โดยมีสัดส่วนคนในภาคใต้ตอบผิดน้อยที่สุดและคนในภาคเหนือตอบผิดสูงที่สุด (ดูภาคผนวก ก ตารางที่ ผ 4.21 4.22 และ 4.23) กล่าวคือ กว่า 1 ใน 3 ที่มีความรู้ถูกต้องว่าโรคเอดส์ไม่จำเป็นต้องแสดงอาการ ประมาณ 4 ใน 5 รู้ว่าโรคเอดส์ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้และมากกว่าครึ่งหนึ่งรู้ว่ายังไม่มีวัคซีนหรือยารักษาโรคเอดส์ในปัจจุบัน

4.3 ระยะเวลาที่โรคเอดส์ปรากฏอาการ

เนื่องจากโรคเอดส์ต้องใช้เวลาลักษณะหนึ่ง กว่าอาการจะปรากฏให้เห็น คำถามเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะปรากฏอาการนี้เป็นการดูถึงความคิดเห็นว่าคุณทั่วไปคิดว่าโรคเอดส์ จะใช้เวลาฟักตัวนานเท่าไร โดยคำถามว่า "คุณคิดว่า เมื่อได้รับเชื้อเอดส์เข้าไปในร่างกายแล้ว อีกกี่ปีต่อมาจึงปรากฏอาการของโรคเอดส์" 1 ใน 5 ตอบว่า

ไม่ทราบ สำหรับกลุ่มผู้ตอบระยะเวลาพักตัวของโรคเอดส์โดยเฉลี่ยคือ 3.3 ปี ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ระยะเวลาพักตัวที่เชื้อเอดส์เข้าสู่ร่างกาย จนกระทั่งปรากฏอาการจะแตกต่างกันออกไป ตั้งแต่ 6 เดือน จนถึง 8 ปี ตามความสามารถในการต่อต้านสิ่งแปลกปลอมภายในร่างกายของแต่ละบุคคล (วิทย์ เทียงบุญธรรม 2535 : 35) ความเห็นในเรื่องระยะเวลาพักตัวนี้ สัดส่วนผู้หญิงที่ตอบไม่ทราบมากเป็นกว่าสองเท่าของผู้ชาย สัดส่วนคนในชนบทไม่ทราบมากกว่าคนในเมือง คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ทราบมากที่สุด (24%) ในขณะที่คนในภาคเหนือไม่ทราบน้อยที่สุด (14%) อย่างไรก็ตามระยะเวลาเฉลี่ยของการพักตัว ยังตอบใกล้เคียงกัน คือประมาณ 3 ปี

ตารางที่ 4.3 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศเขตที่อยู่อาศัย ภาค และระยะเวลาปรากฏอาการของโรคเอดส์

ระยะเวลา	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
น้อยกว่า 1 ปี	4.2	6.5	5.7	5.4	4.2	4.3	5.0	7.1	3.7	5.3
1 ปี	16.9	15.4	21.9	16.7	14.4	19.3	14.9	16.1	14.5	16.2
2 ปี	12.6	14.0	12.6	13.0	15.8	15.5	15.6	8.5	16.8	13.3
3 ปี	20.2	12.9	16.4	16.8	14.8	15.5	21.3	15.2	16.0	16.5
4-5 ปี	19.2	13.1	21.4	14.8	22.1	12.8	19.5	14.3	16.9	16.2
6 ปีขึ้นไป	13.5	7.5	11.1	10.4	10.1	7.9	8.8	13.7	9.0	10.5
ขึ้นกับสุขภาพ	1.4	0.9	2.9	0.7	3.4	1.0	0.8	0.9	0.7	1.1
ไม่ทราบ	12.0	29.7	17.0	22.0	15.2	23.7	14.2	24.1	22.3	20.9
รวม	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%
จำนวน	2007	2030	323	3274	441	895	787	1401	514	4037
ค่าเฉลี่ย * (ปี)	3.6	3.0	3.5	3.2	3.4	3.0	3.3	3.4	3.3	3.3

* ไม่รวมผู้ตอบไม่ทราบ

4.4 การแพร่กระจายของโรคเอดส์

ในประเทศที่มีโรคเอดส์ระบาดมาก เช่น สหรัฐอเมริกา ยูกันดา บราซิล ฝรั่งเศส ตามลำดับ พบว่ามีผู้ป่วยโรคเอดส์จำนวนถึง 179,136 21,719 16,015 และ 14,449 ตามลำดับ (สถาพร มานัสสสถิตย์ 2534 : 17) ดังนั้นการถามคำถามกับคนทั่ว ๆ ไปว่า ‘คุณรู้จักใครที่ติดเชื้อเอดส์หรือเป็นโรคเอดส์หรือไม่’ โดยเน้นเฉพาะคนที่เคยรู้จักพูดคุยกันเท่านั้น จะสามารถวัดการแพร่กระจายของโรคเอดส์ได้ทางหนึ่ง

ผลของคำถามนี้พบว่า มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ที่ตอบว่ารู้จักคนที่เป็นเอดส์ แสดงว่าการแพร่กระจายของโรคเอดส์ ยังไม่แพร่ขยายไปสู่ชุมชนมากนัก ผู้ชายรู้จักผู้ที่เป็นโรคเอดส์ใกล้เคียงกับที่ผู้หญิงรู้จัก คนในเขตเมืองรู้จักผู้ที่เป็นโรคเอดส์มากกว่าคนในเขตชนบท คนในภาคเหนือรู้จักผู้ที่เป็นโรคเอดส์มากที่สุด (7%) คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรู้จักผู้ที่เป็นโรคเอดส์น้อยที่สุด (1%)

ตารางที่ 4.4 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และการรู้จักผู้ที่เป็นโรคเอดส์

การรู้จัก	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
รู้จัก	3.5	2.7	5.7	2.6	4.4	1.8	7.1	1.3	2.8	3.1
ไม่รู้จัก	96.0	97.0	94.1	97.0	95.0	97.6	92.6	98.4	96.8	96.5
ไม่แน่ใจ	0.5	0.3	0.2	0.4	0.6	0.6	0.2	0.3	0.4	0.4
ไม่ทราบ	0.0	0.1	-	0.0	-	-	0.2	-	-	0.0
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	2007	2030	323	3274	441	895	787	1401	514	4037

4.5 ความเสี่ยง และความกลัวต่อโรคเอดส์

ในส่วนของความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์นี้ จะมีคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ว่า ตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะเป็นโรคเอดส์หรือไม่ กับ ตนเองกลัวว่าจะติดโรคเอดส์ไหม ทั้งนี้เพื่อที่จะวัดความตระหนักที่โรคเอดส์เกี่ยวข้องกับตนเองโดยตรง

ตารางที่ 4.5 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และความคิดว่าตนเองเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์

ลักษณะ		ความเสี่ยง					รวม	จำนวน
		ไม่เลย	น้อยมาก	ปานกลาง	สูง	ไม่ทราบ		
เพศ	ชาย	71.9	13.4	8.6	2.5	3.6	100.0%	2007
	หญิง	66.7	13.8	9.2	4.7	5.6	100.0%	2030
เขต	เมือง	69.2	14.3	9.6	4.0	2.8	100.0%	323
	ชนบท	68.9	13.7	8.6	3.7	5.1	100.0%	3274
ภาค	กรุงเทพฯ	71.7	12.7	10.3	2.7	2.5	100.0%	441
	กลาง	64.4	14.7	11.4	3.2	6.4	100.0%	895
	เหนือ	65.7	14.6	12.1	4.9	2.7	100.0%	787
	อีสาน	71.4	13.4	6.7	2.2	6.3	100.0%	1401
	ใต้	75.3	11.5	4.5	6.8	2.0	100.0%	514
รวมทั้งหมด		69.2	13.6	8.9	3.6	4.6	100.0%	4037

จากตารางที่ 4.5 คำถามเกี่ยวกับความเสี่ยงคือ "คุณคิดว่าตัวคุณเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์มากน้อยแค่ไหน" โดยมีคำตอบเป็น 4 ระดับ จากไม่เสี่ยงเลย ถึงเสี่ยงสูง ปรากฏว่ามีเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น ที่ตอบว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง และร้อยละ 69 ตอบว่าตนเองไม่เสี่ยงเลย แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่คิดว่าตนเองยังอยู่ห่างไกลจากโรคเอดส์มาก และโรคนี้ไม่เกี่ยวข้องกับตนเองเท่าไร ทำให้ขาดการระวังป้องกัน ซึ่งเป็นเหตุให้มีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย

เป็นที่น่าสนใจว่า สตรีจะตระหนักว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูงกว่าบุรุษ เกือบเท่าตัว และร้อยละที่คิดว่าตนเองไม่เสี่ยงเลยก็น้อยกว่าเพศชายด้วยเช่นกัน ในขณะที่คนในเขตเมือง และเขตชนบทมีความคิดว่า ตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง มีร้อยละไม่ต่างกัน และอยู่ในกลุ่มไม่เสี่ยงเลยก็มีร้อยละใกล้เคียงกันอีกด้วย ส่วนคนในภาคใต้มีสัดส่วนคิดว่าตัวเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูงมากที่สุด

ต่อจากคำถามเรื่องความเสี่ยงคือ คำถามเรื่องความกลัว โดยถามว่า "คุณกลัวติดโรคเอดส์มากน้อยแค่ไหน" โดยคำตอบแบ่งเป็น 4 กลุ่มเช่นกันจาก ไม่กลัวเลยถึงกลัวมาก ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ให้สัมภาษณ์กว่าครึ่ง (57%) กลัวมากกว่าตนเองจะติดโรคเอดส์ โดยมีเพียง 1 ใน 5 เท่านั้น ที่ไม่กลัวติดโรคเอดส์เลย ผลที่ได้นี้ไม่สอดคล้องกับเรื่องความเสี่ยง เพราะถ้าไม่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงแล้ว ก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องไปกลัวการติดเอดส์ ซึ่งความกลัวแบบไม่มีเหตุผลนี้ ย่อมแสดงถึงความไม่เข้าใจหรือการไม่รู้จักระบาดโรคเอดส์ดีพอ ทำให้กลัวไวเกิน (ดังตาราง ที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และความกลัวติดโรคเอดส์

ลักษณะ		ความกลัว				รวม จำนวน	
		ไม่เลย	บ้างเล็กน้อย	ปานกลาง	มาก		
เพศ	ชาย	18.4	10.6	13.1	57.8	100.0%	2007
	หญิง	19.6	12.7	12.2	55.5	100.0%	2030
เขต	เมือง	30.0	13.4	12.4	44.3	100.0%	323
	ชนบท	16.3	11.0	12.2	60.4	100.0%	3274
ภาค	กรุงเทพฯ	31.2	15.1	16.1	37.6	100.0%	441
	กลาง	28.3	14.0	20.3	37.5	100.0%	895
	เหนือ	12.8	15.4	13.1	58.6	100.0%	787
	อีสาน	12.3	6.7	9.3	71.6	100.0%	1401
	ใต้	20.2	12.5	4.9	62.2	100.0%	514
รวมทั้งหมด		19.0	11.7	12.7	56.6	100.0%	4037

ความกลัวติดโรคเอดส์นี้คล้ายคลึงกันทั้งเพศหญิงและชาย คือมากกว่าครึ่งหนึ่งจะกลัวมากกว่าตนเองจะติดโรคเอดส์ คนในเขตเมืองกลัวมากกว่าคนในเขตชนบท คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลัวมากที่สุด และคนในภาคกลาง และกรุงเทพฯ กลัวน้อยที่สุด

ความตระหนักในความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ ย่อมมีผลกระทบต่อความกลัวว่าจะติดโรคเอดส์ไม่มากนักน้อย จากตารางที่ 4.7 แสดงถึงอิทธิพลของความเสี่ยงต่อความกลัว ซึ่งผลลัพธ์แสดงให้เห็น ถึงอิทธิพลของความตระหนักในความเสี่ยงในการติดโรคเอดส์ต่อความกลัวติดโรคเอดส์ กล่าวคือ ผู้ที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง จะมีความกลัวมาก มากที่สุด และผู้ที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงปานกลาง ก็จะมี ความกลัวน้อยลงไป จึงอาจกล่าวได้ว่า คนที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง จะกลัวมากกว่าคนที่ไม่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง อย่างไรก็ตามมากกว่าครึ่งหนึ่งของคนที่ไม่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงเลย ก็ยังมีความกลัวมากกว่าตนเองอาจติดโรคเอดส์ได้

ตารางที่ 4.7 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามความเสี่ยงในการติดโรคเอดส์ และความกลัวติดโรคเอดส์

ความกลัว	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
ไม่กลัวเลย	23.1	12.6	8.6	3.7	8.7
กลัวบ้างเล็กน้อย	10.9	15.5	12.2	3.8	16.5
กลัวปานกลาง	11.6	13.4	22.5	11.1	9.5
กลัวมาก	54.4	58.5	56.7	81.3	65.2
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	2795	550	359	146	187

อิทธิพลของความเสี่ยง ต่อความกลัวดังที่กล่าวมาแล้ว จะพบได้เช่นกันเมื่อวิเคราะห์แยกตามเพศ โดยทั้งหญิงและชายที่ตระหนักว่า ตนเองมีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์สูง จะตอบว่าตนเองกลัวติดโรคเอดส์มาก ในขณะเดียวกันมากกว่าครึ่งของกลุ่มที่คิดว่าไม่เสี่ยงเลย ก็ยังมีความกลัวอยู่เช่นเดิม (ดูภาคผนวก ก ตารางที่

ผ 4.31) เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย และภาค พบว่า คนในชนบทและในภาคต่าง ๆ ที่คิดว่าตัวเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง มีแนวโน้มที่จะมีความกลัวสูงไปด้วย (ดูภาคผนวก ก ตารางที่ ผ 4.32 ผ 4.33)

4.6 สรุป

ประชาชนเกือบทั้งหมด (99%) เคยได้ยินหรือรู้จักโรคเอดส์ และเกือบ 2 ใน 3 มีความรู้ถูกต้องในเรื่องโรคเอดส์ที่เกี่ยวกับการติดต่อ อากา และการรักษา อย่างไรก็ตามยังมีกว่า 1 ใน 3 ที่ยังมีความรู้ไม่ถูกต้อง ผู้ชายมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าผู้หญิง คนในเมืองมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคนในชนบท คนในภาคกลางมีความรู้ดีกว่าคนในภาคอื่น ส่วนคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยที่สุด

ผู้ให้สัมภาษณ์คิดว่า โรคเอดส์ใช้เวลาฟักตัวประมาณ 3.3 ปี มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ที่รู้จักคนที่เป็นโรคเอดส์ หรือติดเชื้อโรคเอดส์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการแพร่กระจายของโรคเอดส์ ว่ายังไม่สูงมากนัก

ผู้ให้สัมภาษณ์ประมาณ 7 ใน 10 คน ตระหนักว่าตนไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์เลยมีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้นที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง เพศหญิงที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงมีสูงกว่าเพศชายเกือบ 2 เท่า คนในภาคใต้คิดว่าตนเองมีความเสี่ยงสูงที่สุดในขณะที่คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดว่าตนเองเสี่ยงน้อยที่สุด ผู้ให้สัมภาษณ์ 6 ใน 10 คน กลัวติดโรคเอดส์มาก มีเพียง 1 ใน 5 คนเท่านั้นที่คิดว่าไม่กลัวติดโรคเอดส์เลย ความกลัวนี้มีรูปแบบเหมือนกันทั้งหญิงและชาย และคล้ายคลึงกับในเขตที่อยู่อาศัยต่างกันหรือต่างภาคกัน

คนที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงมาก มีแนวโน้มที่จะกลัวติดโรคเอดส์มาก อย่างไรก็ตาม มากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มที่ไม่คิดว่าตนเองเสี่ยงกับการติดโรคเอดส์เลยก็ยังคงมีความกลัว ติดโรคเอดส์มากเช่นเดียวกัน รูปแบบความกลัวนี้ไม่แตกต่างกันทั้งชายและหญิง

บทที่ 5

พฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์

การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ทำกันมาหลายปีแล้ว โดยผ่านทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ข่าวสารนั้นจะถึงมือประชาชนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการรับสื่อว่าเป็นอย่างไร ในบทนี้ จะกล่าวถึงพฤติกรรมดังกล่าว รวมถึงข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ ไปแล้ว และข่าวสารที่อยากได้รับเพิ่มเติมจากสื่อประเภทต่าง ๆ

5.1 ลำดับความแพร่หลายของสื่อ

ลำดับความแพร่หลายของสื่อในที่นี้หมายถึง ลำดับที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบเมื่อถูกถามว่า “รู้จักหรือได้ยินเกี่ยวกับโรคเอดส์จากที่ไหนบ้าง” โดยเรียงตามลำดับที่ผู้ตอบ ตอบก่อนตามลำดับ โดยไม่มีการถามนำ ซึ่งรวมถึงแหล่งข้อมูลอื่น ๆ นอกจากสื่อมวลชนด้วย ดังนั้น คำตอบลำดับแรกๆ จะเป็นแหล่งข่าวที่ผู้ตอบนึกถึงก่อนแหล่งอื่น ๆ ซึ่งสามารถใช้เป็นตัววัดพฤติกรรมการรับสื่อได้

ตารางที่ 5.1 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามสื่อที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ และลำดับที่ของการได้รับสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์

แหล่งข้อมูล	ลำดับที่					รวม	จำนวน
	1	2	3	4-11	ไม่เอ่ยถึง		
วิทยุ	15.4	24.1	10.3	2.7	47.6	100.0%	4037
โทรทัศน์	62.0	23.0	4.9	1.3	8.7	100.0%	4037
หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	6.5	12.4	14.4	2.6	64.1	100.0%	4037
ป้ายโฆษณา	0.5	1.3	2.5	5.9	89.7	100.0%	4037
โปสเตอร์	0.7	1.1	1.5	5.0	91.7	100.0%	4037
คนในครอบครัว/ญาติ	0.1	0.2	0.3	0.8	98.5	100.0%	4037
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	5.9	8.0	7.3	6.6	72.1	100.0%	4037
แพทย์	0.9	0.8	1.1	1.9	95.2	100.0%	4037
พยาบาล/บุคลากร							
สาธารณสุข	4.6	3.8	3.4	4.7	83.6	100.0%	4037
นายจ้าง	0.1	0.1	0.0	0.2	99.5	100.0%	4037

จากตารางที่ 5.1 สื่อสารมวลชนได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และ นิตยสาร เป็นแหล่งข้อมูลที่คนได้ยินหรือรับรู้เรื่องโรคเอดส์มากกว่าแหล่งข้อมูลอื่น ๆ กล่าวคือ มีผู้เคยถึงสื่อสารมวลชนนี้อย่างน้อยร้อยละ 36 จนถึงร้อยละ 91 ในขณะที่ แหล่งข้อมูลแหล่งอื่นที่มีผู้เคยถึงมากที่สุดคือ เพื่อน หรือเพื่อนบ้าน ซึ่งมีเพียงร้อยละ 28 เท่านั้น จะเห็นได้ว่าสื่อสารมวลชนเป็นแหล่งข้อมูล ที่สามารถกระจายความรู้ เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้มากที่สุด

โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีการแพร่กระจายข่าวสารได้เป็นอันดับหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากร้อยละของผู้ที่นึกถึงโทรทัศน์ก่อนสื่ออื่น ๆ ซึ่งสูงถึงร้อยละ 62 (โดยตอบโทรทัศน์ เป็นอันดับที่ 1) สูงกว่าวิทยุที่มาเป็นอันดับสองถึง 4 เท่า และสูงกว่าอันดับสามได้แก่หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารถึงเกือบ 10 เท่า ถึงแม้จะพิจารณาถึงร้อยละของผู้ตอบ ในลำดับที่ถัดไปของสื่อทั้งสาม ก็ไม่ทำให้ลำดับการได้รับสื่อเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ โทรทัศน์ยังคงมีการแพร่กระจายข่าวสารได้มากที่สุด รองลงไปคือวิทยุ และหนังสือ-พิมพ์ หรือนิตยสาร ตามลำดับ แหล่งข้อมูลอื่น ๆ มีการแพร่กระจายข่าวสารเรียงตามลำดับคือ เพื่อน หรือเพื่อนบ้าน และพยาบาล หรือบุคลากรสาธารณสุข ส่วน แหล่งข้อมูลนอกจากนี้ มีผู้เคยถึงเพียงไม่เกิน 1 ใน 100 จึงอาจกล่าวได้ว่าแทบจะไม่มี การแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์จากแหล่งเหล่านี้เลย

มีข้อมูลเพิ่มเติมขณะเข้าไปเก็บข้อมูลว่า สื่อโปสเตอร์ รูปชุดวิหังชาย-หญิง นั้น ยังให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ไม่ตรงตามที่ต้องการจะสื่อสารออกมา โดยที่เมื่อชาวบ้านใน หมู่บ้านหนึ่งได้เห็นโปสเตอร์นี้แล้ว ต่างอุทานอย่างตกใจว่า อะไรกัน โรคเอดส์นี้ติดต่อกันทางเสื้อผ้าด้วยหรือ เมื่อถามเหตุผลว่าทำไมเห็นอย่างนั้น ทั้ง ๆ ที่มีตัวหนังสืออธิบายว่า โรคเอดส์ไม่ได้ติดต่อกันทางเสื้อผ้า คำตอบที่ได้คือ ชาวบ้านไม่สนใจอ่านตัวหนังสือเท่าไรนัก บางคนบอกว่าเขาอ่านหนังสือไม่ออก บ้างก็ว่าตนเองตาไม่ค่อยดี จึงใช้ ดูแต่รูปดังนั้นการใช้โปสเตอร์ในการสื่อสารจึงต้องระวังประเด็นนี้ด้วย

พฤติกรรมการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์นี้ จะคล้ายคลึงกันทั้งผู้ชาย และผู้หญิง ทั้งในเมืองและชนบท ทั้งใน 4 ภาค และกรุงเทพมหานคร คือโทรทัศน์ เป็นแหล่งที่ให้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์มากที่สุด รองลงไปคือวิทยุ ส่วนหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารเป็นแหล่งข่าวให้คนในเขตเมือง คนในกรุงเทพมหานคร ในภาคกลาง หรือกลุ่มผู้ชายมากกว่าคนในเขตชนบท ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาคเหนือ

ในภาคใต้ และเพศหญิง ซึ่งแหล่งข่าว จะเป็นเพื่อน/เพื่อนบ้าน พยาบาล/บุคลากร สาธารณสุขมากกว่าหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร ส่วนแหล่งอื่น ๆ นั้นมีการให้ข่าวสาร น้อย หรือเกือบไม่มีเลย (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก ตารางที่ ผ 5.11 ผ 5.12 และ ผ 5.13)

5.2 ความนิยมในสื่อระหว่างวิทยุ และโทรทัศน์

ถึงแม้ว่าร้อยละของผู้มีวิทยุจะมากกว่าผู้มีโทรทัศน์ก็ตาม แต่การรับรู้ข่าวสารมักจะได้รับเป็นประจำและสม่ำเสมอจากโทรทัศน์ มากกว่าวิทยุ (ดังบทที่ 3 หัวข้อ 3.2) ในการรับรู้เรื่องโรคเอดส์ก็เช่นกัน โทรทัศน์จะมีผู้ให้ความสำคัญว่าเป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลมากกว่าวิทยุ และเมื่อมีการถามย้ำอีก ร้อยละของผู้ตอบว่าได้รับข้อมูลเรื่องโรคเอดส์จากโทรทัศน์ก็สูงขึ้นอีก ถึงแม้ว่าจะน้อยกว่าร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่ตอบว่า ได้รับข่าวสารจากวิทยุก็ตาม จึงยังคงยืนยันถึงความนิยมของโทรทัศน์ อยู่

ตารางที่ 5.2 ร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ ตามชนิดของสื่อ และลักษณะการถามนำ

สื่อ	ถามนำ	ไม่ถามนำ	ความแตกต่าง
วิทยุ	68.0	52.4	15.6
โทรทัศน์	94.9	91.3	3.6

เมื่อแยกวิเคราะห์ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย กรุงเทพมหานคร เขตเมือง และเขตชนบท และภาคต่าง ๆ โทรทัศน์ก็ยังเป็นสื่อที่มีผู้นิยมมากกว่าวิทยุในทั้งสองเพศทุกเขต และทุก ๆ ภาค (ดูตารางที่ ผ 5.2 ในภาคผนวก ก) ถึงแม้ว่าร้อยละของผู้หญิงที่เอ่ยว่า เคยได้รับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อทั้งสองนี้จะน้อยกว่าผู้ชายก็ตาม แต่ก็ เป็นเพราะพฤติกรรมการฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์ของผู้หญิงมีน้อยกว่าผู้ชายนั่นเอง ซึ่งเป็นเช่นเดียวกันกับคนในเขตเมือง และชนบท คนในกรุงเทพฯ และคนในภาคอื่น ๆ ด้วย

อย่างไรก็ตาม การแพร่ข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์ ถึงแม้จะแพร่หลายและเข้าถึงคนทั่วไปได้ดีกว่าวิทยุ แต่ค่าใช้จ่ายจะแพงกว่ามาก ดังนั้นวิทยุก็ยังเป็นทางเลือกที่ดีอีกทางหนึ่ง เมื่อต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายส่วนหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร ยังมีความแพร่หลายน้อยมาก อาจยังไม่ถือว่าเป็นทางเลือกที่น่าสนใจนัก

5.3 โฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์

การผลิตสื่อศึกษา และประชาสัมพันธ์โรคเอดส์ ได้มีการผลิตสื่อบริการทางสื่อสารมวลชนสำหรับวิทยุ โทรทัศน์ วารสาร จำนวนมากถึง 660,216 รายการ (กองสุศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข 2535 : 44-45) นอกจากนี้ยังมีการพิมพ์เผยแพร่ในรูปของหนังสือ แผ่นพับ โปสเตอร์ และป้ายโฆษณาอีกถึง 8,721,336 รายการ โดยโฆษณาเหล่านี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ในเรื่องเกี่ยวกับการเผยแพร่ ความรู้ ความเข้าใจถึงสาเหตุ อาการ และการรักษาโรคเอดส์

การสำรวจครั้งนี้ ได้ถามถึงโฆษณาจากวิทยุและโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ ที่ผู้ให้สัมภาษณ์เคยได้ยินว่าเป็นโฆษณาอะไร เพื่อวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการรับรู้โดยผ่านสื่อ 2 อย่าง คือวิทยุ และโทรทัศน์

เรื่องที่มีผู้ได้ยินมากที่สุดทางวิทยุคือ "อย่าสัมผัสทางเพศ" (17%) ถัดไปคือ "ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัย" และ "ไม่เที่ยว ไม่มั่วเซ็ม ไม่มั่วเพศ" ซึ่งมีถึงร้อยละ 11 เท่า ๆ กัน ถัดไปคือ "โรคเอดส์เป็นแล้วตาย ไม่มีทางรักษา" (7%) นอกจากนี้มีผู้ตอบน้อยกว่าร้อยละ 5 คือ "วิธีป้องกันโรคเอดส์" "เอดส์ติดต่อทางเพศสัมพันธ์" "เอดส์ป้องกันได้ แต่รักษาไม่หาย" "อย่าใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน" "การต่อต้านเอดส์" และ "การแพร่ระบาดของโรคเอดส์"(รายละเอียดในภาคผนวก ก ตารางที่ ผ 5.3) ที่น่าสังเกตคือมีถึงร้อยละ 35 ที่ตอบว่าจำไม่ได้ว่าเคยได้ยินเรื่องอะไรบางอย่างเกี่ยวกับโรคเอดส์

ทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ จากวิทยุ คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ลำดับที่ของการรับรู้จะเหมือนกันดังที่กล่าวมาแล้ว เพียงแต่ผู้หญิงมีสัดส่วนของผู้ตอบที่จำไม่ได้มากกว่าผู้ชายถึงร้อยละ 8 คือผู้ชายจำไม่ได้ร้อยละ 31 ส่วนผู้หญิงจำไม่ได้ ร้อยละ 39 และผู้หญิงจะจำเรื่องลำดับที่ 1 (อย่าสัมผัสทาง

เพศ) สูงกว่าลำดับที่ 2 (ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ต้องใช้ถุงยางอนามัย) ถึงกว่า 2 เท่า ในขณะที่ผู้ชายมีความจำใน 3 ลำดับแรกไม่แตกต่างกันนัก

เมื่อพิจารณาตามภาค คนในภาคกลางจำไม่ได้มากที่สุด (39%) ในขณะที่คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำได้น้อยที่สุด (31%) คนในเขตเมืองและเขตชนบทได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์จากวิทยุคล้ายคลึงกัน

สำหรับโทรทัศน์เรื่องที่มีผู้จำได้มากที่สุดคือ "ไม่สำส่อนทางเพศ ไม่มั่วเซ็มฉิดยา" (18%) ซึ่งสูงกว่าเรื่องถัดไปถึงเกือบ 3 เท่า คือ "ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์" (6.9%) ถัดไปคือ "อาการของคนที่เป็นโรคเอดส์" (6.8%) และ "ถ้าไม่สำส่อนทางเพศ จะไม่ติดเอดส์" (6.5%) นอกจากนี้มีน้อยกว่าร้อยละ 6 ทั้งสิ้น ได้แก่ "การป้องกันโรคเอดส์" "ไม่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน" "โรคเอดส์เป็นแล้วตาย ไม่มีทางรักษา" "ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยว ไม่ใช้จะติดโรคเอดส์" เป็นต้น (ดูรายละเอียดภาคผนวก ก ตารางที่ ผ 5.4) 1 ใน 3 ของผู้เคยดูโฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์ จะจำไม่ได้ซึ่งมีร้อยละใกล้เคียงกับผู้ฟังวิทยุ ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า โฆษณาที่ประชาสัมพันธ์ไปนั้น ถึงกลุ่มเป้าหมายเพียงเกือบ 2 ใน 3 เท่านั้น

รูปแบบการรับข่าวสารจากโทรทัศน์ จะคล้ายคลึงกันทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเฉพาะร้อยละของผู้ที่จำไม่ได้มีใกล้เคียงกัน ซึ่งต่างจากวิทยุที่ผู้หญิงจำได้มากกว่าผู้ชายมาก อย่างไรก็ตามมีข้อน่าสังเกตเกี่ยวกับโฆษณา การใช้ถุงยางอนามัยทางโทรทัศน์ว่า มีผู้ชมบางกลุ่มเท่านั้นที่รับข้อมูลได้ทั้งหมด คือ "ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เวลามีเพศสัมพันธ์" แต่บางกลุ่มจะรับเพียงบางส่วนของโฆษณา คือ "ใช้ถุงยางอนามัยเวลาเที่ยว" หรือ "การใช้ถุงยางอนามัย" โดยกลุ่มผู้รับข่าวสารได้ทั้งหมดจะมากกว่ากลุ่มที่รับข่าวสารได้บางส่วนถึง 2 เท่า และร้อยละของเพศชายที่รับข่าวสารได้ทั้งหมดมีน้อยกว่าเพศหญิง (ดูตารางที่ ผ 5.4)

รูปแบบการรับข่าวสารจากโทรทัศน์ จะคล้ายคลึงกับในทั้ง 3 เขต และ 4 ภาค และข่าวสารที่ได้รับจะเป็นเรื่อง ไม่สำส่อนทางเพศ/ไม่มั่วเซ็มฉิดยามากที่สุด ร้อยละของการจำไม่ได้ของคนในภาคกลางน้อยที่สุด (22%) ในขณะที่ของคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากที่สุด (42%)

5.4 ความต้องการความรู้เพิ่มเติม

ส่วนใหญ่ของผู้ที่รู้จักโรคเอดส์หรือเคยได้ยิน ยังคงอยากได้รับข่าวสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคเอดส์อีก 77% (โดยผู้ชายอยากรู้เพิ่มเติม 80% และผู้หญิง 74%) คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการรู้เพิ่มเติมมากที่สุด (84%) ในขณะที่คนในกรุงเทพมหานคร ต้องการรู้เพิ่มมีน้อยที่สุด (66%) (ดูตาราง ที่ ผ 5.6)

จากตารางที่ 5.3 โดยมากกว่า 1 ใน 4 อยากรู้เกี่ยวกับสาเหตุของโรค และการติดต่อรลงไปคืออาการของโรค การป้องกันโรค อาการเริ่มต้นของโรคและวิธีการรักษาโรค ตามลำดับ ที่น่าสังเกต คือ ผู้ที่อยากรู้ทุกเรื่องมีอยู่ประมาณ 1 ใน 4 ของผู้อยากรู้เพิ่มเติมทั้งหมด

ความอยากรู้เพิ่มเติมในเรื่องต่าง ๆ มีการกระจายร้อยละใกล้เคียงกัน ทั้งชายและหญิง ทั้งเขตเมืองและชนบท และทั้ง 4 ภาค รวมทั้งกรุงเทพมหานคร โดยทั้งสองเพศอยากรู้ในเรื่องสาเหตุ อาการและการป้องกัน มากที่สุดเรียงกันตามลำดับ ในขณะที่คนในเขตเมือง และคนในกรุงเทพมหานครนอกจากอยากรู้ในทั้ง 3 เรื่องแล้ว ยังอยากรู้เรื่องการรักษาอีกด้วย โดยมีร้อยละของการอยากรู้มากกว่าครึ่งของผู้ที่อยากรู้ทั้งหมด

โทรทัศน์เป็นสื่อที่คนกว่าครึ่ง (54%) เห็นพ้องกันว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ควรเผยแพร่จากสื่อนี้ สื่ออื่น ๆ นั้นมีผู้กล่าวถึงน้อยกว่า 1 ใน 10 ของผู้ที่อยากรู้ข่าวสาร เพิ่มเติมอันได้แก่ หมอหรือโรงพยาบาล (9%) นิตยสาร หรืองานวิจัย (7%) หนังสือพิมพ์ (3%) และวิทยุ (3%) อย่างไรก็ตาม อีกประมาณ 1 ใน 5 เห็นว่าควรใช้หลาย ๆ สื่อรวมกัน (ดูตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.3 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และอยากรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มเติม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเรื่องโรคเอดส์ที่อยากรู้เพิ่มเติม

เรื่องที่อยากรู้	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
สาเหตุของโรค										
และการติดต่อ	26.8	28.3	26.5	28.2	22.4	31.3	27.4	28.4	22.7	27.5
อาการของโรค	18.2	22.0	14.0	21.5	12.1	18.2	28.4	20.0	16.9	20.1
การป้องกัน	13.2	11.9	11.5	12.6	13.0	12.6	10.5	12.1	16.5	12.6
อาการเริ่มต้น	6.0	9.2	8.9	7.2	9.7	10.4	10.7	3.8	7.9	7.6
วิธีรักษา	8.7	5.1	13.0	6.0	11.2	8.7	6.9	4.2	9.1	7.0
การแพร่ระบาด	0.4	0.4	1.0	0.3	1.1	0.4	0.4	0.1	0.8	0.4
ไม่ตอบว่าอยากรู้- เรื่องอะไร	0.2	-	-	0.1	-	0.5	-	-	-	0.1
ทุกเรื่อง	26.5	23.0	25.0	24.1	30.4	17.9	15.6	31.3	26.2	24.8
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	1605	1502	236	2583	289	654	583	1173	408	3107

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อนี้ไม่แตกต่างกันนัก ทั้งชายและหญิง คนในเมืองและชนบทและทั้ง 4 ภาค รวมทั้งกรุงเทพมหานครด้วย ยกเว้น ผู้ชายนิยมนิตยสารหรืองานวิจัย และการใช้หลาย ๆ สื่อรวมกันมากกว่าผู้หญิง คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นิยมรับข้อมูลจากแพทย์/โรงพยาบาล สูงกว่าในภาค และในเขตอื่น ๆ (18%) และคนในภาคใต้มีความต้องการรับข้อมูลจากหลาย ๆ สื่อรวมกันน้อยที่สุด (11%) ในขณะที่ผู้หญิงชอบที่จะให้แพทย์ หรือโรงพยาบาลเป็นผู้เผยแพร่ข้อมูลมากกว่าผู้ชาย

อย่างไรก็ตามมีอยู่จำนวนหนึ่ง (23%) ที่ไม่อยากรู้ข่าวสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคเอดส์อีก โดยร้อยละของผู้ไม่อยากรู้เพิ่มเติมจะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เป็นคนในกรุงเทพมหานครมากที่สุด (35%) และคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่น้อยที่สุด (16%) (ดูในภาคผนวก ก ตาราง ผ5.6)

ตารางที่ 5.4 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และอยากรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มเติม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และสื่อที่ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มเติม

สื่อ	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
โทรทัศน์	51.5	56.1	48.5	54.5	50.5	55.7	53.6	50.8	61.4	53.7
วิทยุ	2.9	2.0	3.0	2.5	2.1	2.8	2.6	2.4	2.4	2.5
หนังสือพิมพ์	3.7	2.2	5.3	2.4	6.3	3.9	2.3	2.2	2.5	3.0
หนังสือ นิตยสาร										
งานวิจัย	9.1	5.5	8.0	7.1	8.8	12.9	9.8	2.2	8.7	7.3
แผ่นพับ เอกสาร										
สไลด์	2.7	0.7	4.5	1.4	2.1	2.3	2.1	0.6	3.0	1.7
แพทย์ โรงพยาบาล	3.5	14.3	5.4	9.8	1.6	4.6	1.4	17.7	5.0	8.7
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	1.1	0.9	0.2	1.1	0.6	1.1	1.4	0.0	3.4	1.0
วิดีโอ	0.1	0.2	0.3	0.2	-	0.4	0.2	0.0	0.5	0.2
คนที่เอดส์ เพื่อน										
วิทยากร อสม.ผสส.	2.4	1.9	2.3	2.2	1.5	1.3	1.7	3.5	1.1	2.2
หลาย ๆ สื่อรวมกัน	22.2	15.6	21.9	17.9	26.3	13.5	24.7	20.1	11.4	19.0
โปสเตอร์	0.1	0.1	-	0.1	-	0.3	0.2	-	-	0.1
การอบรม	0.1	0.1	0.4	0.1	0.2	-	0.0	0.0	0.6	0.1
เสียงตามสาย	0.4	-	-	0.2	-	-	-	0.5	-	0.2
ไม่ตอบว่าสื่ออะไร	0.3	0.2	0.2	0.3	-	1.3	0.0	-	0.0	0.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	1605	1502	236	2583	289	654	583	1173	408	3107

จากตารางที่ 5.5 1 ใน 3 ของผู้ไม่อยากรู้เรื่องเอดส์เพิ่มเติม เป็นเพราะไม่มีความสนใจ ไม่มีใครเป็นโรคเอดส์ ส่วนอีก 1 ใน 3 ให้เหตุผลว่า รู้เรื่องเอดส์ดีอยู่แล้ว ส่วนที่เหลือคือ ผู้ที่กลัวจึงไม่อยากรู้เรื่องหรือเกี่ยวข้องด้วย และผู้ที่ไม่มีความผิดศีลธรรม เสีย โดยมียุทธศาสตร์ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 5.5 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และไม่อยากรู้เรื่องโรคเอดส์เพิ่มเติม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเหตุผลของการไม่อยากรู้เรื่องโรคเอดส์ เพิ่มเติม

เหตุผล	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
ไม่สนใจ เฉยๆ แฉะนี้										
ไม่มีใครเป็น	30.1	38.6	25.4	39.4	19.9	46.3	45.0	31.9	17.6	34.9
มีความรู้ดีอยู่แล้ว	44.3	24.0	55.3	24.5	57.4	33.0	19.7	19.5	50.8	32.8
ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง										
ไม่เที่ยว	16.7	13.9	13.6	15.2	15.7	14.2	18.7	8.4	24.0	15.1
กลัวโรคเอดส์	8.9	23.2	5.7	20.6	6.9	5.7	16.6	40.3	7.7	17.0
ไม่ทราบ	—	0.3	—	0.3	—	0.7	—	—	—	0.2
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	402	528	87	691	152	240	204	229	105	930

เหตุผลที่ไม่อยากรู้เพิ่มเติมจะแตกต่างกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย โดยผู้ชายเน้นที่การมีความรู้ดีอยู่แล้วมากที่สุด ในขณะที่ผู้หญิงให้เหตุผลถึงความไม่สนใจ ไม่มีใครเป็นโรคเอดส์ และร้อยละที่ผู้ชายตอบว่ากลัวจะน้อยกว่าผู้หญิงถึงเกือบ 3 เท่า ในขณะที่ร้อยละของผู้หญิงที่ตอบว่ากลัว และมีความรู้ดีอยู่แล้วจะมีพอ ๆ กัน ซึ่งแสดงให้เห็นความแตกต่างกันของการรับรู้ ระหว่างผู้ชาย และผู้หญิง โดยที่กว่าครึ่งของคนในกรุงเทพมหานคร คนในเมืองและคนในภาคใต้คิดว่ามีความรู้ดีอยู่แล้วจึงไม่อยากรู้เพิ่มเติม ในขณะที่คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบครึ่ง (40%) มีความกลัวโรคเอดส์ จึงไม่อยากรู้เรื่องโรคเอดส์

5.5 สรุป

โทรทัศน์เป็นสื่อที่มีผู้นิยมใช้เป็นอันดับหนึ่ง ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ รองลงไปที่วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ตามลำดับ โฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มีผู้จำได้มากที่สุดทั้งทางโทรทัศน์ และวิทยุคือ "ไม่ล่าสอนทางเพศ (ไม่มั่วเข้มฉิดยา)" และ "ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์" ประมาณ 1 ใน 3

จะจำโฆษณาไม่ได้ โดยผู้หญิงมีร้อยละที่จำไม่ได้มากกว่าผู้ชาย คนในภาคกลาง จำไม่ได้มากที่สุด และคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำได้น้อยที่สุด

มากกว่า 3 ใน 4 ยังอยากที่จะรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์เพิ่มเติมอีก โดยมากกว่าครึ่งอยากให้ใช้โทรทัศน์เป็นสื่อ ส่วนวิทยุมีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น เรื่องที่อยากรู้เพิ่มเติมคือ "สาเหตุ และการติดต่อ" "อาการ" "การป้องกัน" และ "การรักษา"

ส่วนกลุ่มที่ไม่อยากรู้เพิ่มเติมเป็นเพราะ "ไม่สนใจ" "ไม่มีใครเป็นโรคเอดส์" "รู้ดีอยู่แล้ว" และ "กลัวโรคเอดส์" โดยผู้หญิงจะมีร้อยละที่ไม่อยากรู้เพิ่มเติมมากกว่าผู้ชาย และจะเน้นที่เหตุผล "ไม่สนใจ" "ไม่มีใครเป็นโรคเอดส์" ในขณะที่ผู้ชายจะเน้นที่เหตุผล "รู้ดีอยู่แล้ว" คนในกรุงเทพมหานคร ในเขตเมืองและในภาคใต้ ไม่อยากรู้เพิ่มเติม เพราะมีความรู้ดีอยู่แล้ว ในขณะที่คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่อยากรู้เพิ่มเติม เพราะความกลัวโรคเอดส์

บทที่ 6

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารถึงการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ตลอดจนข้อเท็จจริงอื่น ๆ ย่อมจะมีผลต่อพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับข้อมูลไม่มากนักน้อย ในบทนี้จะกล่าวถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลง รวมถึงเหตุผลที่เปลี่ยนแปลงและไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศด้วย

6.1 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

การได้ยีนหรือรู้จักโรคเอดส์ มีผลให้คนส่วนน้อยเท่านั้น ที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศไป โดยที่คนส่วนใหญ่ยังคงปฏิบัติตนเหมือนเดิม ร้อยละของผู้ชายที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ มีเกือบเท่ากับผู้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (48 และ 52 ตามลำดับ) แต่ร้อยละของสตรีที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมีเพียง 1 ใน 4 เท่านั้น (25%) ดังตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยีนเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และพฤติกรรมหลังจากรู้จักหรือได้ยีนเรื่องโรคเอดส์

พฤติกรรม	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
เปลี่ยน	47.6	24.6	43.6	34.7	40.1	33.6	39.9	30.9	44.8	36.0
ไม่เปลี่ยน	52.4	75.4	56.4	65.3	59.9	66.4	60.1	69.1	55.2	64.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	2007	2030	323	3274	441	895	787	1401	514	4037

จากตารางที่ 6.2 พบว่า ในกลุ่มผู้ที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่มีอยู่ 36% นั้น เกือบครึ่งจะ เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือเลิกการสำส่อน" และ 3 ใน 10 จะ "ระมัดระวังมากขึ้น" ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ "ห้ามคู่สมรสไม่ให้เที่ยว" "ใช้ถุงยางเมื่อเที่ยว หรือ มีเพศสัมพันธ์" "ไม่ทำเล็บที่ร้าน" "ระวังเข็มฉีดยา" และ "อยู่บ้าน" มีร้อยละของผู้ตอบแต่ละเหตุผลอยู่ในระหว่างร้อยละ 9 ลงไปจนถึง 2

ตารางที่ 6.2 การกระจายร้อยละ ของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

พฤติกรรม ที่เปลี่ยนแปลง	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือเลิกสำส่อน	60.8	6.3	34.6	44.3	33.4	45.9	41.0	48.8	32.4	42.0
ระมัดระวังตัว (ไม่ให้ติดเอดส์)	21.6	45.6	32.8	29.3	31.5	26.5	31.0	34.5	22.8	29.9
ห้ามหรือเตือนคู่สมรส ไม่ให้เที่ยว	(0.7)	23.6	9.3	8.3	9.4	4.9	9.6	7.0	14.3	8.5
ใช้ถุงยางเมื่อเที่ยว หรือมีเพศสัมพันธ์	9.5	5.2	7.3	7.6	11.0	9.2	4.9	6.4	11.4	8.0
ไม่ทำเล็บที่ร้าน ฝ่าเชื้อมัดโกน- หรือกรรไกรก่อน	3.8	10.5	12.9	4.9	9.0	8.1	4.6	2.5	10.4	6.1
ระวังเรื่องเข็มฉีดยา	1.1	7.9	(2.3)	3.2	5.7	(2.2)	3.7	(0.9)	7.8	3.4
อยู่บ้านไม่ไปไหน	2.3	(0.8)	(0.7)	2.2	-	(2.6)	5.2	-	(0.9)	1.8
ไม่ตอบ	(0.2)	-	-	(0.2)	-	(0.6)	-	-	-	(0.1)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	954	500	141	1137	177	301	314	433	230	1455

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

- ไม่มีผู้ตอบ

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้ จะแตกต่างกันในเพศหญิงและเพศชาย กล่าวคือผู้ชายที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ

เรื่องเพศนี้กว่าครึ่ง เลิกการเที่ยวหญิงบริการ 1 ใน 5 ระวังไม่ให้เกิดโรคเอดส์ และ 1 ใน 10 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยวหรือเมื่อมีเพศสัมพันธ์

สำหรับผู้หญิงเกือบครึ่งหนึ่ง จะมีพฤติกรรมระวังไม่ให้เกิดโรคเอดส์มากขึ้น เกือบ 1 ใน 4 จะห้ามคู่สมรสไม่ให้เที่ยวซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ต้องการความร่วมมือจากคู่สมรส และอีก 1 ใน 10 จะไม่ทำเล็บที่ร้าน กว่า 1 ใน 3 ของคนในทุกเขตที่อยู่อาศัยและทุกภาครวมกรุงเทพมหานคร ที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จะเลิกเที่ยวหญิงบริการ และเกือบ 1 ใน 3 จะระวังตัวไม่ให้เกิดเอดส์ ในขณะที่ กว่า 1 ใน 10 ของคนในภาคใต้ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยว และคนในเขตเมืองไม่ทำเล็บที่ร้าน

6.2 เหตุผลในการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

สำหรับผู้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหลังจากได้ยินเรื่องโรคเอดส์ ซึ่งมี 64% นั้น ส่วนใหญ่ (91%) จะให้เหตุผลใน 3 ประเด็นคือ "ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง" "อยู่บ้านไม่ไปไหน" และ "ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง" โดยทั้ง 3 เหตุผลนี้ มีร้อยละใกล้เคียงกัน ส่วนเหตุผลอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อยคือ คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง และยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์ ดังตารางที่ 6.3

เหตุผลของการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเพศชายและเพศหญิง มีทั้งแตกต่างกันและเหมือนกัน ที่เหมือนกันคือเกือบทั้งหมดจะให้เหตุผลใน 3 ข้อดังกล่าวข้างต้น แต่ที่ต่างกันคือลำดับที่ของเหตุผล กล่าวคือ เพศชายเกือบครึ่งหนึ่งให้เหตุผลว่า "ตนไม่เที่ยว หรือเวลาเที่ยวใช้ถุงยางอนามัย" จึงไม่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนพฤติกรรม อีกเกือบ 1 ใน 3 จะให้เหตุผลว่า "ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง" และอีกร้อยละ 18 ตอบว่า "อยู่บ้าน ไม่ไปไหน" ส่วนเพศหญิงลำดับที่ของเหตุผลจะอยู่ที่การเสี่ยงมากกว่าคือ "อยู่บ้าน ไม่ไปไหน" และ "ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง" ซึ่งมีร้อยละใกล้เคียงกัน อีกร้อยละ 14 ตอบว่าตนเองไม่มีพฤติกรรมเที่ยว

เมื่อพิจารณาแยกตามเขตที่อยู่อาศัยและภาคก็พบเหตุผลหลักใน 3 ข้อเช่นกัน ยกเว้นในภาคใต้ และภาคเหนือ ที่มีเหตุผลว่าคู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง ส่วนลำดับที่ของเหตุผล ก็ยังแตกต่างกัน คือ พบว่า 4 ใน 10 ของคนในภาคกลางและภาคใต้ (44% และ 39% ตามลำดับ) คิดว่าตนเองไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ในขณะที่คนใน

ภาคเหนือ คิดว่าตนเองอยู่บ้านไม่ไปไหน ส่วนคนในกรุงเทพฯ กว่า 1 ใน 3 คิดว่าไม่เที่ยวเวลาเที่ยวใช้ถุงยาง

ตารางที่ 6.3 การกระจายร้อยละ ของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่										
ในกลุ่มเสี่ยง	31.9	34.7	38.5	33.1	33.5	43.7	18.4	33.1	39.0	33.6
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	17.8	38.5	22.3	31.8	21.5	22.9	39.6	35.4	19.1	30.1
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยว										
ใช้ถุงยาง	48.9	13.8	34.5	26.5	37.0	31.4	29.6	24.1	24.5	28.1
คู่สมรสไม่มี										
พฤติกรรมเสี่ยง	(0.4)	9.5	3.9	5.7	7.3	2.0	11.5	1.9	15.9	5.8
ยังไม่รู้เรื่อง										
โรคเอดส์	0.9	3.0	(0.7)	2.5	(0.5)	-	(0.9)	4.9	(0.8)	2.1
ไม่ตอบ	(0.1)	(0.5)	(0.2)	(0.4)	(0.3)	(0.0)	-	(0.6)	(0.7)	(0.3)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	1052	1530	182	2136	264	594	473	968	284	2582

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

6.3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

เพศ (ชาย-หญิง) เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า เพศชายมีร้อยละที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง รวมทั้งพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงของเพศชายก็แตกต่างจากเพศหญิง และเหตุผลของการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก็แตกต่างจากเพศหญิงด้วยเช่นกัน ในขณะที่เดียวกันเขตที่อยู่อาศัยและภาค ก็เป็นปัจจัยที่น่าจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเช่นกัน เพราะคนในต่างเขต และต่างภาคน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศต่างกันด้วย การเปลี่ยนแปลงนี้ แม้มีการกระจายของข้อมูลจะไม่

มากพอที่จะอธิบายได้ชัดเจน แต่ในการวิเคราะห์ถึงปัจจัยอื่นที่มีผลต่อพฤติกรรมก็ยังได้ควบคุมปัจจัยด้านเพศ เขตที่อยู่อาศัย และภาคไว้ด้วย โดยเน้นที่การนำเสนอข้อมูลเมื่อควบคุมตัวแปรเพศ เพราะเพศมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างชัดเจน เมื่อควบคุมเขตที่อยู่อาศัยและภาค กลับไม่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ความตระหนักว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์หรือไม่ รวมทั้งความกลัวว่าตนเองอาจจะติดโรคเอดส์ ย่อมมีผลทำให้เปลี่ยนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศด้วยเช่นกัน ในที่นี้จะวิเคราะห์ถึงปัจจัยสองตัวนี้ว่า จะมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศไหม และถ้ามี จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปอย่างไร

6.3.1 อิทธิพลของความเสี่ยง ในการติดโรคเอดส์ต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมีร้อยละ 36 ของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จากตารางที่ 6.4 ผู้ที่ตระหนักว่าตนเองอยู่ในกลุ่มที่เสี่ยงสูง จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมากที่สุด ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยถึง 2 เท่า และร้อยละของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้จะลดลงตามความเสี่ยง (ยกเว้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) แสดงให้เห็นว่า ความเสี่ยงจะมีอิทธิพลในทางบวกต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กล่าวคือ กลุ่มผู้เสี่ยงสูงจะมีร้อยละ ของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ มากกว่ากลุ่มผู้เสี่ยงน้อยกว่าและผู้ไม่เสี่ยง

จากตารางที่ 6.4 พบว่า อิทธิพลของความเสี่ยงนี้ จะเป็นไปในทางบวกเหมือนกันทั้งสองเพศ คือ ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ถ้าตระหนักว่า ตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูงแล้ว ร้อยละของผู้ที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก็จะสูงตามไปด้วย โดยที่อิทธิพลของความเสี่ยงนี้จะมีผลต่อผู้หญิง มากกว่าผู้ชาย ดังจะเห็นได้จากร้อยละที่แตกต่างกันอย่างมากระหว่างหญิง และชายในกลุ่มไม่เสี่ยงหรือเสี่ยงน้อยกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มที่เสี่ยงสูง เนื่องจากพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของชาย และหญิงแตกต่างกัน (ดังตารางที่ 6.2) ดังนั้นการวิเคราะห์อิทธิพลของความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ

เรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลง จึงได้วิเคราะห์แยกเพศชายและหญิง เพราะการวิเคราะห์รวมกันจะให้ผลที่ไม่ตรงต่อความเป็นจริง ซึ่งการแยกวิเคราะห์ตามเขตที่อยู่อาศัยและตามภาค ก็มีเหตุผลเช่นเดียวกันนี้

ตารางที่ 6.4 ร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์

ความเสี่ยง	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
ไม่เสี่ยงเลย	41.3	17.7	36.2	28.8	33.6	26.8	33.8	25.0	38.9	29.9
เสี่ยงน้อยมาก	54.8	34.6	61.4	41.9	50.9	37.1	44.0	43.7	58.3	44.5
เสี่ยงปานกลาง	77.5	44.7	61.8	60.5	60.1	60.7	60.5	58.2	70.8	60.5
เสี่ยงสูง	78.4	63.3	71.1	67.8	72.6	77.7	68.5	50.6	75.4	68.5
ไม่ทราบ	52.5	16.6	33.0	28.8	53.5	24.0	22.6	34.4	23.1	30.5

จากตารางที่ 6.5 พบว่า สำหรับเพศชายที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูงและไม่เสี่ยงเลยนั้น 2 ใน 3 จะเลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือเลิกสำส่อน แต่กลุ่มที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงปานกลาง หรือเสี่ยงน้อย การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมี 3 แบบ คือ เลิกเที่ยวหญิงบริการหรือเลิกสำส่อนมีสูงที่สุด รองลงไปที่อระมัดระวังตัว และสุดท้ายคือใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยว หรือมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสองวิธีหลัง นับว่ายังมีโอกาสติดโรคเอดส์ได้เมื่อเทียบกับวิธีแรกคือ เลิกเที่ยวไปเลย เหตุที่ผู้ชายที่อยู่ในกลุ่มไม่เสี่ยงแต่เลิกเที่ยวหญิงบริการหรือเลิกสำส่อนถึง 2 ใน 3 นั้น อาจจะเป็นได้ว่า เขายังพึ่งเสียงเตือนจากภรรยา (ดูจาก 25.6% ของหญิง ห้ามหรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว)

ส่วนเพศหญิงที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง จะมีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยแปลกไปจากกลุ่มอื่น คือมีร้อยละของผู้ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ (16%) ในขณะที่เดียวกัน ทุกกลุ่มก็เน้นที่การระมัดระวังตัวไม่ให้ติดเอดส์ และห้ามคู่สมรสไม่ให้เที่ยวเช่นกัน แสดงให้เห็นว่า การเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ของฝ่ายหญิงมีสาเหตุมาจากคู่สมรสนั่นเอง

ตารางที่ 6.5 การกระจายร้อยละ ของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมที่เปลี่ยน	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
ชาย					
-เลิกเที่ยวหญิงบริการหรือเลิกสำส่อน	66.9	46.9	48.0	66.6	57.1
-ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	18.7	25.6	33.5	(5.1)	27.3
-ห้ามหรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	(0.6)	(1.3)	-	(1.7)	-
-ใช้ถุงยางเมื่อเที่ยว/มีเพศสัมพันธ์	5.5	17.7	15.3	(14.2)	(14.8)
-ฆ่าเชื้อมีดโกน	3.5	8.1	(2.0)	(2.7)	-
-ระวังเข็มฉีดยา	1.6	(0.5)	-	(0.7)	-
-อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	3.1	-	(1.3)	(4.5)	(0.7)
-ไม่ตอบเหตุผล	-	-	-	(4.5)	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	596	147	134	39	38
หญิง					
-เลิกมั่วสุม	8.9	(4.2)	(0.4)	(2.1)	(24.3)
-ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	38.4	51.7	57.6	44.3	58.3
-ห้ามหรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	25.6	20.9	24.0	21.5	(16.5)
-ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	4.1	(5.6)	(1.2)	16.0	-
-ไม่ทำเล็บที่ร้าน	12.5	9.8	12.1	(4.6)	(0.9)
-ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	9.3	(7.5)	(3.6)	(11.5)	-
-อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	(1.1)	(0.5)	(1.2)	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	240	97	83	61	19

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

และเนื่องจากจำนวนคนในกรุงเทพมหานคร และในเขตเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมีไม่มากนัก ทำให้ได้ภาพไม่ชัดเจนเท่าในเขตชนบท ซึ่งจะพบว่า ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือไม่ก็ตาม คนในชนบทที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กว่า 3 ใน 10 จะมีการเลิกมั่วสุม และกว่า 2 ใน 10 จะมีการ

ระมัดระวังตัวไม่ให้ติดเชื้อ ร้อยละของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 4 ถึง 17 และร้อยละของการห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยวอยู่ระหว่าง 8 ถึง 11 โดยเน้นที่สองพฤติกรรมแรก คือ เลิกมั่วสุม และระมัดระวังตัวไม่ให้ติดเชื้อ (ดูภาคผนวก ตารางที่ ผ 6.11)

ตารางที่ 6.6 การกระจายร้อยละ ของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
ชาย					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	31.3	44.2	(19.0)	(20.1)	(20.9)
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	18.7	10.0	(13.2)	(20.1)	(27.6)
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	48.7	45.8	66.1	(59.8)	42.7
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	(0.4)	-	(1.7)	-	-
ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.8)	-	-	-	(8.7)
ไม่ตอบเหตุผล	(0.1)	-	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	847	122	39	11	34
หญิง					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	35.4	29.8	28.8	29.6	43.8
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	38.0	47.8	44.6	50.3	16.2
ไม่เที่ยว	14.1	9.9	13.7	(6.2)	21.3
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	8.9	11.7	11.9	(11.0)	(8.9)
ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	3.4	(0.7)	-	-	(6.7)
ไม่ตอบเหตุผล	(0.3)	-	(1.0)	(2.8)	(3.0)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	113	183	103	35	96

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

เมื่อพิจารณาตามรายภาค พบว่า ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือไม่ก็ตาม คนในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

กว่าครึ่ง จะเลิกมั่วสุม และระมัดระวังตัวไม่ให้ติดเอดส์ ในขณะที่คนในภาคใต้กลุ่มที่มีความเสี่ยง กว่า 1 ใน 3 จะเน้นที่ระมัดระวังตัว ไม่ให้ติดเอดส์และใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ (ดูภาคผนวก ตารางที่ ผ 6.12)

จากตารางที่ 6.6 พบว่า เหตุผลที่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมของชายและหญิงก็แตกต่างกันดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นการวิเคราะห์ถึงอิทธิพลของความเสี่ยง ต่อเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมก็จะแยกวิเคราะห์เช่นกัน

สำหรับฝ่ายชาย กลุ่มเสี่ยงมากที่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรม เพราะคิดว่าตนเองปฏิบัติตนถูกต้องแล้วคือ "ไม่เที่ยวหรือเวลาเที่ยวก็ใช้ถุงยางอนามัย" ส่วนผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงน้อย หรือไม่เสี่ยงเลยนั้นจะให้เหตุผลที่ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมว่า "ไม่คิดว่าจะติดหรือ...ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง" เพิ่มขึ้นจากเหตุผล "ไม่เที่ยว" อีกด้วย ส่วนฝ่ายหญิงผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูงจะให้เหตุผลว่าอยู่บ้านมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

แต่เมื่อควบคุมด้วยเขตที่อยู่อาศัยและภาค กลับไม่พบอิทธิพลความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (ดูภาคผนวกตาราง ผ 6.21 และ ผ 6.22)

สรุปแล้วความเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ชาย และผู้หญิง อย่างเห็นได้ชัด คือ ผู้ที่ตระหนักว่า ตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูงจะมีร้อยละของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากกว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงน้อย หรือไม่เสี่ยงเลย และอิทธิพลของความเสี่ยงนี้จะมีต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของผู้ชาย ในกลุ่มเสี่ยงสูงจะขึ้นอยู่กับตนเอง คือ เลิกเที่ยวหญิงบริการหรือเลิกสำส่อน แต่ผู้หญิงในกลุ่มเสี่ยงสูง จะขึ้นอยู่กับคู่สมรสคือ ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่า ความเสี่ยงของผู้หญิงมีสาเหตุมาจากคู่สมรส

ส่วนเหตุผลของการไม่เปลี่ยนพฤติกรรมนั้น ก็แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ความเสี่ยงทั้งของเพศชายและเพศหญิง

6.3.2 อิทธิพลของความกลัวติดโรคเอดส์ ต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

จากตารางที่ 6.7 พบว่า ความกลัวติดโรคเอดส์มีผลในทางบวกต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คนที่กลัวมากกว่าจะมีร้อยละของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสูงกว่าคนที่กลัวน้อยกว่า โดยที่อิทธิพลของความกลัวต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้ จะไม่แตกต่างกันนัยระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย

ตารางที่ 6.7 ร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย และความกลัวติดโรคเอดส์

ความกลัว	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
ไม่กลัวเลย	27.7	7.8	26.5	13.8	24.9	15.6	14.4	13.1	22.1	17.4
กลัวบ้างเล็กน้อย	45.4	17.5	35.3	28.8	33.3	30.5	23.4	29.9	38.5	30.0
กลัวปานกลาง	57.7	27.9	51.4	43.1	39.3	36.1	52.0	45.8	57.0	43.3
กลัวมาก	52.0	31.5	55.4	39.8	55.7	47.1	47.2	32.1	52.5	41.9

จากตารางที่ 6.8 เมื่อวิเคราะห์ถึงอิทธิพลของความกลัวต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง พบว่ากลุ่มที่กลัวติดโรคเอดส์ไม่ว่าจะกลัวมาก หรือกลัวน้อยจะ "เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือ ส่ำสอน" และ "ระมัดระวังตัว" มากกว่ากลุ่มที่ไม่กลัวเลย โดยที่กลุ่มไม่กลัว จะมีร้อยละของผู้ที่หันไป "ใช้ถุงยางเวลาเที่ยว หรือมีเพศสัมพันธ์" มากกว่ากลุ่มที่กลัว แสดงว่าความกลัวทำให้เลิกพฤติกรรมที่เสี่ยง และระมัดระวังมากขึ้นส่วนคนไม่กลัวถึงแม้จะมีการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้น แต่ก็ยังมีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์อยู่

ส่วนผู้หญิงนั้นกลุ่มที่กลัวมาก กลัวปานกลาง จะมีความระมัดระวังมากกว่ากลุ่มที่กลัวน้อยหรือไม่กลัว สำหรับพฤติกรรมอื่นที่เปลี่ยนไป จะไม่มีความแตกต่างกันนัยระหว่าง กลุ่มของความกลัว

เมื่อควบคุมด้วยเขตที่อยู่อาศัย และภาค พบว่า ความกลัวไม่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (ดูภาคผนวก ตาราง ผ 6.31 ผ 6.32)

ตารางที่ 6.8 การกระจายร้อยละ ของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ และความกลัวติดโรคเอดส์

พฤติกรรมที่เปลี่ยน	ความกลัว			
	ไม่กลัวเลย	กลัวบ้างเล็กน้อย	กลัวปานกลาง	กลัวมาก
ชาย				
เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือสำส่อน	51.1	61.3	63.5	61.6
ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	15.1	25.3	21.4	22.2
ห้าม หรือเตือนคู่สมรส	-	(0.7)	-	(0.9)
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยวหรือมีเพศสัมพันธ์	19.8	(2.8)	9.1	8.9
ฆ่าเชื้อมีดโกน	(5.6)	(8.1)	(3.6)	2.9
ระวังเข็มฉีดยา	(6.4)	-	-	(0.6)
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	(0.3)	(1.8)	(2.4)	(2.7)
ไม่ตอบ	(1.7)	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	103	96	152	603
หญิง				
เลิกมีสามี	(1.3)	(7.6)	(6.7)	6.6
ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	35.1	36.4	54.9	45.9
ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	20.4	23.0	15.6	25.5
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	(3.3)	(7.9)	(6.8)	4.7
ไม่ทำเล็บที่ร้าน	(25.8)	(14.7)	(9.6)	8.8
ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	(14.1)	(10.4)	(5.0)	7.6
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	-	-	(1.4)	(0.9)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	31	45	69	355

จากตารางที่ 6.9 เหตุผลของการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ของผู้ชายที่แตกต่างกัน ในแต่ละกลุ่มความกลัว คือ "ไม่คิดว่าจะติด หรือไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง" และ "อยู่บ้าน ไม่ไปไหน" โดยในเหตุผลแรก กลุ่มที่ไม่กลัวเลย จะให้เหตุผลนี้มากกว่ากลุ่มที่กลัวมาก แต่ในทางกลับกัน ในเหตุผลที่สอง กลุ่มที่ไม่กลัวเลย จะให้เหตุผลนี้น้อยกว่ากลุ่มกลัวมาก

แต่เมื่อควบคุมด้วยเขตที่อยู่อาศัย และภาค กลับไม่พบอิทธิพลของความกลัวต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (ดูภาคผนวก ตาราง ผ 6.41 ผ 6.42)

ตารางที่ 6.9 การกระจายร้อยละ ของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเพศ ความกลัวติดโรคเอดส์ และ เหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	ความกลัว			
	ไม่กลัวเลย	กลัวบ้างเล็กน้อย	กลัวปานกลาง	กลัวมาก
ชาย				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	39.0	30.8	39.7	27.2
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	9.0	18.6	10.9	23.3
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	49.3	48.1	48.6	48.9
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	(1.2)	-	(0.6)	-
ยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(1.4)	(2.6)	(0.2)	(0.5)
ไม่ตอบ	(0.1)	-	-	(0.1)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	268	116	111	556
หญิง				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	37.5	25.1	43.1	34.0
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	41.1	39.3	28.4	39.5
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	13.6	21.7	16.4	11.1
คู่สมรส ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	7.7	12.1	12.0	9.0
ยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.1)	(1.7)	-	5.4
ไม่ตอบ	-	-	-	(1.0)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	366	214	179	771

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

เหตุที่ข้อมูลแสดงพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความกลัวอย่างชัดเจนมาก อาจเป็นเพราะข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนไม่เชื่อว่า มีโรคเอดส์แพร่ระบาดอยู่จริง โดยเฉพาะประชากรทางภาคใต้ หลายคนกล่าวว่า

คิดว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่รัฐบาลสร้างมาหลอกชาวบ้านไม่ให้เที่ยว ไม่ให้สำส่อนทางเพศ ตนเองไม่เคยเห็นคนเป็นโรคเอดส์เลย ที่ดูจากทีวีก็เป็นพวกดารานักแสดงทั้งนั้น ไม่เห็นมีจริง จึงทำให้ถึงแม้ในส่วนหนึ่งจะรู้สึกกลัวติดโรคเอดส์ก็จริง แต่ยังไม่มีความเชื่อว่ามีโรคเอดส์จริง และค่านิยมของชาวไทย ยังคิดว่าการเที่ยวผู้หญิงแสดงถึงความเป็นผู้ชายเต็มตัว หรือถึงแม้บางครั้งมีความกลัวอยู่ แต่พอได้ดื่มเหล้าความกลัวก็เลือนหายไป ทำให้การเปลี่ยนพฤติกรรมยังเห็นได้ไม่ชัดเจนนัก เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ ส่วนผู้หญิงนั้นเหตุผลของการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะไม่แตกต่างกันเลย ในแต่ละกลุ่มความกลัว

สรุปแล้ว ความกลัวยังมีอิทธิพลทำให้ทั้งชายและหญิง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยกลุ่มที่กลัวมากจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากกว่ากลุ่มที่กลัวน้อย และการเปลี่ยนแปลงนี้จะคล้ายคลึงกันทั้งสองเพศ ความกลัวมีผลทำให้ผู้ชายเลิกพฤติกรรมเสี่ยงมากขึ้น คือ "เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือสำส่อน" แต่เหตุที่การเลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือสำส่อน ยังไม่หมดไป คงเป็นเพราะเป็นค่านิยมของชาวไทยที่ต้องเที่ยวถึงจะเป็นผู้ชายเต็มตัว และยังไม่เชื่อว่ามีโรคเอดส์จริง ส่วนผู้หญิงจะเพิ่ม "ความระมัดระวังตัว" มากขึ้น

6.4 สรุป

คนส่วนน้อยเท่านั้น ที่เปลี่ยนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหลังจากได้ยิน หรือรู้จักโรคเอดส์ โดยที่คนส่วนใหญ่ (64%) ยังคงปฏิบัติตนเหมือนเดิม ผู้ชายจะมีร้อยละที่เปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าผู้หญิง (48 ในฝ่ายชาย และ 25 ในฝ่ายหญิง)

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลง ได้แก่ "เลิกเที่ยวหญิงบริการหรือสำส่อน" และ "ระมัดระวังมากขึ้น" โดยพฤติกรรมที่เปลี่ยนจะแตกต่างกันระหว่างชายและหญิง กล่าวคือ ผู้ชายจะเน้นที่ "เลิกเที่ยวหลังบริการหรือเลิกสำส่อน" และ "ระมัดระวังตัว" ส่วนผู้หญิงจะเน้นที่ "ระมัดระวังตัว" และ "ห้ามหรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว" ซึ่งพฤติกรรมของฝ่ายหญิงต้องการความร่วมมือจากคู่สมรสด้วย

สำหรับเหตุผลของการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ได้แก่ "ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง" "อยู่บ้าน ไม่ไปไหน" และ "ไม่เที่ยว หรือเวลาเที่ยวใช้อย่าง" โดย

ผู้ชายจะเน้นที่ "ไม่เที่ยวหรือเวลาเที่ยวใช้ถุงยางอนามัย" ในขณะที่ผู้หญิงจะเน้นที่ "อยู่บ้านไม่ไปไหน" และ "ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง"

ผู้ที่ตระหนักว่า ตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากกว่าผู้ที่คิดว่าตนไม่เสี่ยง อิทธิพลของความเสี่ยงนี้จะมีในกลุ่มสตรีมากกว่าในกลุ่มบุรุษ ในผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ผู้ชายมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองคือ "เลิกเที่ยวหญิงบริการหรือเลิกสำส่อน" ในขณะที่ผู้หญิงในกลุ่มเสี่ยงสูงจะใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ แสดงให้เห็นว่าความเสี่ยงของผู้หญิงเกิดจากคู่สมรส

ความกลัวก็มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน คือผู้ที่กลัวมากจะเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าผู้ไม่กลัวและอิทธิพลนี้จะมีผลคล้ายคลึงกัน ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ในผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความกลัวจะทำให้ผู้ชายกว่าครึ่งเลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือเลิกสำส่อนทางเพศและทำให้ผู้หญิง 1 ใน 3 เพิ่มความระมัดระวังตัวเองมากขึ้น

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

โครงการสำรวจ ประสิทธิภาพของการสื่อสารเรื่องโรคเอดส์ ต่อพฤติกรรมและค่านิยมนี้ เป็นส่วนย่อยของโครงการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์ ของโครงการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ : วิเคราะห์โครงสร้างการบริหาร การกระจายอำนาจ และการจัดสรรทรัพยากรในงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ

การสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ พฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในที่นี้ หมายถึงเฉพาะพฤติกรรมการเที่ยวหญิงบริการ หรือการล่าส่อนทางเพศ หรือการใช้ถุงยางอนามัย หรือการระมัดระวังตัวในการใช้เข็มฉีดยา การใช้มีดโกน แม้กระทั่งการทำเล็บตามร้านเสริมสวย ได้ทำการเก็บข้อมูลภาคสนามในระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2536 โดยประชากรที่อยู่ในข่ายคือ ผู้ชายและผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 15-49 ปี ได้ตัวอย่างทั้งสิ้น 4,090 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการให้ความน่าจะเป็นในการสุ่มเป็นสัดส่วนกับจำนวนประชากรและการสุ่มอย่างง่าย เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่สามารถวิเคราะห์ได้ในระดับภาค ระดับเมืองและชนบท รวมทั้งระดับประเทศ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่ามัธยฐาน นำเสนอข้อมูลด้วยตารางร้อยละ และตารางไขว้ แสดงภาพรวมของประเทศ พร้อมทั้งจำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย และ ภาค

7.1 ผลการวิจัย

ผู้ให้สัมภาษณ์มีอายุระหว่าง 15-49 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคน มีอายุเฉลี่ย 31 ปี ใกล้เคียงกันทั้งหญิงและชาย ทั้งในกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและเขตชนบท และทั้ง 4 ภาค มีการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยผู้ชายมีการศึกษาสูงกว่าผู้หญิง คนในเขตเมืองมีการศึกษาสูงกว่าคนในเขตชนบท คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในขณะที่คนในเขตเมืองกว่าครึ่งทำงานใน

สำนักงาน มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 3,700 บาทต่อเดือน โดยผู้ขายมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าผู้หญิง คนในเขตเมืองมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าคนในเขตชนบท คนในกรุงเทพมหานครมีรายได้เฉลี่ยสูงสุด และคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้เฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้ให้สัมภาษณ์ 3 ใน 4 คน แต่งงานแล้ว มีเพียงร้อยละ 3 เป็นหม้าย หย่า แยก ที่เหลือเป็นคนโสด คนกรุงเทพมหานครเป็นโสดมากที่สุด โดยร้อยละของผู้ขายที่เป็นโสดมีมากกว่าผู้หญิงเกือบ 2 เท่า ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

โทรทัศน์เป็นสื่อที่นิยมที่สุดในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทั่ว ๆ ไป มีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้นที่ไม่เคยดูโทรทัศน์เลยในช่วง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์ 7 ใน 10 คน ดูโทรทัศน์ทุกวัน และอีก 1 ใน 10 คน ดูโทรทัศน์เกือบทุกวัน

วิทยุเป็นสื่อที่มีความนิยมเป็นอันดับสอง โดยผู้ให้สัมภาษณ์กว่าครึ่งหนึ่งฟังวิทยุทุกวัน หรือฟังเกือบทุกวัน สื่ออื่นๆ ที่รองลงไปคือ หนังสือพิมพ์ หนังสือการ์ตูน และนิตยสาร ผู้ชายจะใช้สื่อบ่อยครั้งกว่าผู้หญิง คนกรุงเทพมหานครใช้สื่อบ่อยกว่าคนในเขตเมืองและเขตชนบท คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้สื่อน้อยที่สุด

โทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีความแพร่หลายเป็นอันดับหนึ่งในการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์รองลงไปคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ตามลำดับ รายการโฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่จำได้มากที่สุดทั้ง ทางวิทยุ และโทรทัศน์ คือ "ไม่ล่าสอนทางเพศ (ไม่มั่วเซ็มฉิดยา)" และ "ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์" อย่างไรก็ตามประมาณ 1 ใน 3 คนจำโฆษณาเกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่ได้เลย

ประมาณ 3 ใน 4 ของผู้ให้สัมภาษณ์ยังอยากได้รับข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมในเรื่อง สาเหตุการติดต่ออาการ และการป้องกันโรคเอดส์ โดยมากกว่าครึ่งต้องการให้ใช้โทรทัศน์เป็นสื่อ มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ที่แนะนำให้ใช้วิทยุ

ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดเคยได้ยิน หรือรู้จักโรคเอดส์ และเกือบ 2 ใน 3 มีความรู้เกี่ยวกับ การติดต่อ อาการ และการรักษาของโรคเอดส์ถูกต้อง กว่า 1 ใน 3 คน ยังมีความรู้เกี่ยวกับการติดต่ออาการ และการรักษาโรคเอดส์ไม่ถูกต้อง แต่ยังมีอยู่บ้างที่ยังไม่รู้อย่างแท้จริง ผู้ชายโดยทั่วไป มีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าผู้หญิง

คนในเขตเมืองรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าคนในเขตชนบท คนในภาคกลางรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่าภาคอื่น ๆ คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยที่สุด

7 ใน 10 คน คิดว่าตนเองไม่อยู่ในกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์เลย มีเพียงร้อยละ 4 เท่านั้น ที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูง ในทางกลับกันกว่า 6 ใน 10 คน จะกลัวการติดโรคเอดส์มาก มีเพียง 1 ใน 5 คน เท่านั้นที่ไม่กลัวติดโรคเอดส์เลย

หลังจากที่รู้จักโรคเอดส์แล้ว 2 ใน 3 คน (64%) ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยฝ่ายหญิงมีสัดส่วนที่ยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าฝ่ายชาย เหตุผลของการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคือ "ไม่คิดว่าจะติดไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง" "อยู่บ้าน ไม่ไปไหน" และ "ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยางอนามัย" โดยฝ่ายชายจะเน้นที่ "ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยางอนามัย" ในขณะที่ฝ่ายหญิงจะเน้นที่ "อยู่บ้าน ไม่ไปไหน" และ "ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง" **ในกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ** หลังจากรู้เรื่องโรคเอดส์ซึ่งมีเพียง 1 ใน 3 คน (36%) นั้น พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงคือ "เลิกเที่ยวหญิงบริการหรือเลิกค้าสอนทางเพศ" และ "ระมัดระวังตัวมากขึ้น" โดยผู้ชายจะเน้นที่ "เลิกเที่ยวหญิงบริการ" และ "ระมัดระวังตัว" ในขณะที่ฝ่ายหญิงจะเน้นที่ "ระมัดระวังตัว" และ "ห้ามหรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว" ซึ่งพฤติกรรมของฝ่ายหญิงยังต้องการความร่วมมือจากฝ่ายชายด้วย

ผู้ที่คิดว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงสูงกว่า มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมากกว่าผู้ที่คิดว่าตนเสี่ยงน้อยกว่า อิทธิพลของความเสียงจะมีผลต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ความเสียงทำให้กลุ่มที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ หลังจากได้ยินเรื่องโรคเอดส์แล้ว ที่เป็นชายเลิกเที่ยวหญิงบริการหรือเลิกค้าสอนถึง 3 ใน 5 คน และที่เป็นหญิงในกลุ่มเสี่ยงสูงใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ แสดงว่าความเสียงในการติดโรคเอดส์ของผู้หญิงมีสาเหตุมาจากผู้ชาย

ความกลัว ก็มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเช่นกัน ในกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ผู้ที่กลัวมากมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมมากกว่าผู้ที่กลัวน้อย โดยจะมีแบบแผนคล้ายคลึงกันทั้งผู้ชายและผู้หญิง ความกลัวทำให้ผู้ชาย

ที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกว่าครึ่งเล็กที่ยกย่องบริการ หรือเลิกสำส่อน และทำให้ผู้หญิง 1 ใน 3 เพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ยังเป็นที่ต้องการอยู่อีกมาก จึงควรมีการเผยแพร่ ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุ การติดต่อ อาการ และการรักษาโรคเอดส์ โดยใช้โทรทัศน์เป็นสื่อ และหางบประมาณในการเผยแพร่บ่อยๆ อาจจะใช้วิทยุได้
2. การโฆษณาทางโทรทัศน์ จะเข้าถึงประชาชนได้กว้างขวางกว่าวิทยุ หรือ หนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตาม กว่า 1 ใน 4 ของผู้ที่เคยดู หรือฟังโฆษณาจากโทรทัศน์ หรือวิทยุ จะจำไม่ได้ว่าเป็นโฆษณาเรื่องอะไร อาจแสดงว่าโฆษณานั้นไม่น่าสนใจก็ได้ หรืออาจจะไม่สมจริงก็ได้ เพื่อให้เห็นว่าโรคเอดส์เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง จึงควรมีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ตายด้วยโรคเอดส์จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ ในขณะเดียวกันการผลิตรายการโฆษณา ถ้าเป็นไปได้ผู้แสดงในทุกรายการ ควรเป็นผู้ที่ติดโรคเอดส์จริง เพื่อให้ประชาชนเห็นว่าโรคเอดส์เป็นเรื่องจริง ไม่ควรใช้ดารานักแสดง เพราะยังมีชาวบ้านที่ไม่เคยเห็นคนเป็นโรคเอดส์อีกจำนวนมากที่คิดว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่รัฐบาลหลอกให้ประชาชน กลัว โดยเฉพาะประชาชนในภาคใต้
3. เพื่อให้การรณรงค์เรื่องการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ได้ผล ประเด็นในการรณรงค์ ควรเพิ่มเรื่องกลุ่มผู้ที่ติดเอดส์ โดยชี้ให้เห็นว่าทุกคนมีสิทธิติดเอดส์ ถ้าไม่รู้จักป้องกันตนเอง
4. ควรให้ความรู้ที่ถูกต้อง ในเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์โดยละเอียด เพื่อให้คนกลัวโดยไม่มีเหตุผล
5. คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังมีความรู้ในเรื่องโรคเอดส์น้อยกว่าคนในภาคอื่น ๆ ควรมีการเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และควรเป็นภาษาท้องถิ่น (ภาษาอีสาน) ด้วย เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ชัดเจนและถูกต้อง

หนังสืออ้างอิง

กองสุขศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.

- 2535 การเสวนาสื่อเอดส์ (20-21 พฤษภาคม 2534) ณ.โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพมหานคร โดยการสนับสนุนจากองค์การอนามัยโลก กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก. มกราคม, 2535

เมธี ครองแก้ว.

- 2523 โครงการสร้างงานในชนบทของรัฐบาล : การประเมินผลและการวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

วิทย์ เทียงบุญธรรม.

- 2535 โรคเอดส์ และเกย์รักรักรที่ไร้ควบคุม. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์

สถาพร มานัสสฤติย์.

- 2534 ถาม : ตอบ ปัญหาโรคเอดส์ (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : อักษรสมัย. กันยายน,

สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

- 2533 รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2531 : ทัวราชอาณาจักร. กรุงเทพมหานคร : อักษรไทย,

Archavanikul, Kritaya et al.

- 1994 Old Age Security Motive and Futility Study of Thailand. Institute for Population and Social Research, Mahidol University. (กำลังอยู่ในขั้นตอนการพิมพ์)

Leoprapai Boonlert and Varachai Thongthai.

- 1989 Contraceptive Practice of Thai Women 1987 : Results of the Study on Determinants and Consequences of Contraceptive Use Patterns in Thailand. IPSR Publication No.138. Nakhonpathom : Institute for Population and Social Research, Mahidol University,

Sittitrai, Werasit, Praphan Phanuphak, Dean Barry and Tim Brown

- 1992 Thai Sexual Behavior and Risk of HIV Infection : A Report of the 1990 Survey of Partner Relations and Risk of HIV Infection in Thailand. Bangkok : Program on AIDS, Thai Red Cross Society,

ภาคผนวก ก.

ตาราง

ตารางที่ ผ 2.1 จำนวนและการกระจายร้อยละ ของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ยังไม่ได้ถ่วงน้ำหนัก และถ่วงน้ำหนักแล้ว จำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ	
		ยังไม่ได้ถ่วงน้ำหนัก	ถ่วงน้ำหนักแล้ว
กรุงเทพมหานคร	736	18.0	10.8
สระบุรี	419	10.2	11.1
นครปฐม	416	10.2	11.0
เชียงใหม่	424	10.4	9.8
พิจิตร	422	10.3	9.6
ขอนแก่น	416	10.2	17.4
ศรีสะเกษ	417	10.2	17.5
ระนอง	418	10.2	6.3
นครศรีธรรมราช	422	10.3	6.4
รวม	4090	100.0%	100.0%

ตารางที่ ผ 3.11 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ ความถี่ในการรับรู้ข่าวสารและชนิดของสื่อ

เพศ / ชนิดของสื่อ	การรับรู้ข่าวสาร					รวม	จำนวน
	ทุกวัน	เกือบ	1-2 ครั้ง	1-2 ครั้ง	ไม่เคย		
		ทุกวัน	ต่อสัปดาห์	ต่อเดือน			
ชาย							
หนังสือพิมพ์	12.5	11.0	17.1	13.9	45.5	100.0%	2027
นิตยสาร	1.4	2.7	11.3	15.2	69.5	100.0%	2027
หนังสือการ์ตูน	2.9	6.9	13.9	11.1	65.1	100.0%	2027
วิทยุ	44.6	14.2	10.7	5.8	24.8	100.0%	2027
โทรทัศน์	74.5	11.2	7.5	2.3	4.4	100.0%	2027
วิดีโอ	2.2	1.6	6.9	9.0	80.3	100.0%	2027
ภาพยนตร์	0.0	0.1	2.5	14.7	82.7	100.0%	2027
หญิง							
หนังสือพิมพ์	7.2	4.6	11.9	11.9	64.5	100.0%	2063
นิตยสาร	1.5	1.9	12.0	11.2	73.4	100.0%	2063
หนังสือการ์ตูน	2.9	4.3	11.1	10.2	71.5	100.0%	2063
วิทยุ	31.4	13.7	11.3	4.4	39.1	100.0%	2063
โทรทัศน์	72.5	12.5	7.7	1.1	6.2	100.0%	2063
วิดีโอ	1.6	1.7	4.5	7.2	85.0	100.0%	2063
ภาพยนตร์	0.0	0.1	0.5	6.6	92.8	100.0%	2063

ตารางที่ ผ 3.12 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย
ความถี่ในการรับข่าวสาร และชนิดของสื่อ

เขตที่อยู่อาศัย/ ชนิดของสื่อ	การรับข่าวสาร					รวม	จำนวน
	ทุกวัน	เกือบ	1-2 ครั้ง	1-2 ครั้ง	ไม่เคย		
	ทุกวัน	เกือบ	1-2 ครั้ง	1-2 ครั้ง	ไม่เคย		
		ทุกวัน	ต่อสัปดาห์	ต่อเดือน			
กรุงเทพมหานคร							
หนังสือพิมพ์	33.1	17.4	20.2	11.1	18.1	100.0%	441
นิตยสาร	2.8	5.2	22.8	19.3	49.9	100.0%	441
หนังสือการ์ตูน	6.2	9.6	17.0	12.1	55.2	100.0%	441
วิทยุ	57.7	12.6	9.2	4.4	16.1	100.0%	441
โทรทัศน์	82.8	8.6	5.1	1.3	2.1	100.0%	441
วีดีโอ	4.7	3.6	14.2	19.1	58.4	100.0%	441
ภาพยนตร์	-	0.2	1.9	18.5	79.4	100.0%	441
เมือง							
หนังสือพิมพ์	26.7	16.8	19.2	10.9	26.4	100.0%	325
นิตยสาร	4.3	5.3	21.1	17.8	51.5	100.0%	325
หนังสือการ์ตูน	6.2	5.7	15.0	12.7	60.5	100.0%	325
วิทยุ	48.3	12.9	10.0	4.7	24.1	100.0%	325
โทรทัศน์	80.7	7.5	5.8	2.5	3.5	100.0%	325
วีดีโอ	5.2	3.2	11.5	14.3	65.8	100.0%	325
ภาพยนตร์	0.3	0.2	3.1	15.4	81.0	100.0%	325
ชนบท							
หนังสือพิมพ์	5.1	5.6	13.3	13.3	62.7	100%	3324
นิตยสาร	1.0	1.6	9.2	11.9	76.3	100%	3324
หนังสือการ์ตูน	2.1	5.1	11.6	10.2	70.9	100%	3324
วิทยุ	34.3	14.2	11.3	5.2	34.9	100%	3324
โทรทัศน์	71.5	12.7	8.1	1.7	6.0	100%	3324
วีดีโอ	1.2	1.2	4.0	6.1	87.5	100%	3324
ภาพยนตร์	-	0.1	1.3	9.1	89.6	100%	3324

ตารางที่ ผ 3.13 การกระจายร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ จำแนกตามภาค ความถี่ใน การรับรู้ข่าวสารและชนิดของสื่อ

ภาค / ชนิดของสื่อ	การรับรู้ข่าวสาร					รวม	จำนวน
	ทุกวัน	เกือบ	1-2 ครั้ง	1-2 ครั้ง	ไม่เคย		
		ทุกวัน	ต่อสัปดาห์	ต่อเดือน			
กลาง							
หนังสือพิมพ์	14.6	10.3	18.3	15.3	41.6	100.0%	905
นิตยสาร	1.4	1.5	14.8	17.9	64.5	100.0%	905
หนังสือการ์ตูน	2.6	6.2	13.4	15.3	62.5	100.0%	905
วิทยุ	34.9	16.8	11.9	7.3	29.1	100.0%	905
โทรทัศน์	72.6	12.5	8.2	1.8	4.9	100.0%	905
วิดีโอ	3.3	2.5	9.6	11.6	72.9	100.0%	905
ภาพยนตร์	0.0	-	2.4	12.1	85.5	100.0%	905
เหนือ							
หนังสือพิมพ์	4.9	5.6	12.6	15.9	61.0	100%	794
นิตยสาร	1.2	2.5	10.3	15.5	70.6	100%	794
หนังสือการ์ตูน	3.4	6.5	13.9	9.9	66.3	100%	794
วิทยุ	41.4	13.5	14.2	2.4	28.4	100%	794
โทรทัศน์	80.3	9.4	5.0	2.1	3.1	100%	794
วิดีโอ	1.7	1.5	6.7	8.6	81.4	100%	794
ภาพยนตร์	0.0	0.4	1.4	6.7	91.5	100%	794
ตะวันออกเฉียงเหนือ							
หนังสือพิมพ์	2.1	3.8	12.5	10.5	71.3	100%	1428
นิตยสาร	0.3	1.6	7.7	7.1	83.3	100%	1428
หนังสือการ์ตูน	1.7	3.8	10.4	6.5	77.6	100%	1428
วิทยุ	28.3	13.6	9.7	6.1	42.3	100%	1428
โทรทัศน์	64.1	15.5	10.1	1.9	8.5	100%	1428
วิดีโอ	0.4	0.8	1.1	3.3	94.5	100%	1428
ภาพยนตร์	0.0	-	1.1	10.2	88.	100%	1428
ใต้							
หนังสือพิมพ์	10.4	9.4	11.5	12.5	56.2	100%	522
นิตยสาร	4.0	2.9	9.4	13.0	70.7	100%	522
หนังสือการ์ตูน	3.1	5.0	10.7	13.6	67.4	100%	522
วิทยุ	47.6	11.7	9.6	3.2	28.0	100%	522
โทรทัศน์	82.4	7.3	5.7	1.0	3.7	100%	522
วิดีโอ	1.3	1.0	3.0	5.3	89.4	100%	522
ภาพยนตร์	0.0	-	0.5	8.3	91.2	100%	522

* ข้อมูลของกรุงเทพมหานคร อยู่ตารางที่ ผ 3.12

ตารางที่ ๘ 4.11 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ
ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยเอดส์

เพศ/พฤติกรรม	ติดต่อดี	ไม่ติดต่อดี	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	รวม	จำนวน
ชาย						
ถูกเนื้อต้องตัว	11.9	80.1	2.0	6.0	100.0%	2007
ใช้ภาชนะร่วมกัน	14.5	75.7	3.8	6.0	100.0%	2007
ใช้ส้วมสาธารณะ	16.6	73.0	4.3	6.1	100.0%	2007
ยุ้ง หรือแมลงกัด	35.5	49.7	9.3	5.5	100.0%	2007
เปื้อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	18.1	70.9	5.7	5.2	100.0%	2007
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	20.4	69.8	5.0	4.8	100.0%	2007
หญิง						
ถูกเนื้อต้องตัว	17.2	68.6	3.0	11.2	100.0%	2030
ใช้ภาชนะร่วมกัน	19.9	63.3	6.5	10.3	100.0%	2030
ใช้ส้วมสาธารณะ	26.5	54.8	9.3	9.3	100.0%	2030
ยุ้ง หรือแมลงกัด	49.1	31.3	12.1	7.4	100.0%	2030
เปื้อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	27.3	54.0	8.6	10.1	100.0%	2030
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	25.3	59.5	7.7	7.5	100.0%	2030

ตารางที่ ผ 4.12 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเขต
ที่อยู่อาศัย ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ
ผู้เป็นเอดส์

เขตที่อยู่อาศัย/พฤติกรรม	ติดต่อได้	ไม่ติดต่อ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	รวม	จำนวน
กรุงเทพมหานคร						
ถูกเนื้อต้องตัว	3.2	90.5	2.0	4.3	100.%	441
ใช้ภาชนะร่วมกัน	6.5	82.4	6.2	4.9	100.%	441
ใช้ส้วมสาธารณะ	11.8	73.0	10.6	4.6	100.%	441
ยุง หรือแมลงกัด	26.0	54.9	14.8	4.3	100.%	441
เป็อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	10.9	76.8	8.0	4.3	100.%	441
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	9.0	79.4	8.0	3.5	100.%	441
เมือง						
ถูกเนื้อต้องตัว	4.1	90.0	1.9	4.0	100.%	323
ใช้ภาชนะร่วมกัน	8.8	80.9	5.7	4.7	100.%	323
ใช้ส้วมสาธารณะ	10.7	77.6	7.5	4.2	100.%	323
ยุง หรือแมลงกัด	26.4	55.7	13.3	4.6	100.%	323
เป็อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	10.9	77.4	7.3	4.4	100.%	323
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	9.9	80.3	5.8	4.0	100.%	323
ชนบท						
ถูกเนื้อต้องตัว	17.1	70.6	2.6	9.7	100.%	3274
ใช้ภาชนะร่วมกัน	19.5	66.6	5.0	8.9	100.%	3274
ใช้ส้วมสาธารณะ	24.0	61.3	6.2	8.5	100.%	3274
ยุง หรือแมลงกัด	46.1	37.0	9.9	7.0	100.%	3274
เป็อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	25.5	59.0	7.1	8.4	100.%	3274
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	26.0	61.1	6.2	6.8	100.%	3274

ตารางที่ ๘ 4.13 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามภาค
ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยเอดส์

ภาค / พฤติกรรม	ติดต่อได้	ไม่ติดต่อ	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	รวม	จำนวน
กลาง						
ถูกเนื้อต้องตัว	8.6	77.7	3.1	10.6	100.0%	895
ใช้ภาชนะร่วมกัน	14.5	69.6	6.7	9.2	100.0%	895
ใช้ถ้วยสารณะ	14.6	68.4	8.3	8.7	100.0%	895
ยุง หรือแมลงกัด	34.4	42.7	15.1	7.8	100.0%	895
เปื้อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	16.9	65.6	8.9	8.6	100.0%	895
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	17.3	66.5	8.7	7.6	100.0%	895
เหนือ						
ถูกเนื้อต้องตัว	10.1	81.6	1.2	7.1	100.0%	787
ใช้ภาชนะร่วมกัน	14.0	75.5	2.9	7.6	100.0%	787
ใช้ถ้วยสารณะ	19.9	67.6	6.3	6.2	100.0%	787
ยุง หรือแมลงกัด	46.5	39.0	8.2	6.4	100.0%	787
เปื้อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	23.4	68.3	3.6	4.7	100.0%	787
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	24.0	65.0	4.6	6.4	100.0%	787
ตะวันออกเฉียงเหนือ						
ถูกเนื้อต้องตัว	26.1	59.5	3.1	11.3	100.0%	1401
ใช้ภาชนะร่วมกัน	24.7	59.5	5.5	10.3	100.0%	1401
ใช้ถ้วยสารณะ	31.8	52.0	6.1	10.1	100.0%	1401
ยุง หรือแมลงกัด	49.8	33.9	9.2	7.1	100.0%	1401
เปื้อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	27.9	52.7	8.4	10.9	100.0%	1401
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	31.4	55.5	6.4	6.7	100.0%	1401
ใต้						
ถูกเนื้อต้องตัว	10.0	83.6	2.4	4.0	100.0%	514
ใช้ภาชนะร่วมกัน	15.9	75.9	4.2	4.1	100.0%	514
ใช้ถ้วยสารณะ	17.0	74.8	3.7	4.6	100.0%	514
ยุง หรือแมลงกัด	43.6	44.2	7.6	4.5	100.0%	514
เปื้อนเลือดโดยไม่มีบาดแผล	27.9	62.1	5.6	4.4	100.0%	514
ใช้เสื้อผ้าร่วมกัน	19.4	72.9	3.4	4.3	100.0%	514

* ข้อมูลของกรุงเทพมหานคร อยู่ตารางที่ ๘ 4.12

ตารางที่ ผ 4.21 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาการ และการรักษาโรคเอดส์

เพศ/ความรู้เรื่องโรคเอดส์	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	รวม	จำนวน
ชาย						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น-						
ต้องแสดงอาการ *	38.9	31.5	29.6	-	100.%	2007
-โรคเอดส์รักษาให้						
หายขาดได้	7.8	81.3	4.8	6.1	100.%	2007
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน-						
ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	22.3	66.2	3.6	7.9	100.%	2007
หญิง						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น-						
ต้องแสดงอาการ *	36.5	31.2	32.3	-	100.%	2030
-โรคเอดส์รักษาให้						
หายขาดได้	6.8	78.1	5.8	9.3	100.%	2030
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน-						
ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	24.9	54.0	6.5	14.6	100.%	2030

* รวมไม่ทราบ

ตารางที่ ผ 4.22 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเขต
ที่อยู่อาศัย ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาการ และการรักษาโรคเอดส์

เขตที่อยู่อาศัย/ ความรู้เรื่องโรคเอดส์	รวม จำนวน					
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ		
กรุงเทพมหานคร						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น-						
ต้องแสดงอาการ*	50.8	28.2	21.0	-	100.%	441
-โรคเอดส์รักษาให้						
หายขาดได้	6.8	82.2	4.9	6.2	100.%	441
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน-						
ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	22.2	65.0	5.4	7.4	100.%	441
เมือง						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น-						
ต้องแสดงอาการ*	48.9	30.7	20.3	-	100.%	323
-โรคเอดส์รักษาให้						
หายขาดได้	6.5	82.7	5.1	5.7	100.%	323
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน-						
ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	20.4	67.0	5.9	6.8	100.%	323
ชนบท						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น-						
ต้องแสดงอาการ*	34.8	31.8	33.4	-	100.%	3274
-โรคเอดส์รักษาให้						
หายขาดได้	7.5	79.1	5.4	8.1	100.%	3274
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน-						
ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	24.1	58.7	5.0	12.2	100.%	3274

ตารางที่ ผ 4.23 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตาม
ภาค ความรู้เรื่องโรคเอดส์ อาการและการรักษาโรคเอดส์

ภาค/ความรู้เรื่องโรคเอดส์	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	รวม	จำนวน
กลาง						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น- ต้องแสดงอาการ*	27.0	33.5	39.5	-	100.%	895
-โรคเอดส์รักษาให้ หายขาดได้	10.9	70.7	9.6	8.8	100.%	895
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน- ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	25.7	57.3	5.5	11.5	100.%	895
เหนือ						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น- ต้องแสดงอาการ *	18.6	59.2	22.2	-	100.%	787
-โรคเอดส์รักษาให้ หายขาดได้	7.8	83.2	3.3	5.7	100.%	787
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน- ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	28.3	60.8	3.4	7.4	100.%	787
ตะวันออกเฉียงเหนือ						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น- ต้องแสดงอาการ*	42.6	19.8	37.6	-	100.%	1401
-โรคเอดส์รักษาให้ หายขาดได้	5.2	79.7	4.8	10.2	100.%	1401
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน- ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	21.3	56.5	6.9	15.3	100.%	1401
ใต้						
-คนที่เป็นเอดส์ไม่จำเป็น- ต้องแสดงอาการ*	61.0	19.1	20.0	-	100.%	514
-โรคเอดส์รักษาให้ หายขาดได้	6.7	87.7	2.4	3.2	100.%	514
-ปัจจุบันมียารักษา หรือวัคซีน- ป้องกันโรคเอดส์แล้ว	20.2	69.0	1.6	9.3	100.%	514

* ข้อมูลของกรุงเทพมหานคร อยู่ตารางที่ ผ 4.22

ตารางที่ ผ 4.31 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความกลัวติดโรคเอดส์ และความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์

เพศ / ความกลัว	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	น้อยมาก	ปานกลาง	สูง	ไม่ทราบ
ชาย					
ไม่กลัวเลย	21.1	17.4	6.0	7.0	6.8
กลัวบ้างเล็กน้อย	10.2	11.1	10.5	6.2	20.0
ปานกลาง	11.6	14.4	24.0	21.3	6.3
มาก	57.0	57.1	59.5	65.5	66.9
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	1442	269	173	50	72
หญิง					
ไม่กลัวเลย	25.2	8.0	11.1	2.0	9.9
กลัวบ้างเล็กน้อย	11.7	19.7	13.8	2.6	14.4
ปานกลาง	11.5	12.5	21.1	5.9	11.6
มาก	51.6	59.8	54.0	89.5	64.1
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	1353	281	186	96	114

ตารางที่ ผ 4.32 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความกลัวติดโรคเอดส์ และความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์

เขตที่อยู่อาศัย / ความกลัว	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	น้อยมาก	ปานกลาง	สูง	ไม่ทราบ
กรุงเทพมหานคร					
ไม่กลัวเลย	37.1	18.5	14.8	4.6	22.9
กลัวบ้างเล็กน้อย	14.0	20.0	19.3	14.7	4.9
ปานกลาง	14.8	16.9	24.0	4.6	26.8
มาก	34.1	44.6	41.9	76.1	45.4
รวม	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%
จำนวน	316	56	46	12	11
เมือง					
ไม่กลัวเลย	35.4	17.1	19.7	10.8	24.6
กลัวบ้างเล็กน้อย	13.5	17.4	11.7	6.9	3.7
ปานกลาง	10.9	14.2	22.5	8.0	11.7
มาก	40.2	51.3	46.0	74.4	60.0
รวม	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%
จำนวน	223	46	31	13	9
ชนบท					
ไม่กลัวเลย	19.9	11.4	6.4	2.9	6.9
กลัวบ้างเล็กน้อย	10.3	14.7	11.1	2.4	18.0
ปานกลาง	11.2	12.9	22.3	12.1	8.3
มาก	58.6	61.0	60.2	82.6	66.8
รวม	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%
จำนวน	2256	447	283	121	166

ตารางที่ ผ 4.33 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ ความกลัวติดโรคเอดส์ และความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์

ภาค / ความกลัว	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	น้อยมาก	ปานกลาง	สูง	ไม่ทราบ
กลาง					
ไม่กลัวเลย	35.8	15.2	12.3	15.2	17.4
กลัวบ้างเล็กน้อย	13.4	17.8	15.2	1.0	15.4
ปานกลาง	19.7	22.3	26.9	7.1	16.5
มาก	31.1	44.6	45.5	76.8	50.7
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	576	131	102	29	57
เหนือ					
ไม่กลัวเลย	15.9	8.4	6.5	0.7	13.7
กลัวบ้างเล็กน้อย	15.4	18.2	11.9	5.0	35.4
ปานกลาง	11.5	10.2	22.5	26.6	2.3
มาก	57.2	63.3	59.1	67.7	48.7
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	517	115	95	39	21
ตะวันออกเฉียงเหนือ					
ไม่กลัวเลย	14.8	10.5	4.1	0.8	0.7
กลัวบ้างเล็กน้อย	5.5	10.5	7.4	1.4	13.6
ปานกลาง	9.0	9.6	17.8	9.6	3.4
มาก	70.7	69.4	70.7	88.2	82.3
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	1000	188	94	31	88
ใต้					
ไม่กลัวเลย	23.8	16.0	7.2	-	3.3
กลัวบ้างเล็กน้อย	12.9	16.5	5.8	3.3	22.9
ปานกลาง	3.4	9.0	19.2	1.0	19.6
มาก	59.6	58.5	67.7	95.7	54.2
ไม่ทราบ	0.3	-	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	387	59	23	35	10

• ข้อมูลของกรุงเทพมหานคร อยู่ตารางที่ ผ 4.32

ตารางที่ ผ 5.11 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ สื่อที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ และลำดับที่ของการได้รับสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์

เพศ/ แหล่งข้อมูล	ลำดับที่					รวม	จำนวน
	1	2	3	4-11	ไม่เอ่ยถึง		
ชาย							
วิทยุ	19.3	27.3	12.4	2.7	38.3	100.0%	2007
โทรทัศน์	57.9	27.6	6.0	1.7	6.8	100.0%	2006
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	8.6	12.5	17.6	3.6	57.7	100.0%	2006
ป้ายโฆษณา	0.6	1.7	2.6	7.4	87.8	100.0%	2007
โปสเตอร์	0.5	1.2	2.1	6.4	89.7	100.0%	2007
คนในครอบครัว/ญาติ	0.1	0.1	0.4	0.9	98.5	100.0%	2007
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	4.7	6.5	8.0	8.2	72.7	100.0%	2007
แพทย์	0.7	1.0	1.1	2.2	95.0	100.0%	2007
พยาบาล/บุคลากรสาธารณสุข	3.8	3.8	3.6	6.2	82.5	100.0%	2007
นายจ้าง	0.0	0.0	-	0.4	99.6	100.0%	2007
หญิง							
วิทยุ	11.5	20.9	8.2	2.7	56.7	100.0%	2030
โทรทัศน์	66.1	18.6	3.9	0.9	10.6	100.0%	2030
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	4.5	12.2	11.3	1.6	70.4	100.0%	2030
ป้ายโฆษณา	0.5	0.9	2.5	4.5	91.7	100.0%	2030
โปสเตอร์	0.9	1.0	1.0	3.6	93.7	100.0%	2030
คนในครอบครัว/ญาติ	0.2	0.3	0.2	0.7	98.5	100.0%	2030
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	7.2	9.5	6.7	5.1	71.6	100.0%	2030
แพทย์	1.2	0.7	1.2	1.6	95.4	100.0%	2030
พยาบาล/บุคลากร							
สาธารณสุข	5.4	3.8	3.1	3.1	84.6	100.0%	2030
นายจ้าง	0.2	0.2	0.0	0.1	99.5	100.0%	2030

ตารางที่ ผ 5.12 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตาม
เขตที่อยู่อาศัย สื่อที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ และลำดับที่ของ
การได้รับสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์

เขตที่อยู่อาศัย/ แหล่งข้อมูล	ลำดับที่					รวม	จำนวน
	1	2	3	4-11	ไม่เอ่ยถึง		
กรุงเทพมหานคร							
วิทยุ	16.5	25.9	15.6	2.2	39.8	100.0%	441
โทรทัศน์	63.8	26.8	5.3	0.9	3.2	100.0%	441
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	11.3	21.8	24.2	4.5	38.3	100.0%	441
ป้ายโฆษณา	0.6	1.5	3.6	10.4	83.9	100.0%	441
โปสเตอร์	0.7	1.7	2.2	7.5	87.9	100.0%	441
คนในครอบครัว/ญาติ	0.1	1.2	0.2	1.6	96.8	100.0%	441
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	1.5	4.1	5.9	10.0	78.5	100.0%	441
แพทย์	0.5	0.6	0.7	3.1	95.2	100.0%	441
พยาบาล/บุคลากรสาธารณสุข	1.6	0.9	1.3	3.0	93.2	100.0%	441
นายจ้าง	-	0.1	0.1	0.4	99.4	100.0%	441
เมือง							
วิทยุ	18.2	23.7	12.5	4.0	41.6	100.0%	323
โทรทัศน์	52.7	29.9	7.9	2.2	7.3	100.0%	322
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	13.8	19.0	22.0	4.0	41.2	100.0%	322
ป้ายโฆษณา	1.3	2.2	5.3	12.0	79.2	100.0%	323
โปสเตอร์	0.5	0.8	2.5	11.6	84.5	100.0%	323
คนในครอบครัว/ญาติ	0.1	0.3	0.3	1.8	97.6	100.0%	323
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	4.1	5.4	6.3	10.3	74.0	100.0%	323
แพทย์	0.5	0.4	1.5	3.5	94.0	100.0%	323
พยาบาล/บุคลากรสาธารณสุข	4.1	3.5	3.0	6.5	82.9	100.0%	323
นายจ้าง	-	0.1	-	0.5	99.5	100.0%	323
ชนบท							
วิทยุ	15.0	23.8	9.4	2.6	49.2	100.0%	3274
โทรทัศน์	62.7	21.9	4.6	1.2	9.6	100.0%	3274
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	5.2	10.5	12.3	2.2	69.9	100.0%	3274
ป้ายโฆษณา	0.4	1.1	2.1	4.7	91.6	100.0%	3274
โปสเตอร์	0.7	1.1	1.4	4.0	92.9	100.0%	3274
คนในครอบครัว/ญาติ	0.1	0.1	0.3	0.6	98.9	100.0%	3274
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	6.7	8.8	7.6	5.8	71.1	100.0%	3274
แพทย์	1.0	0.9	1.1	1.6	95.3	100.0%	3274
พยาบาล/บุคลากรสาธารณสุข	5.0	4.3	3.7	4.7	82.4	100.0%	3274
นายจ้าง	0.2	0.1	-	0.2	99.6	100.0%	3274

ตารางที่ ผ 5.13 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามภาค
 สื่อกที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ และลำดับที่ของการได้รับสื่อที่ให้
 ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์

ภาค/ แหล่งข้อมูล	ลำดับที่					รวม	จำนวน
	1	2	3	4-11	ไม่เคยมถึง		
กลาง							
วิทยุ	14.6	22.7	9.4	1.9	51.3	100.0%	895
โทรทัศน์	61.3	24.0	4.5	1.4	8.7	100.0%	895
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	10.8	15.9	17.2	2.2	53.9	100.0%	895
ป้ายโฆษณา	0.9	1.0	3.0	8.1	86.9	100.0%	895
โปสเตอร์	0.2	0.4	2.2	7.2	90.0	100.0%	895
คนในครอบครัว/ญาติ	0.4	0.2	0.0	1.5	97.9	100.0%	895
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	5.1	6.9	6.5	6.7	74.7	100.0%	895
แพทย์	1.3	0.6	1.0	2.2	94.9	100.0%	895
พยาบาล/บุคลากรสาธารณสุข	1.8	3.0	2.8	5.8	86.6	100.0%	895
นายจ้าง	0.2	-	-	0.0	99.8	100.0%	895
เหนือ							
วิทยุ	14.8	25.3	9.4	1.9	48.6	100.0%	787
โทรทัศน์	57.7	22.1	5.4	1.3	13.6	100.0%	787
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	5.7	8.0	12.8	2.5	71.0	100.0%	787
ป้ายโฆษณา	0.7	1.4	2.2	3.5	92.2	100.0%	787
โปสเตอร์	2.1	1.9	1.3	3.5	91.1	100.0%	787
คนในครอบครัว/ญาติ	0.0	0.2	0.5	0.7	98.5	100.0%	787
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	8.2	9.4	10.9	5.5	66.0	100.0%	787
แพทย์	0.7	0.8	1.4	1.9	95.3	100.0%	787
พยาบาล/บุคลากรสาธารณสุข	7.0	3.9	4.1	4.6	80.4	100.0%	787
นายจ้าง	-	-	-	0.0	100.0	100.0%	787
ตะวันออกเฉียงเหนือ							
วิทยุ	18.2	24.1	10.7	4.1	43.0	100.0%	1401
โทรทัศน์	62.0	24.0	4.8	1.5	7.7	100.0%	1401
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	3.5	8.3	11.0	2.5	74.8	100.0%	1401
ป้ายโฆษณา	0.2	1.4	1.5	5.1	91.7	100.0%	1401
โปสเตอร์	0.2	0.5	0.6	4.1	94.6	100.0%	1401
คนในครอบครัว/ญาติ	-	0.0	0.2	0.3	99.5	100.0%	1401
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	7.1	9.1	7.1	6.3	70.4	100.0%	1401
แพทย์	1.1	0.7	1.4	1.7	95.2	100.0%	1401
พยาบาล/บุคลากรสาธารณสุข	5.2	4.5	3.4	4.4	82.5	100.0%	1401
นายจ้าง	0.2	0.2	-	0.5	99.1	100.0%	1401

ตารางที่ ผ 5.13 (ต่อ) การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามภาค สื่อที่ให้ข้อมูล เกี่ยวกับโรคเอดส์และลำดับที่ของการได้รับสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์

ภาค/ แหล่งข้อมูล	ลำดับที่					รวม	จำนวน
	1	2	3	4-11	ไม่เอ่ยถึง		
ใต้							
วิทยุ	9.0	22.7	7.7	2.0	58.5	100.0%	514
โทรทัศน์	68.5	17.0	5.0	0.6	8.9	100.0%	514
หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	4.5	16.1	12.9	1.9	64.6	100.0%	514
ป้ายโฆษณา	0.3	0.9	4.1	4.3	90.4	100.0%	514
โปสเตอร์	0.4	2.2	2.8	3.6	91.0	100.0%	514
คนในครอบครัว/ญาติ	0.2	0.0	0.4	0.8	98.6	100.0%	514
เพื่อน/เพื่อนบ้าน	4.7	8.0	5.3	6.0	76.0	100.0%	514
แพทย์	0.8	1.8	0.7	1.1	95.6	100.0%	514
พยาบาล/บุคลากร							
สาธารณสุข	6.7	5.6	4.9	4.7	78.0	100.0%	514
นายจ้าง	0.2	-	-	0.0	99.8	100.0%	514

* ข้อมูลของกรุงเทพมหานคร อยู่ตารางที่ ผ 5.12

ตารางที่ ผ 5.2 ร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศเขตที่อยู่อาศัย
ภาค ชนิดของสื่อ และการถามนำ

ลักษณะ/สื่อ	ถามนำ	ไม่ถามนำ	ความแตกต่าง
เพศ			
ชาย			
วิทยุ	76.5	61.7	14.8
โทรทัศน์	96.3	93.2	3.1
หญิง			
วิทยุ	59.5	43.3	16.2
โทรทัศน์	93.5	89.4	4.1
เขตที่อยู่อาศัย			
กรุงเทพมหานคร			
วิทยุ	76.1	60.2	15.9
โทรทัศน์	98.4	96.8	1.6
เมือง			
วิทยุ	73.7	58.4	15.3
โทรทัศน์	97.2	92.7	4.5
ชนบท			
วิทยุ	66.3	50.8	15.5
โทรทัศน์	94.2	90.4	3.8
ภาค			
กลาง			
วิทยุ	69.2	48.7	20.5
โทรทัศน์	94.9	91.3	3.6
เหนือ			
วิทยุ	79.1	51.4	27.7
โทรทัศน์	96.5	86.4	10.1
ตะวันออกเฉียงเหนือ			
วิทยุ	58.6	57.0	1.6
โทรทัศน์	92.3	92.3	0.0
ใต้			
วิทยุ	67.5	41.5	26.0
โทรทัศน์	96.3	91.1	5.2

ตารางที่ ผ 5.3 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ
เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้ยินจากวิทยุ

เรื่องที่ได้ยิน	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
อย่าล้าส่อนทางเพศ	16.5	17.6	13.2	18.3	11.7	14.1	17.5	22.3	13.9	17.0
ใช้ถุงยางทุกครั้ง										
ที่มีเพศสัมพันธ์	12.4	8.9	10.7	10.8	11.3	10.9	5.5	12.3	16.5	10.9
ไม่เที่ยว ไม่มั่วเซิม										
ไม่มั่วเพศ	12.1	8.8	12.4	10.7	8.7	12.8	11.2	9.7	9.8	10.6
เอดส์เป็นแล้วตาย										
ไม่มีทางรักษา	9.3	5.4	7.7	7.5	7.7	5.3	10.6	6.8	7.8	7.6
วิธีป้องกันโรคเอดส์	4.5	4.6	5.3	4.4	5.2	3.7	6.2	3.8	4.1	4.5
เอดส์ติดต่อทาง										
เพศสัมพันธ์	3.4	3.4	4.0	3.0	5.8	4.2	2.6	2.9	2.1	3.4
เอดส์ป้องกันได้										
แต่รักษาไม่หาย	2.8	2.4	3.1	2.8	1.2	2.7	3.0	3.1	1.9	2.6
อย่าใช้เข็มฉีดยา										
ร่วมกัน	2.1	3.0	2.1	2.6	2.0	3.0	1.3	2.6	3.7	2.5
การต่อต้าน										
โรคเอดส์	2.4	1.3	2.6	1.9	1.8	1.6	2.1	2.1	1.8	1.9
การแพร่ระบาด										
ของโรคเอดส์	1.6	2.0	1.0	1.8	2.1	0.4	3.8	1.1	1.8	1.8
อาการของคน										
เป็นเอดส์	0.6	1.0	0.8	0.8	0.7	0.0	1.2	1.1	0.4	0.8
ความรู้เรื่อง										
โรคเอดส์	0.5	1.0	1.5	0.6	1.3	0.3	0.9	0.5	1.2	0.7
เอดส์ติดต่อโดยการ										
ถ่ายเลือด	0.2	0.5	0.6	0.2	1.3	0.7	0.0	0.1	0.0	0.3
การอยู่ร่วมกับ										
คนเป็นเอดส์	0.5	0.3	0.5	0.3	1.3	0.7	0.1	0.4	-	0.4
จำไม่ได้	31.1	39.2	34.4	34.2	37.9	39.0	33.9	30.7	34.6	34.7
ไม่ตอบ	0.1	0.5	0.1	0.3	-	.6	-	0.4	0.3	0.3
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	1536	1209	238	2171	335	619	623	821	347	2745

ตารางที่ ผ 5.4 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ
เขตที่อยู่อาศัย ภาค และเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้ดูจากโทรทัศน์

เรื่องที่ได้ดู	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
ไม่สับสนทางเพศ										
ไม่มัวหมองจิตต	19.2	17.1	18.7	18.7	14.1	18.4	18.8	19.7	16.3	18.2
ใช้ถุงยางทุกครั้ง										
ที่มีเพศสัมพันธ์	5.6	8.3	6.4	6.7	9.4	6.0	5.0	6.5	10.5	6.9
อาการของคนที่เป็นเอดส์										
เป็นเอดส์	7.3	6.2	4.0	7.5	3.3	4.1	12.4	7.0	5.2	6.8
ถ้าไม่สับสนทางเพศ										
จะไม่ติดเอดส์	7.3	5.7	7.9	6.0	9.1	8.6	5.2	5.0	6.7	6.5
การป้องกัน										
โรคเอดส์	5.4	5.3	6.9	4.4	10.8	4.7	7.5	2.8	4.7	5.3
ไม่ใช่หมองจิตต										
ร่วมกัน	3.7	5.2	3.6	4.4	5.7	5.1	3.9	3.4	6.0	4.5
โรคเอดส์เป็นแล้วตาย										
ไม่มีทางรักษา	4.2	3.1	3.3	3.7	3.9	2.2	4.6	3.4	5.5	3.7
ไม่รังเกียจผู้ป่วย										
โรคเอดส์	3.0	3.7	4.1	2.9	5.6	4.7	2.3	2.3	3.5	3.3
ใช้ถุงยางเมื่อเที่ยว										
ไม่ใช่จะติดเอดส์	3.7	2.6	7.4	2.7	3.7	5.0	1.5	3.0	2.8	3.2
รักครอบครัว										
ไม่สับสนทางเพศ	3.1	2.4	3.9	2.2	5.2	4.1	1.8	1.6	2.4	2.7
โฆษณาโรคเอดส์ ถูป้าย										
ต่อต้านเอดส์	2.2	2.2	2.8	1.9	3.4	0.2	5.4	1.4	1.6	2.2
การติดต่อของ										
โรคเอดส์	1.8	1.4	1.4	1.4	3.2	1.3	2.4	0.5	2.0	1.6
เอดส์เป็นโรคร้ายแรง										
แต่ป้องกันได้	0.9	1.1	0.7	1.1	0.7	0.9	2.3	0.7	0.2	1.0
ใช้ถุงยางอนามัย	0.7	(0.4)	0.4	(0.6)	0.4	1.5	-	0.4	0.3	0.6
รายงานสถานการณ์										
โรคเอดส์	-	(0.1)	(0.1)	(0.1)	-	-	0.0	-	0.4	(0.1)
จำไม่ได้	31.9	34.6	28.2	35.4	21.5	32.6	27.0	41.8	31.9	33.3
ไม่ตอบ	(0.0)	(0.5)	(0.2)	(0.3)	-	(0.5)	-	(0.4)	-	(0.3)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	1932	1898	314	3083	434	849	759	1249	495	3830

ตารางที่ ผ 5.5 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และสื่ออื่น ๆ ที่เคยได้ยินข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์

สื่อ	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
บุคคล	19.8	28.8	15.0	26.1	16.5	14.1	28.5	34.0	20.2	23.6
หนังสือพิมพ์	15.4	10.4	12.7	12.7	17.0	10.3	11.2	17.3	10.3	13.3
ป้ายโฆษณา	6.2	6.6	10.0	6.0	6.0	13.5	4.1	1.2	7.5	6.4
โปสเตอร์/สติ๊กเกอร์	4.8	4.2	5.4	4.3	5.0	5.5	7.1	2.4	3.2	4.5
หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร/วารสาร	2.3	3.1	2.6	2.6	2.8	3.9	4.1	1.0	1.8	2.7
หน่วยราชการ/ที่ ทำงาน/โรงเรียน	1.0	1.1	2.4	0.8	0.8	1.0	1.1	1.1	0.8	1.0
การรณรงค์	0.6	0.8	1.1	0.7	0.4	1.1	0.6	0.6	0.4	0.7
แพทย์/พยาบาล/ เจ้าหน้าที่	3.1	5.3	2.5	4.7	1.8	3.8	4.2	4.3	6.0	4.1
โรงพยาบาล/คลินิก/ สถานอนามัย	7.3	8.2	4.6	9.0	3.0	3.7	11.4	10.4	8.8	7.7
แผ่นพับ เอกสาร	2.5	2.3	2.5	1.9	4.6	3.5	1.8	1.1	1.7	2.4
การอบรม	1.2	1.1	1.2	1.2	0.7	1.0	1.2	0.6	2.9	1.2
หลาย ๆ สื่อรวมกัน	33.3	26.6	39.5	27.2	41.2	37.0	22.6	21.4	36.5	30.5
เสียงตามสาย หอ- กระจายข่าว	2.2	1.2	0.5	2.3	-	0.6	1.9	4.5	-	1.8
อื่น ๆ	0.0	0.1	0.1	-	0.3	-	0.0	-	-	0.1
จำไม่ได้	0.1	0.1	-	0.2	-	0.3	0.3	-	-	0.1
ไม่ตอบ	0.2	-	-	0.2	-	0.6	-	-	-	0.1
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	1409	1016	258	1825	342	595	459	666	363	2425

ตารางที่ ผ 5.6 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย ภาค และความต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคเอดส์

ความต้องการ	เพศ		เขต		ภาค					รวม
	ชาย	หญิง	เมือง	ชนบท	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้	
อยากรู้เพิ่มเติม	80.0	74.0	73.0	78.9	65.5	73.1	74.1	83.7	79.5	77.0
ไม่อยากรู้เพิ่มเติม	20.0	26.0	27.0	21.1	34.5	26.9	25.9	16.3	20.5	23.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	2007	2030	323	3274	441	895	787	1401	514	4037

ตารางที่ ๘ 6.11 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมที่เปลี่ยน	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
กรุงเทพมหานคร					
-เลิกเที่ยวหาบริการหรือสำส่อน	42.7	(15.9)	(21.9)	(7.7)	40.8
-ระมัดระวังตัว (ไม่ให้ติดเอดส์)	29.0	(33.6)	39.5	(31.5)	(29.6)
-ห้าม หรือเตือนคู่สมรส	(6.2)	(7.7)	(14.0)	(32.9)	(18.4)
-ใช้ถุงยางเมื่อเที่ยว/มีเพศสัมพันธ์	(9.1)	(22.9)	(7.3)	(7.7)	(11.2)
-ฆ่าเชื้อมิดโคน	(7.8)	(10.0)	(11.3)	(20.3)	-
-ระวังเข็มฉีดยา	(5.3)	(10.0)	(6.0)	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	106	29	27	9	6
เมือง					
-เลิกเที่ยวหาบริการหรือสำส่อน	40.0	(25.4)	(31.7)	(20.4)	(38.8)
-ระมัดระวังตัว (ไม่ให้ติดเอดส์)	29.4	42.1	(30.9)	(37.2)	(37.4)
-ห้าม หรือเตือนคู่สมรส	(7.5)	(9.7)	(10.0)	(21.8)	(8.9)
-ใช้ถุงยางเมื่อเที่ยว/มีเพศสัมพันธ์	(6.7)	(9.9)	(8.7)	(3.9)	-
-ฆ่าเชื้อมิดโคน	13.4	(9.9)	(16.8)	(12.2)	(5.6)
-ระวังเข็มฉีดยา	(2.6)	(1.3)	(1.9)	(4.5)	-
-อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	(0.4)	(1.6)	-	-	(9.4)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	81	28	19	9	3
ชนบท					
-เลิกมั่วสุม	52.8	32.7	30.8	30.2	47.3
-ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	23.0	35.4	44.5	27.8	38.7
-ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	8.1	9.2	8.3	10.8	(3.7)
-ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	4.3	11.8	10.4	17.4	(10.3)
-ไม่ทำเล็บที่ร้าน	4.9	8.4	(3.8)	(1.2)	-
-ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	3.7	(2.5)	(0.6)	(8.4)	-
-อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	3.2	-	(1.6)	(2.1)	-
-ไม่ตอบเหตุผล	-	-	-	(2.1)	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	649	188	171	82	48

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ 6.12 การกระจายร้อยละ ของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมที่เปลี่ยน	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
ภาคกลาง					
-เลิกมั่วสุม	51.8	39.2	35.2	(34.9)	(68.0)
-ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	24.7	27.5	35.0	(19.5)	(17.1)
-ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	(2.6)	(4.8)	(9.5)	(2.7)	(12.8)
-ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	7.7	(14.3)	(11.7)	(7.8)	-
-ไม่ทำเล็บที่ร้าน	8.7	(13.7)	(5.7)	(2.7)	-
-ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	(1.9)	-	-	(17.0)	-
-อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	(2.4)	(0.6)	(2.8)	(7.8)	(2.1)
-ไม่ตอบเหตุผล	-	-	-	(7.8)	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	154	49	62	22	14
ภาคเหนือ					
-เลิกมั่วสุม	48.5	32.6	30.0	(31.6)	(41.3)
-ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	24.6	28.0	49.9	41.5	(11.6)
-ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	8.8	(18.6)	(7.8)	(2.5)	(5.7)
-ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	(1.1)	(5.3)	(7.1)	(17.5)	(41.3)
-ไม่ทำเล็บที่ร้าน	(3.5)	(9.9)	(4.9)	(1.3)	-
-ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	(4.1)	(5.6)	(0.2)	(5.6)	-
-อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	9.4	-	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	175	51	58	27	5

ตารางที่ ผ 6.12 (ต่อ) การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมที่เปลี่ยน	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
-เลิกมั่วสุม	59.6	32.9	30.5	(39.2)	41.1
-ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	24.6	47.0	50.7	(41.0)	49.0
-ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	8.2	(7.6)	(5.8)	(1.5)	-
-ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	(3.6)	(7.7)	(11.8)	(18.3)	(9.9)
-ไม่ทำเล็บที่ร้าน	(2.7)	(4.5)	(0.8)	-	-
-ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	(1.3)	(0.3)	(0.4)	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	250	82	54	16	30
ภาคใต้					
-เลิกมั่วสุม	40.6	(17.2)	(19.2)	(15.8)	(-)
-ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	19.9	35.3	(25.0)	(16.3)	(100.0)
-ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	12.5	(5.8)	(16.0)	(35.7)	-
-ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	6.7	(26.3)	(10.6)	(20.2)	-
-ไม่ทำเล็บที่ร้าน	11.0	(9.2)	(17.2)	(4.5)	-
-ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	8.7	(5.7)	(6.0)	(7.5)	-
-อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	(0.7)	(0.5)	(6.0)	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	150	34	16	26	2

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ 6.21 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
กรุงเทพมหานคร					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	30.3	46.8	50.9	50.0	21.2
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	21.6	23.9	(15.1)	(50.0)	(10.6)
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	39.9	27.3	(27.4)	-	(25.8)
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	(7.6)	2.0	(6.7)	-	31.8
ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.3)	-	-	-	(10.6)
ไม่ตอบเหตุผล	(0.3)	-	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	210	28	18	3	5
เมือง					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	36.8	43.5	42.7	53.4	45.7
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	22.1	22.9	20.1	(19.9)	(30.2)
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	35.8	31.1	35.8	22.2	17.5
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	4.6	0.8	1.4	4.5	2.7
ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.5)	1.7	-	-	(3.9)
ไม่ตอบเหตุผล	(0.2)	-	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	143	18	12	4	6
ชนบท					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	33.8	33.8	20.4	23.0	38.1
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	31.4	34.4	41.1	45.0	19.1
ไม่เที่ยว	27.0	23.5	27.4	20.0	27.5
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	5.0	8.0	10.3	9.5	5.6
ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	2.7	(0.4)	-	-	(7.3)
ไม่ตอบเหตุผล	(0.2)	-	(0.9)	(2.5)	(2.4)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	1607	260	112	39	119

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ 6.22 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
ภาคกลาง					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	43.8	41.2	35.1	41.2	56.1
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	21.8	29.3	33.0	-	14.9
ไม่เที่ยว	32.4	27.4	27.5	58.8	29.0
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	1.9	2.1	4.4	-	-
ไม่ตอบเหตุผล	(0.1)	-	-	-	-
รวม	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%
จำนวน	421	83	40	6	43
ภาคเหนือ					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	19.5	8.2	(27.6)	(30.9)	(3.0)
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	41.8	43.8	(20.7)	(18.7)	(34.5)
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	29.4	28.6	33.8	(28.1)	28.9
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	(8.8)	19.2	18.0	22.2	16.8
ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.4)	(0.2)	-	-	16.8
รวม	100.%	100.%	100.%	100.%	100.%
จำนวน	342	64	38	12	16

ตารางที่ ผ 6.22 (ต่อ) การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	ความเสี่ยง				
	ไม่เสี่ยงเลย	เสี่ยงน้อยมาก	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงสูง	ไม่ทราบ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	33.7	39.1	5.4	21.8	36.6
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	33.8	36.4	69.2	76.6	21.0
ไม่เที่ยว	24.6	21.7	25.4	(1.5)	26.6
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	2.0	2.7	-	-	-
ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	5.5	-	-	-	(10.7)
ไม่ตอบเหตุผล	(0.4)	-	-	-	(5.0)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	750	106	39	15	58
ภาคใต้					
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	38.7	60.2	(19.5)	(13.5)	(27.6)
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	20.0	9.4	2.5	48.0	4.3
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้อย่าง	26.9	9.6	17.4	13.5	15.0
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	13.9	16.1	46.1	13.5	53.1
ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.5)	4.7	-	-	-
ไม่ตอบเหตุผล	-	-	14.5	11.5	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	236	25	7	9	8

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ 6.31 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย และความกลัวติดโรคเอดส์

พฤติกรรมที่เปลี่ยน	ความกลัว			
	ไม่กลัวเลย	กลัวบ้างเล็กน้อย	กลัวปานกลาง	กลัวมาก
กรุงเทพมหานคร				
เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือสำส่อน	29.2	18.8	44.6	35.0
ระมัดระวังตัว (ไม่ให้ติดเอดส์)	22.0	35.2	29.7	34.6
ห้าม หรือเตือนคู่สมรส	1.6	12.8	9.8	11.3
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยวหรือมีเพศสัมพันธ์	25.0	13.4	7.2	6.5
ฆ่าเชื้อมีดโกน	12.3	14.8	(6.8)	7.2
ระวังเข็มฉีดยา	10.0	4.9	2.0	5.5
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	34	22	28	92
เมือง				
เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือสำส่อน	31.0	29.5	27.0	38.8
ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	33.7	38.2	40.9	29.4
ห้าม หรือเตือนคู่สมรส	5.6	10.2	7.2	10.8
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยวหรือมีเพศสัมพันธ์	10.1	(3.7)	5.1	7.7
ฆ่าเชื้อมีดโกน	16.0	16.7	17.0	10.1
ระวังเข็มฉีดยา	(2.5)	(1.8)	2.8	2.3
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	1.1	-	-	(0.9)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	26	15	21	79
ชนบท				
เลิกมั่วสุม	47.4	51.7	48.1	42.2
ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	13.8	26.2	31.1	30.7
ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	5.9	6.4	3.8	9.8
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	13.8	(2.6)	(8.9)	7.4
ไม่ทำเล็บที่ร้าน	(7.4)	(8.3)	(3.9)	4.4
ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	(9.4)	(3.2)	(1.4)	3.1
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	-	(1.7)	(2.7)	(2.4)
ไม่ตอบ	(2.4)	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	74	104	173	786

ตารางที่ ๘ 6.32 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค และความกลัวติดโรคเอดส์

พฤติกรรมที่เปลี่ยน	ความกลัว			
	ไม่กลัวเลย	กลัวบ้างเล็กน้อย	กลัวปานกลาง	กลัวมาก
ภาคกลาง				
เลิกมั่วสุม	36.6	54.0	39.8	48.7
ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	22.9	27.6	30.8	25.4
ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	2.3	(0.8)	8.5	5.0
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	16.8	4.6	8.4	8.8
ไม่ทำเล็บที่ร้าน	16.3	8.4	(9.4)	5.4
ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	-	-	(0.5)	4.1
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	(0.7)	4.6	2.7	2.6
ไม่ตอบ	4.4	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	39	38	65	158
ภาคเหนือ				
เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือสำส่อน	66.8	36.4	42.2	39.6
ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	7.1	32.5	42.2	29.7
ห้าม หรือเตือนคู่สมรส	10.3	10.5	2.8	11.1
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยวหรือมีเพศสัมพันธ์	1.4	(0.7)	3.2	6.1
ฆ่าเชื้อมีดโกน	(0.9)	(14.2)	(3.0)	3.9
ระวังเข็มฉีดยา	13.5	5.7	(3.0)	(3.0)
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	-	-	(3.6)	6.6
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	14	29	54	218

ตารางที่ ผ 6.32 (ต่อ) การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และเปลี่ยน
แปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค และความกลัวติดโรคเอดส์

พฤติกรรมที่เปลี่ยน	ความกลัว			
	ไม่กลัวเลย	กลัวบ้างเล็กน้อย	กลัวปานกลาง	กลัวมาก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
เลิกมั่วสุม	62.3	70.1	58.2	44.3
ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	7.1	26.7	24.8	38.8
ห้าม หรือเตือนคู่สมรสไม่ให้เที่ยว	1.0	1.7	1.2	8.9
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	14.2	-	15.5	4.7
ไม่ทำเล็บที่ร้าน	-	1.5	(0.3)	3.2
ระวังเกี่ยวกับเข็มฉีดยา	(15.4)	-	-	0.1
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	-	-	-	-
รวม	100.%	100.%	100.%	100.%
จำนวน	23	28	60	322
ภาคใต้				
เลิกเที่ยวหญิงบริการ หรือสำส่อน	20.5	31.1	35.6	33.9
ระมัดระวังตัว(ไม่ให้ติดเอดส์)	31.3	23.4	32.2	20.7
ห้าม หรือเตือนคู่สมรส	13.7	18.0	2.3	14.9
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อเที่ยวหรือมีเพศสัมพันธ์	11.9	(5.5)	-	13.2
ฆ่าเชื้อมีดโกน	13.2	14.1	16.1	9.0
ระวังเข็มฉีดยา	9.4	8.0	6.8	7.7
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	-	-	6.8	(0.7)
รวม	100.%	100.%	100.%	100.%
จำนวน	23	25	14	168

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ 6.41 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย ความกลัวติดโรคเอดส์ และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	ความกลัว			
	ไม่กลัวเลย	กลัวบ้างเล็กน้อย	กลัวปานกลาง	กลัวมาก
กรุงเทพมหานคร				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	34.6	29.0	42.0	29.8
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	22.0	29.8	12.6	21.0
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	38.0	36.3	31.2	39.3
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	(4.8)	(4.9)	14.3	8.2
ยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.6)	-	-	(0.7)
ไม่ตอบ	-	-	-	(0.9)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	103	44	43	73
เมือง				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	38.2	34.7	45.4	38.3
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	22.2	27.3	16.4	22.0
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	35.4	31.3	33.0	35.3
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	(3.4)	(6.7)	(4.3)	(3.2)
ยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.4)	-	(1.1)	(1.2)
ไม่ตอบ	(0.4)	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	71	28	19	64
ชนบท				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	38.9	26.0	41.5	30.9
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	29.6	32.9	23.9	34.0
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	25.6	30.0	28.0	25.7
คู่สมรส ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	5.2	8.5	6.7	5.2
ยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.7)	(2.6)	-	3.6
ไม่ตอบ	-	-	-	(0.7)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	459	257	228	1191

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ 6.42 การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ และไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความกลัวติดโรคเอดส์ และ เหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	ความกลัว			
	ไม่กลัวเลย	กลัวบ้างเล็กน้อย	กลัวปานกลาง	กลัวมาก
ภาคกลาง				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	45.1	31.3	46.8	46.2
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	20.1	25.0	26.9	22.4
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	32.1	41.6	22.7	31.2
คู่สมรส ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	2.6	2.0	3.5	0.2
ไม่ตอบ	(0.1)	-	-	-
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	214	87	116	177
ภาคเหนือ				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	25.2	17.8	29.5	13.9
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	35.1	37.6	20.9	45.7
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	31.0	28.0	35.9	28.4
คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	(8.5)	13.7	(13.7)	11.4
ยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.2)	(2.9)	-	(0.6)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	86	93	50	244

ตารางที่ ผ 6.42 (ต่อ) การกระจายร้อยละของผู้ที่เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์และไม่
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำแนกตามภาค ความกลัวติดโรคเอดส์
และเหตุผลที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

เหตุผล	ความกลัว			
	ไม่กลัวเลย	กลัวบ้างเล็กน้อย	กลัวปานกลาง	กลัวมาก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	36.5	26.0	46.9	31.7
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	42.4	42.3	21.8	34.7
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	16.8	27.2	30.6	24.7
คู่สมรส ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	2.3	-	(0.3)	2.1
ยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(2.0)	(4.6)	(0.3)	6.0
ไม่ตอบ	-	-	-	(0.9)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	150	66	71	681
ภาคใต้				
ไม่คิดว่าจะติด ไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง	41.2	39.7	(10.6)	40.0
อยู่บ้าน ไม่ไปไหน	18.6	(19.8)	(4.6)	20.3
ไม่เที่ยว เวลาเที่ยวใช้ถุงยาง	27.6	(14.6)	(39.5)	23.8
คู่สมรส ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง	12.5	23.4	(45.3)	13.8
ยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์	(0.2)	(2.5)	-	(0.8)
ไม่ตอบ	-	-	-	(1.3)
รวม	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
จำนวน	81	40	11	152

หมายเหตุ () ผู้ให้สัมภาษณ์น้อยกว่า 10 ราย

ภาคผนวก ข

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

แบบสอบถาม

โครงการสำรวจประสิทธิผลของการสื่อสาร เรื่องโรคเอดส์ต่อพฤติกรรมและค่านิยม

พ.ศ. 2536

(สัมภาษณ์เฉพาะผู้มีอายุระหว่าง 15-49 ปี)

เลขที่แบบสอบถาม

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ชื่อหมู่บ้าน.....
ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....
จังหวัด.....

บันทึกการเข้าสัมภาษณ์	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
วันที่ /เดือน/ปี		
ชื่อพนักงานสัมภาษณ์		
เวลาเริ่มการสัมภาษณ์		
เวลาสิ้นสุดการสัมภาษณ์		
รวมเวลาสัมภาษณ์		
ผลของการสัมภาษณ์*		
* 1 สัมภาษณ์เสร็จสมบูรณ์ * 2 ไม่อยู่บ้านขณะเข้าเยี่ยมบ้าน * 3 ไม่อยู่บ้านตลอดช่วงเวลาลงสนามที่นั้น * 4 เป็นบ้านร้าง หรือไม่ใช่บ้านที่อยู่อาศัย * 5 หาบ้านไม่พบ * 6 ปฏิเสธการสัมภาษณ์ * 7 อเลื่อนการสัมภาษณ์ * 8 เลิกสัมภาษณ์กลางคัน * 9 อื่น ๆ (ระบุ).....		

ชื่อผู้ควบคุมงานสนาม

ชื่อผู้ลงรหัสวัน เดือน ปี

ชื่อผู้ตรวจรหัสวัน เดือน ปี

ชื่อผู้บันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์วัน เดือน ปี

ชื่อผู้ตรวจข้อมูลลงคอมพิวเตอร์วัน เดือน ปี

จะขอถามข้อมูลเกี่ยวกับคนที่พักอาศัยอยู่ในบ้านนี้ประจำ (ปีหนึ่งไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) และคนที่มาค้างคืนเมื่อคืนนี้ (จดทุกคน)

ลำดับที่	เดือน/ปีที่เกิดของสมาชิกประจำในครัวเรือน	ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครอบครัว	เพศ 1 ชาย 2 หญิง	อายุเต็ม** (จำนวนปี)	เป็นสมาชิกประจำในครัวเรือนหรือไม่		ค้างคืนที่นี่เมื่อคืนหรือไม่		กรณีเข้า... ข่ายในการสัมภาษณ์ให้ชัด
					ใช่ 1	ไม่ใช่ 2	ค้าง 1	ไม่ 2	
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

ให้วงกลมรอบข้อหน้าช่องของผู้ให้สัมภาษณ์

- * 1 หัวหน้าครัวเรือน
- 2 สามี หรือภรรยา หรือคู่นอนประจำ
- 3 ลูก
- 4 ลูกเลี้ยง หรือลูกบุญธรรม
- 5 พ่อแม่ตัวเอง หรือพ่อแม่ของคู่สมรส หรือของคู่นอนประจำ
- 6 ปู่ ย่า ตา ยาย ของตนเอง หรือของคู่สมรส หรือของคู่นอนประจำ
- 7 พี่ชาย/น้องชาย/พี่สาว/น้องสาวของตนเอง หรือของคู่สมรส หรือของคู่นอนประจำ
- 8 ญาติอื่น ๆ
- 9 ไม่ใช่ญาติ
- ** อายุไม่ถึง 1 ปี ให้ใส่ 00
- ... คนที่เข้าข่ายในการสัมภาษณ์ คือ
 1. สมาชิกประจำของครัวเรือนนี้ซึ่งอยู่ที่นี่เฉลี่ยปีละไม่ต่ำกว่า 9 เดือน และอายุ 15-49 ปี หรือ
 2. คนที่อายุ 15-49 ปี ซึ่งนอนค้างที่นี่เมื่อคืนนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1.1 เพศ 1. ชาย 2. หญิง
- 1.2 คุณอายุเท่าไร ปี (อายุเต็มปีถึงวันเกิดครั้งสุดท้าย)
 ระบุวัน/เดือน/ปีเกิดตามจริง.....
- 1.3 บ้านเกิดของคุณอยู่ที่ไหน
 เขต/อำเภอ จังหวัด
 ประเทศ
- 1.4 บ้านเกิดของคุณอยู่ในเขตอะไร
 1. กรุงเทพมหานคร และธนบุรี 2. เขตเทศบาล
 3. เขตสุขาภิบาล 4. เขตชนบท (นอกเขตเทศบาล และนอก
 เขตสุขาภิบาล)
- 1.5 คุณกำลังเรียนหนังสืออยู่หรือเปล่า
 1. ไม่ได้เรียน 2. เรียน ชั้น.....(ข้ามไปข้อ 1.8)
- 1.6 ระดับการศึกษาที่จบ
 0. ไม่เคยเข้าเรียน
 1. ประถมศึกษาปีที่ 1 2. ประถมศึกษาปีที่ 2
 3. ประถมศึกษาปีที่ 3 4. ประถมศึกษาปีที่ 4
 5. ประถมศึกษาปีที่ 5 (ม.1 เก่า)
 6. ประถมศึกษาปีที่ 6 (ม.2 เก่า)
 7. ประถมศึกษาปีที่ 7 (ม.3 เก่า ,ม.1ใหม่)
 8. มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.4 เก่า ,ม. 2 ใหม่)
 9. มัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.5 เก่า ,ม. 3 ใหม่)
 10. มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.6 เก่า ,ม. 4 ใหม่)
 11. มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.7 เก่า ,ม. 5 ใหม่)/ ปกศ.ต้น 1)
 12. มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.8 เก่า ,ม. 6 ใหม่)/ ปกศ.ต้น 2)
 13. มหาวิทยาลัยปี 1/ ปวช./ พาณิชย
 14. มหาวิทยาลัยปี 2/ ปกศ.สูง/ปวท.
 15. มหาวิทยาลัยปี 3/ ปวส./ อนุปริญญา
 16. ปริญญาตรี/ นายร้อย
 20. ปริญญาโท
 21. ปริญญาเอก
 30. อื่น ๆ (ระบุ).....
- ข้ามไปข้อ 1.8

1.7 คุณสามารถอ่านหนังสือได้ดีเพียงใด

1. อ่านไม่ได้

2. พออ่านได้

3. อ่านได้คล่อง

1.8 คุณนับถือศาสนาอะไร

1. พุทธ

2. คริสต์

3. อิสลาม

4. อื่น ๆ (ระบุ).....

1.9 ภาษาส่วนใหญ่ที่ใช้พูดในชีวิตประจำวันปัจจุบัน

1. ไทยกลาง

2. เหนือ

3. อีสาน

4. ใต้

5. ยะวี

6. เขมร

7. จีน

8. อื่น ๆ (ระบุ).....

1.10 ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา คุณทำสิ่งต่อไปนี้ บ่อยเพียงใด ถ้าเคยทำเป็นสิ่งที่ของของตนเองหรือไม่ (ถามทีละข้อ)

กิจกรรม	ไม่เคยเลย 1	เดือนละ 1-2 ครั้ง 2	สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง 3	แทบทุกวัน 4	ทุกวัน 5	ถ้าเคยทำเป็นสิ่งที่ของ ของตนเองใช้ไหม		
						ใช่ 1	ไม่ใช่ 2	ไม่เข้าข่าย 8
1. อ่านหนังสือพิมพ์								
2. อ่านนิตยสาร								
3. อ่านการ์ตูน								
4. ฟังวิทยุ								
5. ดูทีวี								
6. ดูวิดีโอ								
7. ไปดูหนัง								

1.11 อาชีพหลักของผู้ให้สัมภาษณ์ (ระบุตามคำตอบของผู้พูดและบ่งลักษณะงานที่ทำ)

.....

1.12 รายได้ของคุณ..... บาท/เดือน

1.13 ในครัวเรือนของคุณมีเครื่องอำนวยความสะดวก/อุปกรณ์อะไรบ้าง (ถามทีละข้อ)

เครื่องอำนวยความสะดวก/อุปกรณ์	มี	ไม่มี	ไม่ตอบ
1. วิทยุ			
2. โทรทัศน์			
3. วิทยุไอ			
4. โทรทัศน์-ดำ			
5. หม้อหุงข้าวไฟฟ้า			
6. พัดลม			
7. ตู้เย็น			
8. โทรศัพท์			
9. จักรยาน			
10. มอเตอร์ไซด์			
11. รถยนต์/รถกระบะ			
12. เครื่องปั้มน้ำ			
13. รถไถ			
14. รถบรรทุกเล็ก			
15. รถแทรกเตอร์			
16. อื่น ๆ (ระบุ).....			

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์

2.1 คุณเคยได้ยิน "โรคเอดส์" หรือไม่

1. เคย
2. ไม่เคย (ข้ามไปตอนที่ 4)

2.2 คุณรู้จักใครที่ติดเชื้อเอดส์หรือเป็นโรคเอดส์หรือไม่ (รู้จัก หมายถึงการพูดคุยกัน)

1. รู้จัก
2. ไม่รู้จัก
3. ไม่แน่ใจ

2.3 คุณคิดว่าเป็นไปได้หรือไม่ ที่คนที่มีเชื้อเอดส์ในตัวยังไม่จำเป็นต้องมีอาการใด ๆ

1. เป็นไปได้
2. เป็นไปไม่ได้
3. ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

คุณคิดว่าโรคเอดส์สามารถติดได้โดยวิธีต่อไปนี้หรือไม่

พฤติกรรม	ติด	ไม่ติด	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
2.4 คุณคิดว่าโรคเอดส์สามารถติดได้โดยการ ถูกเนื้อต้องตัวกับคนที่เป็นโรคเอดส์ หรือ มีเชื้อโรคเอดส์อยู่ในตัว			
2.5 คุณคิดว่าโรคเอดส์สามารถติดได้ โดยการ กินอาหารจานเดียวกัน หรือใช้แก้วน้ำกับ คนที่เป็นโรคเอดส์ หรือมีเชื้อเอดส์อยู่ในตัว			
2.6 คุณคิดว่าโรคเอดส์สามารถติดได้ โดยการ ใช้ส้วมสาธารณะ			
2.7 คุณคิดว่าโรคเอดส์สามารถติดได้ โดยการ ถูกยุง หรือแมลงกัด			
2.8 คุณคิดว่าโรคเอดส์สามารถติดได้โดยการ เปื้อนเลือด ของคนที่เป็นโรคเอดส์ หรือ มีเชื้อโรคเอดส์ (ไม่มีบาดแผล)			
2.9 คุณคิดว่าโรคเอดส์สามารถติดได้โดยการ ใช้เสื้อผ้าร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์			

2.10 คุณคิดว่าตัวคุณเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ มากน้อยแค่ไหน

1. ไม่เสี่ยงเลย	2. เสี่ยงน้อยมาก
3. เสี่ยงปานกลาง	4. เสี่ยงสูง
๑. ไม่ทราบ	

2.11 คุณกลัวติดโรคเอดส์ มากน้อยแค่ไหน

1. ไม่กลัวเลย	2. กลัวบ้างเล็กน้อย
3. กลัวปานกลาง	4. กลัวมาก

2.12 หลังจากรู้เรื่องราวเกี่ยวกับโรคเอดส์มาแล้ว คุณได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือ การกระทำ ของคุณหรือไม่ (เปลี่ยนนิดเดียวถือว่าเปลี่ยน)

1. เปลี่ยน	2. ไม่เปลี่ยน เพราะ.....

(ข้ามไป 2.14)

2.13 คุณเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อะไร (จดตามคำพูดของผู้ตอบ) หรือไม่เปลี่ยน พฤติกรรมเพราะอะไร

.....

.....

2.14 คุณคิดว่า ปัจจุบันนี้โรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้หรือไม่

1. ได้	2. ไม่ได้
3. ไม่แน่ใจ	๑. ไม่ทราบ

2.15 คุณคิดว่า ปัจจุบันมียารักษาโรคเอดส์หรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์หรือไม่

1. มี	2. ไม่มี
3. ไม่แน่ใจ	๑. ไม่ทราบ

2.16 คุณคิดว่า เมื่อได้รับเชื้อเอดส์เข้าไปในร่างกายแล้วอีกกี่ปีต่อมาจึงปรากฏอาการ ของโรคเอดส์ปี

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์

3.1 คุณรู้จัก หรือได้ยินเกี่ยวกับโรคเอดส์จากที่ไหนบ้าง (ตอบได้หลายข้อ แต่ห้าม
 ถูมนำ) (ให้จัดลำดับคำตอบโดยใส่หมายเลขหน้าข้อที่ผู้ตอบระบุก่อน - หลัง)

..... วิทยุ

..... โทรทัศน์

..... หนังสือพิมพ์/นิตยสาร

..... ប្រាយឆែង

..... ไปสเตอร์

..... คนในครอบครัว/ญาติ

..... เพื่อน/เพื่อนบ้าน

..... แพทย์

..... พยาบาล หรือบุคลากรจากสาธารณสุข

..... นายจ้าง

.....อื่น ๆ (ระบุ).....

3.2 คุณเคยได้ยินโฆษณาเกี่ยวกับเอดส์ทางวิทยุไหม

๑. เคย

2. ไม่เคย

เคยได้ยินอย่างไรบ้าง (จดตามคำพูดของผู้ตอบ)

.....

3.3 คุณเคยได้ดูโฆษณาเกี่ยวกับเอดส์ทางโทรทัศน์ไหม

1. เคย

2. ไม่เคย

คุณช่วยเล่าเรื่องราวที่คุณเคยดูว่าเป็นอย่างไรบ้าง (จดตามคำบอก)

3.4 นอกจากวิทยุและโทรทัศน์ คุณเคยเห็นหรือได้ยินข่าวสารโรคเอดส์
จากสื่ออะไรบ้าง

1. เคย

2. ไม่เคย

จากที่ใดบ้าง (ระบุ จดตามคำบอก).....

.....

.....

3.5 คุณอยากรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ (เพิ่มเติม) ไหม

1. อยากรู้

3.5.1 อยากรู้เกี่ยวกับเรื่อง.....

3.5.2 จากสื่อประเภท.....

2. ไม่อยาก เพราะ

ส่วนที่ 4 คำนิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

4.1 คุณคิดว่าการที่ชายโสด ไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.2 คุณคิดว่าการที่ชายโสด ไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปที่ไม่ใช่หญิงบริการ เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.3 คุณคิดว่าการที่ชายโสด ไปมีเพศสัมพันธ์กับชายทั่วไป เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.4 คุณคิดว่าการที่ชายแต่งงานแล้ว ไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.5 คุณคิดว่าการที่ชายแต่งงานแล้ว ไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปที่ไม่ใช่หญิงบริการ เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.6 คุณคิดว่าการที่ชายแต่งงานแล้ว ไปมีเพศสัมพันธ์กับชายทั่วไป เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.7 คุณคิดว่าการที่หญิงโสด มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.8 คุณคิดว่าการที่หญิงแต่งงานแล้ว ไปมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่สามี เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.9 คุณคิดว่าการที่หญิงโสด มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน(หญิง) เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

4.10 คุณคิดว่าการที่หญิงแต่งงานแล้ว มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน (หญิง) เป็นการกระทำที่ผิดหรือไม่

1. ผิด	2. ไม่ผิด
3. ไม่แน่ใจ	9. ไม่ตอบ

ส่วนที่ 5 สถานภาพสมรส

"ขอถามเรื่องส่วนตัวและจะเก็บเป็นความลับ" (พนักงานสัมภาษณ์ต้องไม่ให้มีบุคคลอื่นฟังอยู่ใกล้ ๆ)

อธิบายให้ผู้ตอบเข้าใจก่อนถึงคำตอบต่อไปนี้

1. การแต่งงาน คือ การอยู่กินกับคู่สมรสจะจดทะเบียนหรือจัดพิธีหรือไม่ก็ตาม
2. การได้เสีย คือ การร่วมเพศ หรือมีเพศสัมพันธ์ต่อกัน (ปาก อวัยวะเพศ ประตูล้าง)
3. คู่นอนประจำ หมายถึง ผู้ชายหรือผู้หญิงก็ได้ที่ท่านมีการได้เสียหรือร่วมเพศกันมากกว่า 1 ปีแล้ว หรือถ้าน้อยกว่า 1 ปี ต้องเป็นคนที่ท่านคาดว่าจะมีการได้เสียหรือร่วมเพศกัน ต่อไป (ซึ่งอาจอยู่ในบ้านเดียวกับท่านหรืออยู่ที่อื่นก็ได้) (รวมภรรยาด้วย)

5.1 คุณเคยแต่งงานหรือมีคู่นอนประจำหรือไม่

1. เคย (ข้ามไป 5.3)
2. ไม่เคย

5.2 คุณเคยได้เสียกับใครหรือไม่ (ไม่ว่าจะเป็นทางปากกับอวัยวะเพศ หรือการร่วมเพศทางประตูล้างหรือร่วมทางอวัยวะเพศชายกับหญิงหรือใช้เครื่องเพศเสียดสีกัน)

1. เคย (ข้ามไป 5.5)
2. ไม่เคย (ข้ามไป ตอน 8)

5.3 คุณแต่งงานหรือมีคู่นอนประจำทั้งหมดกี่คน..... คน

5.4 คุณแต่งงานหรือมีคู่นอนประจำครั้งแรกเมื่ออายุเท่าไร อายุ.....ปี

5.5 สถานภาพสมรสในปัจจุบัน (พนักงานสัมภาษณ์ บันทึกรายการเอง)

1. อยู่กันกับคู่สมรส
 2. โสด หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่แต่มีคู่นอนประจำ *ข
 3. หม้าย และไม่มีคู่นอนประจำ
 4. หย่าร้าง และไม่มีคู่นอนประจำ เข้าไปถามส่วนที่ 6
 5. โสด และไม่มีคู่นอนประจำ
 6. แยกกันอยู่ และไม่มีคู่นอนประจำ
- (• ตัวอย่าง ข้อ 2 เช่น หม้าย แต่มีคู่นอนประจำ)

5.6 ปัจจุบันคุณมีคู่คนประจำกี่คน (รวมสามีหรือภรรยาด้วยถ้ามี)..... คน

5.7 เพศของคุณสมรสหรือคุณอนุปราจของคุณในปัจจุบัน (ที่ติดต่อกันมากที่สุด)

- ชาย
- หญิง
- ทั้งชายและหญิง

5.8 ให้ผู้สัมภาษณ์ตรวจสอบสถานภาพสมรสจาก ข้อ 5.5 และจำนวนคู่นอนจาก ข้อ 5.6 แล้วเลือกคำตอบที่เหมาะสม

1. อยู่กินกับคู่สมรส (ถามต่อข้อ 5.9-5.16)
2. มีคนนอนประจำ (ข้ามไปข้อ 5.17 - 5.24)
3. มีทั้งอยู่กินกับคู่สมรส และมีคนนอนประจำ (ถามข้อ 5.9 - 5.24)

กลุ่มสมรสคนปัจจุบัน

5.9 คุณแต่งงานอยู่กินกับคู่สมรสคนปัจจุบันมากี่ปีแล้ว ปี (จำนวนเต็มปี)

5.10 อายุของคู่สมรส (ถ้าบอกอายุโดยประมาณให้ตอบเลขหลักสูง)..... ปี

5.11 คู่สมรสของคุณเรียนจบชั้นอะไร

0. ไม่เคยเข้าเรียน
1. ประถมศึกษาปีที่ 1
2. ประถมศึกษาปีที่ 2
3. ประถมศึกษาปีที่ 3
4. ประถมศึกษาปีที่ 4
5. ประถมศึกษาปีที่ 5 (ม.1 เก่า)
6. ประถมศึกษาปีที่ 6 (ม.2 เก่า)
7. ประถมศึกษาปีที่ 7 (ม.3 เก่า ,ม.1ใหม่)
8. มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.4 เก่า ,ม. 2 ใหม่)
9. มัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.5 เก่า ,ม. 3 ใหม่)
10. มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.6 เก่า ,ม. 4 ใหม่)
11. มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.7 เก่า ,ม. 5 ใหม่)/ ปกศ.ต้น 1)
12. มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.8 เก่า ,ม. 6 ใหม่)/ ปกศ.ต้น 2)
13. มหาวิทยาลัยปี 1/ ปวช./ พาณิชย
14. มหาวิทยาลัยปี 2/ ปกศ.สูง/ปวท.
15. มหาวิทยาลัยปี 3/ ปวส./ อนุปริญญา
16. ปริญญาตรี/ นายร้อย
20. ปริญญาโท
21. ปริญญาเอก
30. อื่น ๆ (ระบุ).....

5.12 คู่สมรสของคุณส่วนใหญ่อยูในบ้านหลังเดียวกับคุณหรือไม่

1. อยู่เป็นประจำ (ข้ามไปถามข้อ 5.14)
2. ไป ๆ มา ๆ
3. ไม่ได้อยู่เลย

5.13 คุณพบปะกับคู่สมรสของคุณบ่อยแค่ไหน

1. ทุกวัน
2. อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
3. อย่างน้อยสองสัปดาห์ครั้ง
4. อย่างน้อยสามสัปดาห์ครั้ง
5. อย่างน้อยเดือนละครั้ง
6. อย่างน้อยสองเดือนครั้ง
7. มากกว่าสองเดือนครั้ง

พนักงานสัมภาษณ์ ข้อนี้ควรกล่าวขอโทษก่อนถาม โดยอาจใช้คำถามว่า "คู่สมรสของคุณมีคนอื่น อีกไหมที่มีอะไรกัน"

5.14 คู่สมรสของคุณ มีคู่นอนประจำอื่น (ที่ไม่ใช่ตัวคุณ) หรือไม่ ถ้ามีระบุจำนวนว่ากี่คน..... คน

0. ไม่มี

9. ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

5.15 คู่สมรสของคุณเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย

1. ชาย

2. หญิง

5.16 เมื่อคุณร่วมเพศกับคู่สมรสของคุณ คุณใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

1. ใช้ทุกครั้ง

2. ส่วนใหญ่ใช้

3. ใช้บางครั้ง

4. ไม่ใช้เลย

ถ้า เคยใช้ ใช้เพื่ออะไร (ระบุ).....

.....

.....

พนักงานสัมภาษณ์ ถ้าผู้ให้สัมภาษณ์มีคู่นอนประจำให้ถามต่อ 5.17 แต่ถ้าไม่มีคู่นอนประจำ ในปัจจุบัน เข้าไปถามส่วนที่ 6

คู่นอนประจำ

พนักงานสัมภาษณ์ ข้อต่อไปนี้ (ข้อ 5.17 - 5.24) ขอลถามเรื่องคู่นอนประจำในปัจจุบัน กับคนที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด (เพียงคนเดียว)

5.17 ระยะเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนประจำ คิดเป็นจำนวน เดือน

5.18 อายุของคู่นอนประจำ (ถ้าบอกโดยประมาณให้ใช้เลขหลักมาก)

อายุ ปี

99. ไม่ทราบ

5.19 คุณอนประจำของคุณเรียนจบชั้นอะไร

0. ไม่เคยเข้าเรียน
1. ประถมศึกษาปีที่ 1
2. ประถมศึกษาปีที่ 2
3. ประถมศึกษาปีที่ 3
4. ประถมศึกษาปีที่ 4
5. ประถมศึกษาปีที่ 5 (ม.1 เก่า)
6. ประถมศึกษาปีที่ 6 (ม.2 เก่า)
7. ประถมศึกษาปีที่ 7 (ม.3 เก่า ,ม.1ใหม่)
8. มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.4 เก่า ,ม. 2 ใหม่)
9. มัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.5 เก่า ,ม. 3 ใหม่)
10. มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.6 เก่า ,ม. 4 ใหม่)
11. มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.7 เก่า ,ม. 5 ใหม่)/ ปกศ.ต้น 1)
12. มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.8 เก่า ,ม. 6 ใหม่)/ ปกศ.ต้น 2)
13. มหาวิทยาลัยปี 1/ ปวช./ พาณิชย
14. มหาวิทยาลัยปี 2/ ปกศ.สูง/ปวท.
15. มหาวิทยาลัยปี 3/ ปวส./ อนุปริญญา
16. ปริญญาตรี/ นายร้อย
20. ปริญญาโท
21. ปริญญาเอก
30. อื่น ๆ (ระบุ).....

5.20 คุณอนประจำของคุณอยู่ในบ้านหลังเดียวกันกับคุณหรือไม่

1. อยู่เป็นประจำ (ข้ามไปถามข้อ 5.22)
2. ไป ๆ มา ๆ
3. ไม่ได้อยู่เลย

5.21 คุณพบปะกับคุณอนประจำของคุณบ่อยแค่ไหน

1. ทุกวัน
2. อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
3. อย่างน้อยเดือนละครั้ง
4. น้อยกว่าเดือนละครั้ง

5.22 คู่นอนประจำของคุณมีคู่สมรสหรือคู่นอนประจำอื่น (ที่ไม่ใช่ตัวคุณ) หรือไม่ ถ้ามีระบุจำนวนว่ากี่คน

0. ไม่มี

๑. ไม่ทราบ

5.23 คู่นอนประจำของคุณเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย

1. ชาย

2. หญิง

5.24 เมื่อคุณร่วมเพศกับคู่นอนประจำ คุณใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

1. ใช้ทุกครั้ง

2. ส่วนใหญ่ใช้

3. ใช้บางครั้ง

4. ไม่ใช้เลย

ถ้า เคยใช้ ใช้เพื่ออะไร (ระบุ).....

.....

.....

ส่วนที่ 6 ประสพการณ์

- 6.1 ส่วนใหญ่เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ประสพการณ์ของท่านเป็นแบบใด (อ่านให้ฟัง เลือกตอบข้อเดียว ที่เป็นประสพการณ์ส่วนใหญ่)
1. มีเพศสัมพันธ์กับเฉพาะผู้หญิงเท่านั้น
 2. มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่กับผู้หญิง และกับผู้ชายในบางครั้ง
 3. มีเพศสัมพันธ์กับทั้งหญิงและชายพอ ๆ กัน
 4. มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายส่วนใหญ่ และกับผู้หญิงบางครั้ง
 5. มีเพศสัมพันธ์กับเฉพาะผู้ชายเท่านั้น
- 6.2 คุณเสียตัวหรือร่วมเพศครั้งแรก เมื่ออายุเท่าไร (อวัยวะเพศ, ปาก, ประตูดหลัง) อายุ ปี (อายุเต็มปี) (ถ้าเป็นอายุประมาณ ให้ใช้เลขหลักมากตอบ)
- 6.3 คนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกเป็นใคร
1. คนแปลกหน้า (แต่ไม่ใช่พนักงานบริการ)
 2. พนักงานบริการ
 3. คนในหมู่บ้าน หรือละแวกชุมชนเดียวกัน เคยเห็นหน้ากันมาก่อน
 4. เพื่อนสนิท
 5. เพื่อนไม่สนิท
 6. คู่สมรส
 7. อื่น ๆ (ระบุ).....
- 6.4 เมื่อคุณมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คุณใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่
1. ใช่ เพราะ.....
 2. ไม่ใช่ เพราะ.....
 3. จำไม่ได้

- 6.5 คุณรู้จักคนที่ได้เสียกันหรือร่วมเพศด้วยครั้งแรกนี้นานเท่าใด ก่อนที่จะมีการได้เสียกัน วัน หรือ เดือน
(ถ้าเป็นเวลาโดยประมาณ ให้ใช้เลขมากตอบ)
(ถ้าไม่เคยพบกันและมีการร่วมเพศกันภายในวันนั้นได้ 1 วัน ถ้ามากกว่า 8 ปี ให้ใส่ 96 เดือน)
- 6.6 คนที่คุณได้เสียกันหรือร่วมเพศด้วยครั้งแรกในชีวิต เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย
1. ชาย 2. หญิง
- 6.7 (พนักงานสัมภาษณ์ ให้ดูคำตอบจากข้อ 5.1 และ/หรือ 5.5)
1. เคยแต่งงานหรือเคยมีคู่นอนประจำ
2. ไม่เคยแต่งงาน (ข้ามไปถามข้อ 6.10)
- 6.8 คนที่คุณร่วมเพศด้วยเป็นครั้งแรกตอนนั้น หรือหลังจากนั้นมีความสัมพันธ์กับคุณอย่างไร
1. เป็นคู่สมรส (ข้ามไปข้อ 6.11) (ปัจจุบันอาจจะเลิกกันไปแล้วก็ได้)
2. เป็นคู่นอนประจำ
3. เป็นคนอื่น (ไม่มีความสัมพันธ์กันต่อ หลังจากครั้งนั้น)
- 6.9 คุณเคยร่วมเพศ หรือได้เสียกับคนทั้งหมดกี่คนก่อนแต่งงานครั้งแรก หรือก่อนมีคู่นอนประจำคนแรก (นับรวมทุกคนไม่ว่าต่อมาจะอยู่กินด้วยกันหรือไม่).....คน (ข้ามไปข้อ 6.11)
- 6.10 ถ้าไม่เคยแต่งงาน คุณมีการได้เสียหรือร่วมเพศกับคนทั้งหมดกี่คน (นับรวมไม่ว่าจะเป็นหญิง หรือชาย) คน

พนักงานสัมภาษณ์ ดูจากข้อ 6.1 ถ้าผู้ให้สัมภาษณ์ ตอบข้อ 2, 3 หรือ 4 ให้ถามข้อ 6.11 ถ้าตอบข้อ 1 หรือ 5 ให้ข้ามไปถามข้อ 6.12

6.11 คนที่คุณมีการร่วมเพศด้วยทั้งหมด
เป็นผู้หญิง..... คน
เป็นผู้ชาย..... คน

6.12 คุณมีการร่วมเพศ (หญิงหรือชายก็ได้) ครั้งสุดท้ายเมื่อใด
..... วันเดือน

ถ้าภายในวันนั้นให้ใส่ 1 ถ้าเกิน 12 เดือน ข้ามไปส่วนที่ 8

6.13 คนที่คุณร่วมเพศด้วยเป็นใคร

1. สามี/ภรรยา	2. คู่นอนประจำ
3. หญิงบริการ	4. คู่นอนชั่วคราว (ไม่ใช่หญิงบริการ)
5. คนแปลกหน้า (ไม่ใช่หญิงบริการ)	6. อื่น ๆ (ระบุ).....

6.14 คุณใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

1. ใช่ เพราะ
-
2. ไม่ใช่ เพราะ
-

ส่วนที่ 7 พฤติกรรมปัจจุบัน

"จะขอถามเรื่องที่เกิดขึ้นในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา"

7.1 ให้พนักงานสัมภาษณ์ ดูข้อ 5.5

1. ปัจจุบันแต่งงาน หรือมีคู่ครองประจำ (ตอบข้อ 1 หรือ 2)
2. ไม่ได้แต่งงาน (ตอบข้อ 3,4,5 หรือ 6 ข้ามไปข้อ 7.3)

7.2 นอกจากคู่สมรสหรือคู่ครองประจำของคุณ คุณมีการร่วมเพศหรือได้เสียกับ
คนอื่นอีกหรือไม่ ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา

1. มี
2. ไม่มี (ข้ามไปส่วนที่ 8)

7.3 ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา คุณได้ร่วมเพศกับคนทั้งหมด (หญิงและชาย) กี่คน
(รวมคู่สมรสและ คู่ครองประจำด้วย)..... คน

ให้พนักงานสัมภาษณ์ดูจากข้อ 6.1 ถ้าตอบข้อ 2,3 หรือ 4 ให้ถามต่อข้อ 7.4 ถ้าตอบ
ข้อ 1 หรือ 5 ให้ข้ามไปตอบข้อ 7.5

7.4 จากข้อ 7.3 (คนที่ท่านร่วมเพศด้วย)

เป็นหญิง..... คน เป็นชาย..... คน

ชาย/หญิงบริการ (เสียเงิน)

7.5 ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา คุณได้จ่ายเงินเพื่อการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

1. จ่าย
2. ไม่ได้จ่าย (ข้ามไปข้อ 7.10)

7.6 คุณได้จ่ายเงินเพื่อการมีเพศสัมพันธ์บ่อยแค่ไหน (ก็ครั้งต่อสัปดาห์/เดือน/ปี)
(เลือกใส่ช่องใดช่องหนึ่ง)

..... ครั้ง/สัปดาห์ ครั้ง/เดือน

..... ครั้ง/ปี

- 7.7 เมื่อคุณจ่ายเงินเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ คุณใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่
1. ใช้ทุกครั้ง
 2. ใช้แทบทุกครั้งและครั้งสุดท้ายด้วย
 3. ใช้แทบทุกครั้ง แต่ครั้งสุดท้ายไม่ได้ใช้
 4. ใช้บางครั้ง และครั้งสุดท้ายด้วย
 5. ใช้บางครั้ง แต่ครั้งสุดท้ายไม่ได้ใช้
 6. ไม่เคยใช้เลย
 7. อื่นๆ (ระบุ).....
- 7.8 เมื่อคุณจ่ายเงินเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ คุณเลือกคนที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย
เป็นคนเดิม หรือ เปลี่ยนคน
1. เปลี่ยนคนทุกครั้ง
 2. เปลี่ยนคนแทบทุกครั้ง
 3. เปลี่ยนคนบางครั้ง
 4. เลือกคนเดิมเสมอ
 5. อื่น ๆ (ระบุ).....
- 7.9 ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา คุณได้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่คุณต้องจ่ายเงินกี่คน
..... คน
- 7.10 ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา คุณได้รับเงินเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่
1. รับ
 2. ไม่ได้รับ (ข้ามไปข้อ 7.15)
- 7.11 คุณได้รับเงินเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์บ่อยแค่ไหน (กี่ครั้งต่อสัปดาห์/เดือน/ปี)
- ครั้ง/สัปดาห์ ครั้ง/เดือน
- ครั้ง/ปี
- 7.12 คุณใช้ถุงยางอนามัยบ่อยแค่ไหน เมื่อคุณมีเพศสัมพันธ์ และได้รับเงินเนื่องจากการมีสัมพันธ์นั้น ๆ
1. ใช้ทุกครั้ง
 2. ใช้แทบทุกครั้งและครั้งสุดท้ายด้วย
 3. ใช้แทบทุกครั้ง แต่ครั้งสุดท้ายไม่ได้ใช้
 4. ใช้บางครั้ง และครั้งสุดท้ายด้วย
 5. ใช้บางครั้ง แต่ครั้งสุดท้ายไม่ได้ใช้
 6. ไม่เคยใช้เลย

7.13 คุณมีเพศสัมพันธ์กับคนเดิมทุกครั้ง หรือเปลี่ยนคน เมื่อคุณได้รับเงินเนื่องจาก
การมีเพศสัมพันธ์นั้น

1. เปลี่ยนคนทุกครั้ง	2. เปลี่ยนคนแทบทุกครั้ง
3. เปลี่ยนคนบางครั้ง	4. คนเดิมเสมอ

7.14 ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา คุณมีเพศสัมพันธ์กับคนที่จ่ายเงินให้คุณกี่คน..... คน

คุณอนชั้วคราว (ไม่เสียเงิน)

7.15 ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา คุณมีเพศสัมพันธ์กับคุณอนชั้วคราวหรือไม่

1. มี	2. ไม่มี (ข้ามไปส่วนที่ 8)

7.16 คุณมีเพศสัมพันธ์กับคุณอนชั้วคราวบ่อยแค่ไหน (กี่ครั้งต่อสัปดาห์/เดือน/ปี)

.....ครั้ง/สัปดาห์ ครั้ง/เดือน

..... ครั้ง/ปี

7.17 เมื่อคุณมีเพศสัมพันธ์กับคุณอนชั้วคราว คุณใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

1. ใช้ทุกครั้ง	2. ใช้แทบทุกครั้งและครั้งสุดท้ายด้วย
3. ใช้แทบทุกครั้ง แต่ครั้งสุดท้ายไม่ได้ใช้	4. ใช้บางครั้ง และครั้งสุดท้ายด้วย
5. ใช้บางครั้ง แต่ครั้งสุดท้ายไม่ได้ใช้	6. ไม่เคยใช้เลย

7.18 คุณอนชั้วคราวของคุณเป็นใคร

1. เพื่อนหญิง	2. เพื่อนชาย
3. คนแปลกหน้า	4. อื่น ๆ (ระบุ).....

7.19 ในระยะ 12 เดือนที่ผ่านมา คุณมีเพศสัมพันธ์กับคุณอนชั้วคราวกี่คน..... คน

ชายคน

หญิงคน

ส่วนที่ 8 ข้อสังเกตของพนักงานสัมภาษณ์

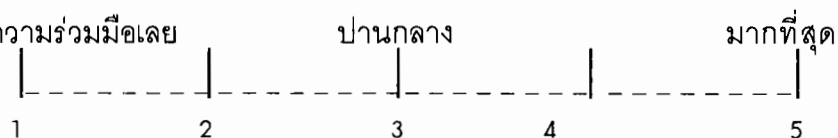
สังเกตโดยพนักงานสัมภาษณ์

- 8.1 ผู้ตอบมีปฏิกิริยาต่อการสัมภาษณ์ครั้งนี้ อย่างไร
 1. รู้สึกว่าจะชอบพอควร
 2. ดูไม่ออก/เฉย ๆ
 3. ไม่ชอบ/ไม่พอใจ
- 8.2 ผู้ตอบไม่เข้าใจคำถามบางข้อ จนต้องถามทวนหรือใช้คำพูดใหม่
 1. ไม่มีปัญหาเลย
 2. ต้องถามทวนหรือถามใหม่บางข้อ
 3. ต้องถามทวนหรือถามใหม่หลายข้อ
 4. ต้องถามทวนหรือถามใหม่เกือบทุกข้อ
- 8.3 ในกรณีที่ต้องมีการถามทวน หรือถามใหม่ ท่านคิดว่าเป็นเพราะอะไร
 1. คำถามยาก
 2. ผู้ตอบด้อยการศึกษา
 3. ผู้ตอบไม่คุ้นเคยกับภาษา/การใช้คำของพนักงานสัมภาษณ์
 4. สถานการณ์/สิ่งแวดล้อม/สถานที่ เป็นปัญหา
 5. พนักงานสัมภาษณ์ไม่ค่อยเข้าใจภาษา/การใช้คำของผู้ตอบ
 6. เพศของพนักงานผู้สัมภาษณ์
 7. อายุ/วัยของพนักงานสัมภาษณ์

- 8.4 ผู้ตอบให้ความสำคัญร่วมมือและความเต็มใจในการตอบคำถามมากน้อยแค่ไหน

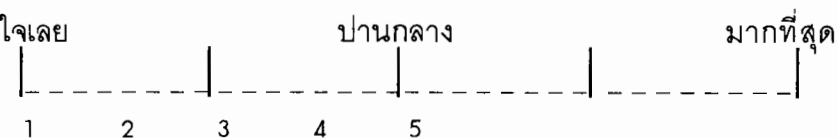
8.4.1 ความร่วมมือ

ไม่ให้ความร่วมมือเลย

8.4.2 ความเต็มใจ

ไม่เต็มใจเลย

- 8.5 ส่วนไหนของคำถามที่เป็นปัญหามากที่สุด สำหรับผู้ตอบคนนี้ (อธิบาย)

ส่วนที่.....

ข้อที่.....

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทำงานในโครงการวิจัย

1. ที่ปรึกษาโครงการ อภิชาติ จำรัสฤทธิ์รงค์
 วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์
2. หัวหน้าโครงการ วรชัย ทองไทย
 รองหัวหน้าโครงการ อรพินทร์ พิทักษ์มหาเกตุ
3. นักวิจัย เยาวลักษณ์ เจียรนัย นิตยา พิริยะธรรมวงศ์
 อุมารณ์ ภัทรวาณิชย์
4. นักวิจัยผู้ช่วย วันทนี สิริมหาไชยกุล อรณรงค์ ชนะสิทธิ์
5. ผู้ควบคุมงานสนาม เยาวลักษณ์ เจียรนัย แสงดาว ชำสุวรรณ
 สุดาร์ตน์ แต่งเทศ สุนีย์ ไกรปัญญาพงศ์
6. พนักงานสัมภาษณ์ ธานินทร์ ไสภิกุล ธีรศักดิ์ จันทรเกตุ
 มงคล บุตรษา มนตรี มาลี
 รุ่งรัตน์ เรืองจรัส รุ่งนภา นวลสุวรรณ์
 วชรพรรณ โพธิ์พันธ์ วันทนี สิริมหาไชยกุล
 วันเพ็ญ นากรณ์ ศุภศรี เอื้อยศรี
 สมพร ก้องไพรงาม สายทอง ผลดิวลิ
 สุชาติ อินทนิตชัย สุภากรณ์ คีวันาง
 สุวณีย์ ชดช้อย ไสภี นุชพิทักษ์
 อรพินทร์ พิทักษ์มหาเกตุ
7. ผู้ลงรหัส ตรวจรหัส และบันทึกข้อมูล เยาวลักษณ์ เจียรนัย วันทนี สิริมหาไชยกุล
 วชรพรรณ โพธิ์พันธ์ ศุภศรี เอื้อยศรี
 สุวณีย์ ชดช้อย สุภากรณ์ คีวันาง
 แสงดาว ชำสุวรรณ

ภาคผนวก ง.

ข้อสังเกตของพนักงานสัมภาษณ์

ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อสังเกตของพนักงานสัมภาษณ์ หลังจากที่ได้เสร็จสิ้นการสัมภาษณ์แล้ว โดยพนักงานสัมภาษณ์ จะบันทึกความคิดเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์ ว่ามีปฏิกิริยาโดยทั่วไปอย่างไรต่อการสัมภาษณ์ มีคำถามส่วนไหนหรือ ข้อไหนที่ยาก ความร่วมมือหรือความเต็มใจในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างไร ข้อสังเกตเหล่านี้จะวิเคราะห์ตามเพศ ที่อยู่อาศัย และภาคของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งผลการวิเคราะห์จะเป็นการประเมินความเชื่อถือได้ของข้อมูลทางหนึ่ง และอีกทางหนึ่งเพื่อใช้เป็นข้อปรับปรุง หรือข้อควรระวังในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

จากการสังเกตของพนักงานสัมภาษณ์ ผู้ตอบส่วนใหญ่จะชอบการให้สัมภาษณ์ (54%) มีเพียง 1 ใน 100 เท่านั้นที่ไม่ชอบหรือไม่พอใจในการสัมภาษณ์ ส่วนที่เหลือร้อยละ 44 ไม่แสดงปฏิกิริยาว่าชอบหรือไม่ชอบ

เพศชายชอบการสัมภาษณ์มากกว่าเพศหญิง ประชาชนในเมืองชอบการสัมภาษณ์มากกว่าคนชนบท คนในกรุงเทพ และคนในภาคใต้ชอบการสัมภาษณ์มากที่สุด (ร้อยละ 72) รองลงไปได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร คนในภาคเหนือส่วนใหญ่ (3 ใน 4) จะรู้สึกเฉย ๆ คือไม่แสดงว่าชอบหรือไม่ชอบ (ดูตารางที่ ผ ง.1 และ ผ ง.2)

ผู้ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือร่วมใจในการสัมภาษณ์มากที่สุด หรือค่อนข้างมาก มีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น ที่ให้ความร่วมมือร่วมใจน้อยหรือค่อนข้างน้อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2 ใน 5 ของผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ความร่วมมือมากที่สุด อีก 2 ใน 5 ให้ความร่วมมือค่อนข้างมากมีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้นที่ให้ความร่วมมือน้อย เพศหญิงมีอัตราส่วนของการให้ความร่วมมือมากที่สุด สูงกว่าเพศชาย อัตราส่วนของผู้ให้ความร่วมมือมากจะมีมากที่สุดในกรุงเทพมหานคร รองลงไป คือเขตเมือง เขตชนบท โดยในชนบทมีอัตราส่วนของผู้ให้ความร่วมมือปานกลางสูงที่สุด

เมื่อดูความร่วมมือของผู้ตอบในแต่ละภาค พบว่า ภาคใต้และกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้ให้ความร่วมมือสูงที่สุด รองลงไปที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือมีสัดส่วนน้อยที่สุด แต่ก็ยังมากกว่าครึ่งของผู้ให้สัมภาษณ์ 2 ใน 3 ของผู้ถูกสัมภาษณ์ในภาคเหนือให้ความร่วมมือปานกลาง (ดูตาราง ผ ง.3 และ ผ ง.4)

ความเต็มใจในการตอบคำถาม จะมีแบบแผนเหมือนกันกับความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ กล่าวคือ 4 ใน 5 มีความเต็มใจมากหรือค่อนข้างมาก อีก 1 ใน 5 มีความเต็มใจปานกลาง ผู้ที่มีความเต็มใจน้อยมีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น ความแตกต่างในเรื่องความเต็มใจระหว่างเพศ ที่อยู่อาศัย และภาคก็เหมือนกันกับในเรื่องของความร่วมมือ (ดูตารางที่ ผ ง.5 และ ผ ง.6) ทั้งนี้เฉพาะความร่วมมือ และความเต็มใจมีความสัมพันธ์กันมาก (สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .9632)

จะเห็นได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดชอบและให้ความร่วมมือร่วมใจในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดี ซึ่งความเต็มใจของการให้สัมภาษณ์จะทำให้ข้อมูลที่ได้ถูกต้องและสมบูรณ์

ในการให้สัมภาษณ์ ผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในคำถาม คือ 3 ใน 4 จะเข้าใจคำถามเป็นอย่างดี 1 ใน 5 ต้องถามคำถามซ้ำ หรือใช้คำพูดใหม่ในบางข้อ มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้นที่ต้องทวนคำถามหลายข้อและน้อยกว่าร้อยละ 1 ที่ต้องทวนคำถามเกือบทุกข้อ

ผู้หญิงเข้าใจคำถามได้ดีกว่าผู้ชาย คนกรุงเทพมหานครเข้าใจคำถามได้ดีที่สุด รองลงไปที่คนในเมือง และน้อยที่สุดคือคนในชนบท เมื่อเทียบตามภาค คนกรุงเทพมหานครเข้าใจคำถามได้ดีที่สุด รองลงไป ได้แก่ คนในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ (ดูตารางที่ ผ ง.7 และ ผ ง.8)

ในกลุ่มผู้ตอบที่ต้องมีการทวนคำถามให้ฟังใหม่นั้น สิ่งหนึ่งเป็นเพราะความไม่คุ้นเคยในภาษา (และสำเนียง) ของกันและกัน โดยกว่าครึ่งเป็นเพราะผู้ตอบไม่คุ้นเคยกับภาษาหรือการใช้คำพูดของพนักงานสัมภาษณ์ (ร้อยละ 42) ส่วนพนักงานสัมภาษณ์ที่ไม่ค่อยเข้าใจภาษาหรือการใช้คำของผู้ตอบมีเพียงร้อยละ 9 สถานการณ์

สิ่งแวดล้อม หรือสถานที่ก็เป็นปัญหาในการเข้าใจคำถามเช่นเดียวกันกับระดับการศึกษาของผู้ตอบ ซึ่งพนักงานสัมภาษณ์คิดว่าเป็นอุปสรรคต่อการสัมภาษณ์

ปัญหาการเข้าใจภาษาของพนักงานสัมภาษณ์มีมากในผู้ตอบเพศชาย ในชนบท หรือหัวเมือง และในภาคใต้ สำหรับปัญหาในเรื่องสภาพแวดล้อมจะพบมากในผู้ตอบเพศหญิง ในกรุงเทพมหานคร หรือในหัวเมือง และในภาคเหนือ ส่วนปัญหาเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ตอบจะพบมากในเพศหญิง ในเขตชนบทในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง (ดูตารางที่ ผ ง.9 และ ผ ง.10)

จะเห็นได้ว่า กว่าครึ่งหนึ่งของปัญหาในการสัมภาษณ์อยู่ที่ความไม่คุ้นเคยกันในสำเนียง และภาษาระหว่างผู้ถามและผู้ตอบ โดยส่วนใหญ่จะอยู่ที่ภาษาของพนักงานสัมภาษณ์มากกว่าของผู้ถูกสัมภาษณ์ ปัญหานี้แก้ไขได้โดยการให้พนักงานสัมภาษณ์พูดคุยในเรื่องทั่ว ๆ ไปสักพักหนึ่งก่อนเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยในสำเนียงภาษาของกันและกัน ส่วนปัญหาในเรื่องความแตกต่างทางเพศระหว่างผู้ถามและผู้ตอบนั้น มีไม่มากเท่าที่คิด (มีเพียงร้อยละ 4)

คำถามที่มีปัญหามากที่สุด คือคำถามในส่วนที่สอง ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ (ร้อยละ 7) ส่วนที่หก ประสบการณ์ทางเพศ (ร้อยละ 5) ร้อยละและส่วนที่สามพฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์ (ร้อยละ 5)

ในกรณีที่พนักงานสัมภาษณ์เจาะจงถึงข้อคำถามแต่ละข้อที่มีปัญหา คำถามที่มีปัญหาร้อยละ 3 หรือมากกว่า มีเพียง 3 ข้อเท่านั้น ได้แก่ คำถามข้อ 2.12 "หลังจากรู้เรื่องราวเกี่ยวกับโรคเอดส์แล้ว คุณได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการกระทำของคุณหรือไม่" ข้อ 3.5 "คุณอยากรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ (เพิ่มเติม) ไหม" และข้อ 6.12 "คุณมีการร่วมเพศ (หญิงหรือชายก็ได้) ครั้งสุดท้ายเมื่อใด" ส่วนข้ออื่น ๆ เกือบทั้งหมดมีน้อยกว่าร้อยละ 1 แสดงว่าคำถามทั้งหมดไม่ยากในการที่จะตอบ

สรุปแล้ว ส่วนใหญ่ของผู้ให้สัมภาษณ์จะชอบการสัมภาษณ์ และให้ความร่วมมือ และเต็มใจที่จะให้สัมภาษณ์ค่อนข้างมาก ผู้ตอบที่ไม่ชอบ หรือไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่เต็มใจมีน้อยมาก แสดงให้เห็นว่าการสัมภาษณ์นี้เป็นไปอย่างราบรื่น และข้อมูลที่ได้มีความเชื่อถือได้สูง สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เกิดจากผู้ถูก

สัมภาษณ์ไม่เข้าใจในสำเนียงและภาษาของพนักงานสัมภาษณ์มากที่สุด ซึ่งจะมีปัญหามากที่สุดในเขตชนบท ซึ่งปัญหานี้สามารถแก้ไขได้โดยให้มีการพูดคุยกันก่อนเพื่อให้คุ้นเคยกัน หรือให้พนักงานสัมภาษณ์พูดช้าลงและชัดเจนขึ้น ส่วนปัญหาในเรื่องสภาพแวดล้อมก็ควรเน้นกับพนักงานสัมภาษณ์ เพื่อให้การสัมภาษณ์ไม่มีปัญหาและเป็นไปอย่างราบรื่น

ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบจะเกี่ยวกับเรื่องที่ผ่านมาในอดีต ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความจำและความคิดเห็น ส่วนคำถามเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ ไม่พบว่ามีปัญหามากกว่าคำถามอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ดี แสดงให้เห็นว่าคำถามเรื่องเพศ และเพศสัมพันธ์ สามารถใช้กับประชาชนทั่วไปได้ และการสำรวจในเรื่องเหล่านี้สามารถทำได้ ถ้าผู้ให้สัมภาษณ์รู้ว่า จะเป็นการสัมภาษณ์แบบนิรนาม คือ ไม่ถาม (ไม่จด) ชื่อของผู้ให้สัมภาษณ์ จะถามแต่เพียงข้อมูลเท่านั้น

ตารางที่ ผ ง.1 การกระจายร้อยละของปฏิกิริยา ที่ผู้ตอบมีต่อการให้สัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ เขตที่อยู่อาศัย

ปฏิกิริยา ต่อการสัมภาษณ์	เพศ		ที่อยู่อาศัย			ทั้งหมด
	ชาย	หญิง	กรุงเทพ	เมือง	ชนบท	
ชอบการสัมภาษณ์	58.1	50.7	51.2	56.1	53.6	54.1
เฉย ๆ /ดูไม่ออก	40.7	48.0	48.2	42.8	44.7	44.6
ไม่ชอบ/ไม่พอใจ	1.2	1.3	(0.5)	1.0	1.8	1.3
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	1,891	2,194	736	1,525	1,824	4,085
	P=0.000			P=0.0131		

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ

() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ ง.2 การกระจายร้อยละ ของปฏิกิริยาที่ผู้ตอบมีต่อการให้สัมภาษณ์
จำแนกตามภาค

ปฏิกิริยา ต่อการสัมภาษณ์	ภาค				
	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้
ชอบการสัมภาษณ์	51.2	56.1	22.0	69.5	71.8
เฉย ๆ /ดูไม่ออก	48.2	42.5	76.3	28.8	27.3
ไม่ชอบ/ไม่พอใจ	10.51	1.4	1.7	1.7	(1.0)
รวม	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	736	833	845	832	839
P.0000					

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ

() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ ง.3 การกระจายร้อยละของความร่วมมือในการตอบคำถาม จำแนก
ตามเพศ และเขตที่อยู่อาศัย

ความร่วมมือ	เพศ		ที่อยู่อาศัย			ทั้งหมด
	ชาย	หญิง	กรุงเทพ	เมือง	ชนบท	
ไม่ให้ความร่วมมือเลย	(0.1)	(0.0)	-	-	(0.1)	(0.0)
ให้ความร่วมมือบ้าง	1.2	0.8	(0.7)	(0.9)	1.2	1.0
ปานกลาง	16.8	18.1	9.8	18.2	20.0	17.5
ให้ความร่วมมือค่อนข้างมาก	47.0	36.6	44.5	40.9	40.6	41.4
ให้ความร่วมมือมากที่สุด	35.0	44.5	45.0	40.1	38.1	40.1
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	1,891	2,194	735	1,525	1,825	4,085
P = .0000			P = .000			

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ

() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ ง.4 การกระจายร้อยละของความร่วมมือในการตอบคำถาม จำแนกตามภาค

ปฏิกริยาต่อการสัมภาษณ์	ภาค					ทั้งหมด
	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	ตะวันออก	ใต้	
				เชียงใหม่		
ไม่ให้ความร่วมมือเลย	-	(0.2)	-	-	-	(0.0)
ให้ความร่วมมือบ้าง	(0.7)	(0.8)	2.2	(0.5)	(0.5)	1.0
ปานกลาง	9.8	15.5	40.6	13.3	7.2	17.5
ให้ความร่วมมือค่อนข้างมาก	44.5	40.9	53.4	36.4	32.1	41.4
ให้ความร่วมมือมากที่สุด	45.0	42.5	3.8	49.8	60.3	40.1
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	735	833	845	833	839	4,085
P=0.000						

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ
() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ ง.5 การกระจายร้อยละของความเต็มใจในการตอบคำถาม จำแนกตามเพศ และเขตที่อยู่อาศัย

ความเต็มใจ	เพศ		ที่อยู่อาศัย			ทั้งหมด
	ชาย	หญิง	กรุงเทพ	เมือง	ชนบท	
ไม่เต็มใจเลย	(0.1)	(0.2)	-	(0.2)	(0.2)	(0.2)
เต็มใจบ้าง	1.3	1.3	(0.8)	1.2	1.5	1.3
ปานกลาง	18.2	18.0	10.5	18.7	20.7	18.1
เต็มใจค่อนข้างมาก	45.2	36.4	43.8	40.2	39.4	40.5
เต็มใจมากที่สุด	35.2	44.1	44.9	39.7	38.2	40.0
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	1,891	2,194	735	1,525	1,825	4,085
P=0.0000			P=0.0000			

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ
() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ ง.6 การกระจายร้อยละของความเต็มใจในการตอบคำถาม จำแนกตาม
ภาค

ความเต็มใจ	ภาค					ทั้งหมด
	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
ไม่เต็มใจเลย	-	(0.5)	(0.1)	(0.2)	-	(0.2)
เต็มใจบ้าง	(0.8)	1.8	2.2	(0.8)	(0.6)	1.3
ปานกลาง	10.5	14.6	40.5	16.4	7.3	18.1
เต็มใจค่อนข้างมาก	43.8	40.7	53.4	32.5	32.3	40.5
ให้ความร่วมมือมากที่สุด	44.9	42.4	3.8	49.9	59.8	40.0
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	735	833	845	833	839	4,085

P=0.0000

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ
() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ ง.7 การกระจายร้อยละ ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดต่อความเข้าใจใน
คำถาม จำแนกตามเพศ และเขตที่อยู่อาศัย

ความเข้าใจในคำถาม	เพศ		ที่อยู่อาศัย			ทั้งหมด
	ชาย	หญิง	กรุงเทพ	เมือง	ชนบท	
ไม่มีปัญหา	72.7	79.5	89.5	81.6	66.7	76.4
ต้องถามใหม่บางข้อ	24.0	16.8	8.6	16.0	28.2	20.1
ต้องถามใหม่หลายข้อ	3.1	3.4	1.9	2.3	4.7	3.3
ต้องถามใหม่เกือบทุกข้อ	(0.2)	(0.3)	-	(0.1)	(0.4)	0.2
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	1,891	2,195	736	1,525	1,825	4,086

P=0.0000

P=0.0000

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ
() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย
- ไม่มีผู้ตอบ

ตารางที่ ผ ง.8 การกระจายร้อยละ ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดต่อความเข้าใจใน
คำถาม จำแนกตามภาค

ความเข้าใจในคำถาม	ภาค					ทั้งหมด
	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
ไม่มีปัญหา	89.5	79.6	86.5	62.1	65.6	76.4
ต้องถามใหม่บางข้อ	8.6	18.1	12.7	29.2	30.8	20.1
ต้องถามใหม่หลายข้อ	1.9	2.2	(0.7)	8.4	3.1	3.3
ตามถามใหม่เกือบทุกข้อ	-	(0.1)	(0.1)	(0.4)	(0.6)	(0.2)
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	736	833	845	833	839	4,086

P=0.0000

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ
() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ ง.9 การกระจายร้อยละ เหตุผลของผู้ที่ต้องทวนคำถามใหม่ จำแนก
ตามเพศ และเขตที่อยู่อาศัย

เหตุผล	เพศ		ที่อยู่อาศัย		ทั้งหมด
	ชาย	หญิง	กรุงเทพ	เมือง ชนบท	
คำถามยาก	3.9	6.0	(2.9)	(2.3)	6.2
ผู้ตอบด้วยการศึกษา	13.0	17.4	(11.4)	10.9	17.2
ภาษาของพนักงานสัมภาษณ์	48.2	34.0	37.1	41.5	42.3
สถานที่/สภาพแวดล้อม	13.2	19.0	32.9	21.9	11.3
ภาษาของผู้ตอบ	7.4	11.6	-	4.5	12.4
เพศของพนักงานสัมภาษณ์	7.8	(0.5)	(2.9)	8.3	2.9
อายุของพนักงานสัมภาษณ์	(1.6)	(1.6)	(2.9)	(1.1)	1.6
อื่น ๆ	5.0	9.7	(10.0)	9.1	6.0
รวม	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	515	432	70	265	612

P=0.0000

P=0.0000

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ
() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ.ง.10 การกระจายร้อยละของเหตุผลของผู้ที่ต้องทวนคำถามใหม่ จำแนกตามภาค

เหตุผล	ภาค					ทั้งหมด
	กรุงเทพ	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้	
คำถามยาก	(2.9)	6.1	19.5	-	(3.3)	4.9
ผู้ตอบด้วยการศึกษา	(11.4)	2.3	(2.4)	23.8	6.3	15.0
ภาษาของพนักงานสัมภาษณ์	37.1	28.3	40.7	30.4	64.9	41.7
สถานที่/สภาพแวดล้อม	32.9	14.4	26.8	5.9	18.5	15.8
ภาษาของผู้ตอบ	-	(3.3)	(7.3)	21.5	(3.0)	9.3
เพศของพนักงานสัมภาษณ์	(2.9)	(2.2)	-	3.3	(3.0)	4.4
อายุของพนักงานสัมภาษณ์	(2.9)	(3.3)	-	(2.0)	(0.4)	1.6
อื่น ๆ	(10.0)	8.9	(2.4)	13.2	(0.7)	7.2
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%
จำนวน	70	180	123	303	271	947

P=0.0000

หมายเหตุ ไม่รวมผู้ไม่ตอบ

() มีผู้ตอบน้อยกว่า 10 ราย

ตารางที่ ผ.ง.11 ร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีปัญหา จำแนกตามส่วนของคำถาม

ส่วนของคำถาม	ร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีปัญหา
1. ข้อมูลส่วนบุคคล	0.5
2. ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์	6.8
3. พฤติกรรมการรับสื่อเรื่องโรคเอดส์	5.0
4. ค่านิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	1.9
5. สถานภาพสมรส	1.4
6. ประสบการณ์ทางเพศ	5.2
7. พฤติกรรมปัจจุบัน	0.5

* ร้อยละของผู้ที่เข้าข่ายถูกสัมภาษณ์ ในแต่ละส่วนของคำถามนั้น ๆ

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

พุทธมณฑล ศาลายา นครปฐม 73170

โทร 441-9964, 441-9666 โทรสาร 441-9333

E-mail : prvt @ mucc. mahidol. ac. th